

Karmelski vjesnik

HK

IV

XXXVI, 2/2016

2/2016.

Karmelski vjesnik

RIJEČ OCA PROVINCIJALA	1
IZ SREDIŠNICE REDA	2
IZ SREDIŠNICE PROVINCije	8
PRILOZI	10
IZ ZAJEDNICA BRAĆE	17
IZ SESTARSKIH KARMELA	27
SVJETOVNI RED – OCDS	64
KARMELSKA IZDANJA	70
IZ VOJNOG ORDINARIJATA	74
KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA	75
TEOLOGIJA POSVEĆENOG ŽIVOTA	78
SUSTAVNI STUDIJ DUHOVNOSTI	80
DODATCI	84
NAJAVE	90

Karmelski vjesnik * Glasilo hrvatskih karmelićana i karmelićanki OCD i Svjetovnog reda OCDS *
Izdavači: Hrvatska karmelska provincija (HKP) sv. Oca Josipa, Udruga "Bl. Alojzije Stepinac" bosonogih karmelićanki u RH i BiH, Svjetovni red OCDS HKP * **Urednik:** Alen od Isusa i Marije (Mažić), OCD; **Odgovara:** Srećko od Blažene Djevice Marije (Rimac), OCD * **Pri uređenju ovog broja surađivali:** Senka Blažeković, grafičko oblikovanje i priprema za tisak, karmelski klerici (braća: Tiho, Ivan P.) * **Adresa:** Česmičkoga 1, HR-10000 Zagreb; Tel. (01) 4500-500; Fax. (01) 4580-953; E-mail: provincija@karmel.hr; www.karmel.hr * **Tisak:** Grafocentar * **Ovitak:** Majka Božja karmelska ikona (str.1), Euharistijsko klanjanje u Duhovnom Centru sv. Ivana od Križa, "Hod za Život"- inicijativa i organizacija molitvene zajednice ZaMaK (Karmel-Remete) (str.4), gospičko-senjski biskup, mons. Zdenko Križić (sa ređenja u Gospiću), otkrivanje spomen ploče - Gornji Miklouš - pokojni brat Antun Đureković, Proslava 10. obljetnice Samostana – duhovnog centra Karmel sv. Ilike: 2006.-2016. (str.3); reljef svetog Josipa - akademski kipar Mile Blažević (str.3).

Draga braćo i sestre karmelske obitelji!

U ovoj jubilarnoj Godini milosrđa, zajedno sa cijelom Crkvom nastojimo proniknuti dubine Božjega milosrđa. Dubine Božjega života i milosrđa najviše su proniknuli veliki prijatelji Božji, sveci. Naša sv. Majka Terezija od Isusa imala je veliko iskustvo Božjega milosrđa, tako da je knjigu koja obično nosi naslov „Moj život“ u jednom svom pismu nazvala „libro de las misericordias de Dios“ - knjigom Božjega milosrđa. Ona o Božjem milosrđu pjeva dovijeka. Sv. Mala Terezija prikazala se kao žrtva paljenica Milosrdnoj Ljubavi, moleći Boga da je spaljuje bez prestanka puštajući da joj dušu poplavljaju valovi beskrajne nježnosti koji se nalaze u Bogu i da tako postane mučenica njegove ljubavi. I drugi sveci Karmela imali su duboko iskustvo Božjega milosrđa, a mi smo pozvani crpiti iz toga njihovog iskustva. Vjerujem da je i svatko od nas imao osobno iskustvo Božjega milosrđa, ali o tome možda nije javno govorio ili pisao. Kao sinovi i kćeri Marije Majke Karmela i Majke Milosrđa, pozvani smo, poput nje vršiti djela milosrđa i biti milosrdni poput Oca našega Nebeskoga.

Milosrdnom Bogu možemo zahvaljivati za milosrđe koje je iskazao ne samo u našem osobnom životu, nego također i životu naših zajednica braće i sestara. U izvještajima iz naših zajednica vidi se koliko se Gospodin brine za nas i vodi nas sigurno, ali želi da prođemo različite kušnje, kako se ne bismo hvastali svojim djelima i pripisivali sebi zasluge. Nakon osam godina boravka u podstanarstvu naša braća iz Splita preselila su se za Gospu Karmelsku u novu i još nedovršenu zgradu samostana. Zagovorom sv. Josipa potpuno je promijenjeno krovište crkve u Somboru. Samostan

„Sv. Ilije“ na Buškom jezeru proslavio je 10 godina svoga postojanja, a o blagdanu sv. Mihovila zajednica u Splitu proslaviti će 40 godina naše prisutnosti. Svjetovni red raste brojem i zajednicama, tako da se nalazi u procesu osnutka hrvatske provincije OCDS. Radujemo se i zavjetima sestara karmelićanki i braće karmelićana. U našim zajednicama svečano smo proslavili blagdan Gospe Karmelske, kako se to može vidjeti u izvješćima.

O. Ivanu Podgorelcu čestitam srebrni jubilej svećeničkog ređenja, a o. Miroslavu Ugljaru 40-tu godišnjicu svećeništva.

Svima čestitam blagdan Uznesenja Marijina i zajedno sa svima vama svoj pogled uzdižem u nebo hvaleći i slaveći Boga za sve milosti koje smo osobno i kao zajednice primili po Mariji, posrednici svih milosti.+

o. Srećko od BDM, provincial

IZ SREDIŠNICE REDA

PISMO GENERALNOG DEFINITORIJA

Corso d'Italia, 38
00198 Rim – Italija

Šestogodište 2015. -2021. – 5. pismo
Rim, 12. lipnja 2016.

Draga braćo i sestre terezijanskog Karmela!

Pozdravljamo vas s bratskom ljubavlju na kraju susreta generalnog definitorija koji se održao u Rimu od 6. do 11. lipnja, sa sudjelovanjem Oca Generala i svih definatora. Okupljanje nam je poslužilo kako bismo promotrili trenutno stanje velike obitelji terezijanskog Karmela i donijeli korisne odluke u službi Reda koji nam je povjeren. Podijelili smo i prokomentirali informacije i iskustva svakog od nas tijekom proteklih tjedana, posebno o pastoralnim i bratskim posjetima koje smo obavili.

Prije početka razgovora o temama vezanim uz rad definitorija, spomenuli smo neke nedavne događaje. Na prvom mjestu, neočekivanu bolest i posljedično preminuće majke o. Saverija, izručujemo je Gospodaru života i sjedinjujemo se s bolji i nadom o. Generala i njegove obitelji. Jednako tako smo se pomolili za braću i sestre Reda koji su nas nedavno napustili, a kojih se sjećamo s kršćanskom nadom i iskrenom zahvalnošću za svjedočanstvo njihovog života. Među njima također mislimo na biskupe Julio Xavier Labayen y Gonzalo López Marañon, preminule proteklih tjedana.

S druge strane, s radošću smo primili vijest o imenovanju o. Zdenka Križića biskupom Gospicko-senjske biskupije (Hrvatska). Biskupsko ređenje proslavljeni je u katedrali navedene biskupije 25. svibnja i prisustvovao mu je velik broj braće Reda, među kojima i neki definatori i skupina iz Terezijanuma gdje je o. Zdenko bio poglavarski zajednici do svog imenovanja.

Nastavljajući s metodologijom pastoralnih posjeta koju smo započeli ovog šestogodišta, saslušali smo i analizirali izvješća o posjetima ostvarenim tijekom protekla dva mjeseca kako bi definatorij mogao donijeti najprikladnije zaključke i odluke. Na prvom mjestu, o. Łukasz Kansy je predstavio podatke i zapažanja svog posjeta Hrvatskoj u razdoblju od 2. travnja do 2. svibnja. Provincija se trenutno sastoji od 66 redovnika, brojeći i novake, i ima 8 zajednica smještenih u 6 različitih država (Hrvatska, Srbija, BiH, Austrija, Bugarska i Italija). Prosječna dob je niska i ima brojna zvanja. Zamjetna zajednica je ona u Zagrebu s 36 redovnika od kojih je 16 u formaciji. Prema obavijestima vizitatora, definatorij je donio neke odluke i poslat će provinciji neke preporuke, prvenstveno kako bi usmjerila više pozornosti na formaciju za koju smo shvatili da u nju u svim oblastima Reda treba ulagati najviše truda.

Sa svoje strane, o. Francisco Javier Mena nas je obavijestio o pastoralnom posjetu generalnoj delegaciji Venezuele od 13. do 29. travnja. Delegacija ima 4 zajednice i 10 redovnika uz 6 bogoslova i 3 kandidata. Jedna od važnih pastoralnih aktivnosti je skrb oko Svjetovnog karmelskog reda koji je u procvatu na tom području, kao i oko bosonogih kamelićanki. Trenutna situaci-

ja redovnika je uvelike uvjetovana stanjem jakе političke i ekonomskе krize koјa je pogodila zemљu a koјa također utječe i na život naših zajednica. Zvanja ne nedostaju i zato je potreban kvalitetan rad na razlučivanju i formaciji. Definitorij će poslati delegaciji neke naputke o ovom pitanju.

O. General je podijelio sa definitorijem utiske svog boravka na raznim mjestima u Rusiji, Bjelorusiji i Rimu koji pripadaju Varšavskoj provinciji. O. Daniel Chowning je također objasnio situaciju zajednice u Bunnellu (Korona, Florida, USA) gdje je bio nedavno, a koja također pripada Varšavskoj provinciji. Zbog kalendarских obveza, pastoralni posjet ovoj provinciji je i dalje otvoren i bit će završen u narednim mjesecima.

Osim navedenih pastoralnih posjeta, u proteklim tjednima definitorji su završili i neke bratske susrete koje smo također komentirali tijekom našeg susreta. Tako je o. Daniel Ehigie bio u DR Kongo gdje je sudjelovao na plenarnom susretu savjeta generalne delegacije Konga održanom od 26. do 29. svibnja te je posjetio bosonoge

karmelićanke u Kinshasa. Delegacija ima 57 redovnika (neki trenutno nisu prisutni), 14 studenata, 4 novaka i 9 postulanata u 8 zajednica. Globalna situacija delegacije je pozitivna i obećavajuća. Jedno od područja kojem treba dati posebnu prednost je razlučivanje zvanja i formacija kandidata.

O. Agustí Borrell, generalni vikar, iznio je podatke o bratskom posjetu zajednici Terezijanuma (prije poznatoj kao „trajna zajednica“) od 11. do 21. travnja. Zajednica se trenutno sastoji od 24 redovnika, s velikom raznolikosti porijekla, dobi i osobnosti. Iz raznih razloga, posljednjih godina se znatno smanjio broj redovnika te zajednice. Iznova zahvaljujemo svima njima za važan doprinos koji daju Redu i Crkvi svojom službom pri teološkom fakultetu i institutu duhovnosti. Definitorij ih posebno ohrabruje da napreduju u bratskom suživotu i molitvi koji su temelj svake karmelske zajednice.

Jedan od ciljeva posjeta je bio razgovarati sa zajednicom o imenovanju novog poglavara nakon spomenutog imenovanja o. Zdenka Križića biskupom. Uzevši

u obzir ovaj posjet i obavivši odgovara-juće konzultacije, generalni definitorij je odlučio imenovati o. Alberta Wacha, iz Krakovske provincije, novim poglavarom zajednice. Zahvaljujemo mu na njegovoj raspoloživosti i želimo da njegova služba rektora Terezijanuma, koju će započeti u rujnu, bude plodonosna.

O. Johannes Gorantla je posjetio neke od redovnika koji se nalaze u Kanadi u različitim situacijama, mnogi od njih sa župnim obvezama. Oni obavljaju važan posao omogućujući da se upozna karmelska duhovnost u ovoj zemlji i također brižno skrbe o zajednicama Svjetovnog reda. Zatim je sudjelovao na radnom susretu o konstitucijama koji je održan u Kotagiri od 16. do 24. svibnja uz prisutnost 26

redovnika iz cijele Indije. To je zanimljiva inicijativa koja je dio procesa ponovnog čitanja konstitucija koji Red poduzima ovog šestogodišta. Kao rezultat susreta sabran je niz savjeta i prijedloga. Tijekom srpnja odgovorni za ovaj projekt u svakoj oblasti trebaju poslati komisiji zaključne odgovore na četiri prve točke radnog dokumenta.

Za vrijeme sastanka definitorija primili smo detaljne informacije od nekih od redovnika generalne kuće koji su zaduženi za neki konkretni djelokrug života Reda:

Sa generalnim prokuratorom, o. Jean Joseph Bergara, razgovarali smo o nekim

slučajevima koji iz različitih razloga zahtijevaju rješavanje pred Kongregacijom za institute posvećenog života ili drugim vatikanskim organima.

Tajnik za komunikacije o. Emilio Martínez i webmaster o. Johny Paulose, obavijestili su nas o pripremi nove web stranice koja je već poprilično napredovala i o našoj prisutnosti na društvenim mrežama koja je svaki dan sve aktivnija.

Generalni arhivar, o. Angelo Lanfranchi, obavijestio nas je o koracima koji se poduzimaju posljednjih mjeseci kako bi se poboljšala organizacija generalnog arhiva i kako bi se sakupili i očuvali različiti vrijedni materijali iz raznih izvora poput Povijesnog muzeja o. Ivana od Križa, Muzeja misija ili arhiva Povijesnog instituta Terezijanuma. Smatramo da ih je neophodno prikladno sačuvati i staviti na raspolaganje Redu i istraživačima naše kulturne i povijesne baštine: stoga smo odlučili poduzeti nužne korake kako bi poboljšali infrastrukturu i resurse na raspolaganju generalnom arhivu.

Generalni ekonom, o. Attilio Ghisleri, dao nam je, po običaju, detaljno izvješće o ekonomskoj situaciji u centru Reda, koja je i dalje u stabilnoj fazi i oporavku.

Tajnik za misijsku surađnju, o. Jérôme Paluku, izvjestio nas je o novčanim doprinosima koje su oblasti poslale za fond misijske solidarnosti kojeg je osnovao generalni kapitol. Utvrđili smo da još uvijek treba stići dobar dio doprinosa pa potičemo sve da budu velikodušni prema misijskim potrebama i vjerni odredbama kapitula.

Druga je tema razgovora bio program trajne formacije za bosonoge karmelićanke. U Rimu se na poziv generala od 1. do 3. lipnja sastala međunarodna grupa redovnika kako bi razmotrili ovu temu. Projekt je odgovor na molbu koju su iznijele redovnice prisutne na generalnom kapitulu u Avili 2015. godine, a ima u vidu i prijedlog kojeg je o. Saverio izložio na susretu s više od stotinu bosonogih karmelićanki održanom 3. veljače u Rimu. Zaključci rada navedene grupe poslani su sestrama koje su sudjelovale na generalnom kapi-

tulu ili njihovim nasljednicama na mjestu predsjednica federacijâ i udrugâ. U razgovoru sa sestrama, odredit će se čim prije metodologija, teme i materijali koji će biti stavljeni na raspolaganje svim samostanima koji ih žele koristiti za, uvijek nužnu, trajnu formaciju.

Konačno, razgovarali smo o različitim pitanjima koja se odnose na oblasti i konkretne redovnike. Tako smo razmotrili razvoj nekih situacija koje zahtijevaju posebnu pozornost, osobito na mjestima koja izravnije ovise o generalnoj upravi, poput delegacijâ Izrael i Egipt.

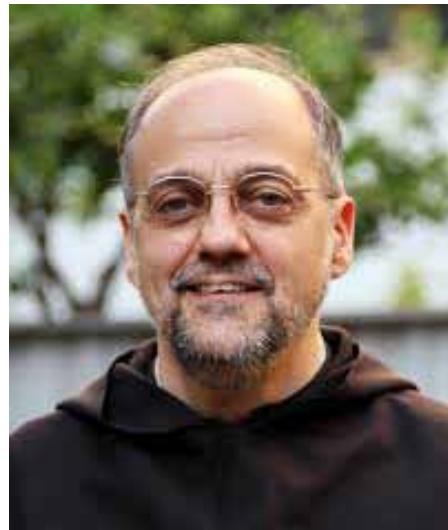
Za vrijeme susreta definitorija imali smo radost podijeliti jedinstveno i značajno iskustvo s generalnom upravom Reda karmelićana (OCarm): u subotu 11. lipnja prošli smo zajedno kroz Sveta vrata u bazilici sv. Petra, prigodom Godine milosrđa. Ovom prigodom, dva generala, o. Fernando Millán, OCarm i o. Saverio Cannistrà, OCD, pripremili su zajedničko pismo o milosrđu u Karmelu. Bila je to izvrsna prilika da obnovimo naš odgovor na Božje milosrđe i našu zahvalnost za Njegovu bezgraničnu ljubav. Također nam je omogućila da iznova osjetimo bratsku blizinu između dvije karmelske obitelji.

Iduće okupljanje generalnog definitorija započet će 5. rujna. U ime definitorija i cijele zajednice generalne kuće šaljemo vam bratski pozdrav sa željom da sretno i plodonosno proslavite svetkovinu Gospe Karmelske koja se približava. Neka nas Marija i dalje prati i pomaže svojim primjerom evanđeoskog života i majčinskom brižljivošću. +

Bratski

*o. Saverio Cannistrà, general,
o. Agustí Borrell,
o. Łukasz Kansy,
o. Johannes Gorantla,
o. Daniel Chowning,
o. Francisco Javier Mena i
o. Mariano Agruda III.*

Sa španjolskog prevela: s. MJ

PISMO GENERALA SVJETOVNOM REDU

Corso d'Italia, 38
00198 Rim – Italija

Draga braćo i sestre Svjetovnog reda
Karmela,
Provincijali OCD-a,
Provincijalni delegati i
Duhovni asistenti Svjetovnog reda

Mir i radost uskrslog Krista bila sa svima Vama!

Pozdravljam vas bratskom ljubavlju ovog Uskrsnog dana, dana pobjede ljubavi Boga Oca »koji nas po velikom milosrđu svojemu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu» (1 Pt 1,3).

Kao što znate, naš Generalni Kapitul održan je u svibnju prošle godine, u Avili. Na njemu je sudjelovao i OCDS preko svojih predstavnika i po vašim odgovorima na upitnik koji vam je poslalo Generalno tajništvo Svjetovnog reda, u rujnu 2014.god. Ponajprije vam želim zahvaliti na izrazima vaše zahvalnosti i molitvama, kao i na vašim prijedlozima upućenima

Kapitulu. U ovom bih se pismu želio pozabaviti s nekim pitanjima iz vaših odgovora i predočiti neke prijedloge, budući da tijekom Kapitula nismo imali dovoljno vremena za raspravu i za povratne informacije.

Prva stvar odnosi se na utemeljenje *Mudunarodnog Savjeta (Vijeća) Svjetovnog reda*; zaprimljeni odgovori prilično su se razlikovali; bilo je onih koji su se oduševili idejom i onih koji su joj se usprotivili. Nije bilo jasno izražene većinske suglasnosti u korist brzog utemeljenja Savjeta. Pojavile su se brojne sumnje u korisnost ili primjerenošć ovog Savjeta, njegova rada kao i poteškoće oko komuniciranja zbog različitih jezičnih barijera i popratnih finansijskih troškova pa nas sve to poziva na dublje promišljanje ove zamisli.

Zato smatramo da je bolje ojačati ulogu provincijskih savjeta u različitim Okružima. Prema Ustanovama OCDS-a (br. 57-58), i statutima svake provincije, savjeti su dužni organizirati odgoj odnosno formaciju i motivacijske aktivnosti za življenje i poticanje apostolata u tih zajednicama, u dijalogu i u suradnji s redovnicima. Potičem vas da nastavite ovim putem, i da tako nadidelete granice pojedinih okruga kako biste se otvorili suradnji među provincijama i na nacionalnoj razini.

Druga stvar koju smatram važnom jest *formacija*. Najprije bih pozvao naše redovnike da se još zauzetije posvete formaciji naših laika kako bi naš Svjetovni red mogao rasti u svom vlastitom laičkom identitetu i svjedočiti duhovnosti Reda u svojoj svakodnevničici. Osim praćenja pojedinaca i zajednica, njihov bi zadatak bio da iskoriste dostupne mogućnosti novih sredstava komunikacije.

Drugi vid formacije je po mom mišljenju najvažniji, jer izravno uključuje svaku zajednicu, posebice savjet zajednice. Glavni zadatak savjeta jest promicati «formaciju i kršćansko, odnosno karmeličansko sazrijevanje članova zajednice» i pripremati «osobu da živi karizmu i duhovnost Karmela u naslijedovanju Krista u službi poslanja» (*Ustanove OCDS-a* br.46 i 32). U tom vidu trebalo bi neprestano ažurira-

ti program formacije za svaku provinciju, sukladno pedagogiji primjerenoj današnjem vremenu i mladima, kako bi im se olakšalo razumijevanje karizme obzirom na današnji mentalitet ljudi i kako bi im se razjasnio identitet članova Svjetovnog reda. Osim toga, promicanje zvanja, njihovo razlučivanje, dobrodošlica i pomoć ključni su za opstanak same Zajednice. Sve ove aktivnosti biti će učinkovite samo uz davanje dobrog primjera življenja terezijanskog stila bratske ljubavi u zajednici. Ovo je plodno tlo koje omogućuje osobama da živi i «zarazi» druge ljude životom po rati činjenice što smo svi mi grane loze jednog trsa – Isusa Krista. Tek je tada moguće nadvladati napasti raznih podjele i suočiti se s mnogobrojnim izazovima ovoga svijeta.

I konačno, treća misao o formaciji ima misionarsku dimenziju: svaki poziv u Crkvi je ujedno i poziv na poslanje. Stoga nam danas, više nego li ikada, treba doista solidna formacija. Svjedočenje evanđeoskih vrijednosti usred pluralističkog svijeta odvija se ponekad u veoma neprijateljskom okruženju, i na mnogim mjestima protukršćanskim pa zahtijeva od nas hrabrost suočavanja s mučeništvom i smrtonosnost; sve nam to daruje Duh Sveti, kojega nam je Isus obećao poslati (usp. Lk 12, 11-12), baš kao i život molitve i prijateljstva s Kristom. To životvorno prijanjanje uz Krista ključno je u naviještanju evanđeoske poruke spasenja na mjestu vlastitog posvećenja, i radi zadovoljavanja različitih potreba društva i Crkve - sukladno našoj karizmi, u svim zemljama svijeta. Primili smo blago i dužni smo ga dijeliti s drugima, dostizati ljude i reći im kako se Bog želi upustiti sa svakim čovjekom posebno, u putovanje prijateljstva po molitvi, ljubeći svakoga među njima. Iz srži ove naše karizme, pozvani smo djelatno surađivati s poslanjem Reda.

S druge strane, sama Crkva pruža nam u svojim dokumentima, osobito u onim novijim: *Evangelii Gaudium* najnovije i pouzdane upute o evangelizaciji. Evangelizacija je ukorijenjena u prijateljstvu s Isusom, u ljubećem motrenju Isusa koje

polazi od Evandjela (usp. EG 264). Zahvaljujući ovom prijateljstvu, Isusovu prisutnost možemo otkriti u kontekstu naše svakodnevnice kao i u ljudima koje srećemo. Blažena Djevica Marija jest uzor ovakvog stava; jer je sva događanja iz svoje prošlosti prebirala u svom srcu.

Da bismo bili dobri učenici-misionari doista nam treba dobra doktrinarna i karmelska formacija. U tom smislu zahvaljujem provincijama i zajednicama koje pomažu drugima slanjem knjiga ili ostalih materijala o formaciji. S druge strane, prijećam se veoma zanimljivih inicijativa u nekim provincijama a koje su uključivale laike, redovnike i specijaliste - nuđenjem povremenih tečajeva odgoja ili formacije. Kao što vam je poznato, Red ima međunarodna središta za formaciju u Rimu i Avili. Također planiramo nastaviti s organiziranjem biblijsko-karmelske formacije u Svetoj zemlji, tijekom ovog šestogodišnjeg razdoblja, i to na različitim jezicima. Ova mjesta su otvorena svima jer su doista veoma važna premda zahtijevaju ulaganje truda, vremena i novca.

Također ste izrazili želju za većom komunikacijom između braće, sestara i laika. U tom smislu, jedna od inicijativa koje je poduzela Generalna kuća Reda jesu pisma Definitorija; ona se šalju nakon svakog zasjedanja Provincijalima radi njihove daljnje distribucije sestrama i laicima. Nalazimo se u procesu preuređenja naših službenih mrežnih stranica Reda (<http://www.carmelitasdescalzos.com>).

Također imamo i profil na Facebook-u (<https://www.facebook.com/Curia-Generalizia-Carmelite-Scalzi-658766940887784/?ref=aymt> homepage panel) i na Twitteru (@ocdcuria), za širenje informacija o svakodnevnim događanjima. To su službene stranice Generalne kuće OCD-a u Rimu.

Radi šire suradnje u dijeljenju informacija, molimo vas da nam šaljete vijesti provincijske naravi (o kongresima, konferencijama itd.), e-poštom – Tajništvu za informacije: ocdinform@gmail.com. Obzirom na pojedine provincije i samostane sestara, to se radi u skladu s mogućnosti-

ma i dostupnim sredstvima. To je važna i plodonosna služba koja zahtijeva suradnju svih članova Reda u dotičnoj provinciji.

Prije nego li zaključim ovo pismo, želim vam zahvaliti i uputiti poziv provincijskim kapitulima braće koji će se održati u prvoj polovici 2017.god. Zahvaljujem na mnogobrojnim prekrasnim svjedočenjima apostolata i solidarnosti; također zahvaljujem i na finansijskoj pomoći našim sestrarama, braći i Generalnoj kući Reda.

Upućujem poziv provincijalnim savjetima provincija OCD-a, neka na provincijske kapitule pozovu predstavnike OCDS-a, u svrhu zajedničke ocjene postignutog napretka i zajedničkog planiranja budućih pastoralnih inicijativa. Ovaj dijalog i suradnja nesumnjivo će uroditи dobrim plodovima. Istodobno bih se zahvalio i provincijalima, provincijskim delegatima OCDS-a i duhovnim asistentima zajednica. Vaša je služba veoma značajna, jer pomaže prepoznati dostojanstvo laika (Svjetovnog reda) u Redu. Laici su pozvani živjeti isti poziv na svetost u svijetu, prema karizmi terezijanskog Karmela.

Neka Blažena Djevica Karmela i sv. Josip, njezin zaručnik, posreduju za svakoga od vas, za vaše obitelji, i za zajednice. Bog Vas blagoslovio u vašem poslanju tijekom ove Svetе godine milosrđa; budite znaci prisutnosti kraljevstva Božjeg. +

- o. Saverio Cannistrà, general,*
- o. Agustí Borrell,*
- o. Łukasz Kansy,*
- o. Johannes Gorantla,*
- o. Daniel Chowning,*
- o. Francisco Javier Mena,*
- o. Mariano Agruda III. i*
- o. Daniel Ehigie.*

IZ SREDIŠNICE PROVINCije

IZVJEŠTAJ SA VII. SJEDNICE PROVINCIJALNOG SAVJETA

Remete – Zagreb, 2. svibnja 2016.,
16.00h

Nakon uvodne molitve usvojen je zapisnik s VI. Sjednice provincijalnog savjeta.

1. Raspravljaljalo se o pastoralnom pothodu i završnom susretu s defitorom. O. Provincijal će potaknuti odgojitelje na razradu vlastitog Ratio formationis. Za rad na proučavanju Konstitucija provincijal će potaknuti zajednice na zalaganje u okviru vlastitih mogućnosti.

Katolička škola i dalje traži mogućnost proširenja radi normalnog funkcioniranja.

2. Premještaji. Razmijenjena su mišljenja, a odluke će biti donesene naknadnim dogovorom.

Br. Alen Mažić imenovan je tajnikom Provincije.

3. Raspravljaljalo se o gradnji samostana i crkve u Splitu. Radovi na crkvi napreduju, a zajednica bi trebala uskoro preseliti u novi samostan. Prema izvođaču radova postoji dug. Razgovaralo se o strategiji vraćanja toga duga prodajom kuće u Zadru i slobodnim sredstvima ECOL-a. O. Defitor je ponovio ono što je rekao i prethodni vizitator, a to je da se svi projekti

u Provinciji podrede gradnji samostana i crkve u Splitu. O. Albert je poticao da se svi u Provinciju angažiraju na svoj način molitvom ili na neki drugi način.

4. O. Provincijal je izvjestio o iznajmljivanju prostora zabavnog centra na Krku.

5. Prihvaćena je molba o. Dražena Marije Vargaševića za eksklastraciju radi osnivanja privatne pravne osobe u vidu osnivanja zajednice posvećenog života zajedno sa s. Majom Pavlom Bašić, karmeličankom BSI. Eksklastraciju treba odobriti o. General. (Eksklastracija mu je u međuvremenu odobrena i počinje 13. svibnja 2016.)

6. Za redoviti Sabor provincije provincijalni savjetnici trebaju dostaviti o. Provincijalu prijedloge tema i predavača u roku dva tjedna.

7. Razno

- odobren je predloženi Dnevni red zajednice na Buškom jezeru;
- odobren je predloženi Dnevni red zajednice u Rimu. +

IMENOVANJA I PREMJEŠTAJI

1. Ordinarij Vojnog ordinarijata mons. Jure Bogdan imenovao je o. Jakova Mamića generalnim vikarom.

2. O. Joan Hadžiev imenovan je Predstojnikom Duhovnog centra „Sv. Ivan XXIII“ u Sofiji i suradnikom u kauzi S.B. o. Gerarda Tome Stantića.

3. O. Franjo Podgorelec imenovan je Predstojnikom SSD-a u Remetama. Do listopada zamjenjivati će ga Ravnatelj SSD-a o. Srećko Rimac.

4. O. Branko Zebić imenovan je Provincijalnim promicateljem zvanja.

5. O. Jure Zečević imenovan je izaslanikom provincijala na proslavi 40 god. svećeništva o. Miroslava Ugljara.

6. O. Dražen Marija Vargašević dobio je 13. 05. 2016. od o. Generala dozvolu boravka izvan Zajednice (eksklastraciju) na tri godine.

7. S. Tea Živković i s. Snježana Foršek imenovane su Povjerenicama za osnutak Hrvatske Provincije OCDS.

8. Predsjednik Bugarske BK mons. Hristo Projkov imenovao je o. Joana Hadžieva Predsjednikom Crkvenog suda u Bugarskoj i sudskim vikarom Katoličke apostolske ekzharhije. Mons. Petko Hristov, biskup Nikopolske biskupije imenovao je o. Joana Hadžieva sudskim vikarom Nikopolske biskupije.

9. Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života imenovala je o. Jakova Mamića Asistentom Udruge „Blaženi Alojzije Stepinac“ bosonogih karmelićanki u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

9. Prior naše zajednice „Sv. Terezije od Djeteta Isusa“ u Rimu o. Franjo Podgorelec vratiti će se u Remete i nastaviti će predavati na KBF-u. Provincijalni savjet imenovao je novim priorom Zajednice u Rimu o. Darija Tokića. O. Dario će službu priora preuzeti na blagdan sv. Male Terezije. O. Dario predavati će na Terezijanumu, a o. General već ga je imenovao članom profesorskog zbora Terezijanuma. +

PRILOZI

POZDRAV MONS. ZDENKU KRIŽIĆU GENERALNOG VIKARA REDA O. AGUSTI BORELLA

Dragi mons. Zdenko,
Draga braćo i sestre,

Generalni poglavatar bosonogih karmeličana, o. Saverio Cannistrà, je želio danas biti ovdje, ali druge obveze su ga u tome spriječile. U njegovo ime, u ime Generalnog definitorija i cijelog Reda, upravljam ove riječi pozdrava i zahvale.

Sada je već više od 45 godina od kako je o. Zdenko postao bosonogi karmeličanin. Bio je uistinu mlad kada je osjetio poziv da slijedi Isusa stopama sv. Terezije od Isusa, utemeljiteljice naše redovničke obitelji. Tijekom toga dugog vremena obnašao je različite dužnosti, kako u svojoj hrvatskoj Provinciji, kao odgojitelj i provincial, tako i u Italiji, kao generalni vikar Reda i u posljednje vrijeme kao rektor zajednice Teresianum, u središnjici naših teoloških studija u Rimu.

U svim tim dužnostima učinio je veliku uslugu kako braći, tako i sestrama bosonogim karmeličankama i laicima svojom velikom raspoloživošću, spremnošću i prihvaćanju osoba s dobrotom i mirom. Trebamo mu od srca zahvaliti za sve ono što je učinio, kao i za način na koji je to učinio.

Od sada nadalje njegove kvalitete i sposobnosti će biti stavljene u službu ove mlađe Gospićko-senjske biskupije koja ima

sreću što ga ima kao novog biskupa. Ovoj mjesnoj crkvi moći će također ponuditi duh prijateljstva s Bogom i bratstva, koji je primio i intenzivno živio kao bosonogi karmeličanin.

Red Terezijanskog Karmela Ti zahvaljuje o. Zdenko i zahvaljuje Bogu za vrijeme koje si podijelio s nama, za Tvoje služenje i za Tvoj primjer. Osjećamo Te i uvijek ćemo Te osjećati članom naše obitelji. Neće Ti nedostajati naša bratska ljubav i naša molitva.

Tvoje biskupsko geslo: "Bog sam dostaje", označava na koji si se način identificira sa sv. Terezijom od Isusa, koju dobro poznaješ i pomogao si mnogim osobama da je bolje upoznaju. Samo je u Njemu naše povjerenje i naša nada, jer "tko ima Boga ništa mu ne nedostaje." Njega ne zanimaju metode molitve, nego čovjek molitelj koji stoji pred Licem Božjim u svoj svojoj istini, u svojoj različitosti, smislu, postojanju, dostojanstvu. Vjera je 'mogu': ako sam ukorijenjen u Bogu i vučem snagu iz Boga, onda 'mogu' i nema toga što ne mogu."

Napomenuo je i tri pokazatelja izrasta-

nja čovjeka u čovjeka vjere: biti utemeljeni na Riječi; slušati govor u sebi o sebi, prepoznавајуći sve ono pozitivno kao Božji dar i stavljajući te darove na službu zajednici; te poistovjećenje s Riječju. Na koncu je o. Mamić iznio i sedam oznaka vjere. Vjera je osobna, slobodna, uvjerljiva i čvrsta u patnji, eklezijalna, molitvena, klanjateljska te angažirana. +

ZAHVALNI GOVOR NOVOZAREĐENOG BISKUPA ZDENKA KRIŽIĆA

U zahvalnom govoru na kraju mise ređenja, novi gospicko-senjski biskup Zdenko Križić je rekao: „Vidim se poštovana Crkvo Gospicko-senjska kao osoba koju Gospodin poziva da ide zajedno s vama, s nadom da steknemo veće iskustvo njegove ljubavi, njegova dara nutarnje slobode, ljepotu crkvenosti, bogatstvo svetih otajstava, sklad zajedništva, novost evanđelja. S vama sam jer vi ste smisao moga biskupstva i činiti nam je sve da se po nama dogodi blagoslov za narod ove naše drage biskupije“. „Učinit ćemo ono što možemo snagom našeg

vjerničkog i sakralnog poslanja svi zajedno, vjernički puk Božji, katehistice i katehete, djelatnici Caritasa, osobe Bogu posvećenog života, svećenici – moji dragi najbliži suradnici, da nam se obnove obitelji, da nam se biskupija napuči, da se kolijevke ne prestanu njihati i da nam crkve još više znače u stvaranju našeg sveukupnog zajedništva i učvršćenja našeg bogoljubnog i narodnog identiteta“, rekao je mons. Križić. „Trebat će nam očvrsnuti uvjerenje da možemo mnogo toga promijeniti nabolje, da smo na to pozvani i da smo zato poslani. Ovi prelijepi krajevi na kojima se prostire naša biskupija ne smiju biti prostori s kojih se narod iseljava, prostori koji ne nude perspektivu mlađim naraštajima. To treba promijeniti. Oslonimo se jedni na druge, a svi zajedno na Boga koji nas ljubi“, potaknuo je novi gospicko-senjski biskup. +

SV. LEOPOLD BOGDAN MANDIĆ U ZAGREBU

S radošću se sjećamo 15. travnja i sv. euharistijskog slavlja u crkvi sv. Leopolda, koje je predslavio pomoćni zagrebački biskup Mijo Gorski sa svećenicima remetskog dekanata. Povod je bio dolazak tijela svetog Leopolda Bogdana Mandića u njemu posvećenu crkvu braće franjevaca kapucina u zagrebačkoj Dubravi. Tijelo je bilo izloženo u staklom obloženom kovčegu ispred središnjeg oltara. Tijekom petka, subote i nedjelje mnoštvo vjernika iz različitih krajeva naše i susjednih država obilazilo je očuvano tijelo sv. Leopolda. Prije toga, 13. i 14. travnja tijelo je bilo izloženo u zagrebačkoj katedrali, koju je također pohodilo mnoštvo vjernika.

U nedjelju 17. travnja u 21 sat održano je molitveno bdjenje u crkvi sv. Leopolda. Bdjenje je predmolio remetski župnik o. Antonio-Mario Čirko sa župljanima, mlađima iz župe i karmelskim bogoslovima.

Bdjenje je trajalo više od dva sata. Tijekom tog vremena vjernici su ulazili u kolonama iskazati štovanje tijelu sv. Leopolda. Meditativni tekstovi praćeni duhovnom glazbom doprinijeli su prekrasnoj atmosferi koju su osjećali kako vjernici prisutni u crkvenom prostoru, tako i svi koji su događanje pratili na velikom video zidu izvan crkve.

Spomenimo da su bogoslovi karmelićani, osim molitvom i pjevanjem, u bdjenju sudjelovali i čuvanjem svećane straže uz tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića. votu i nauci sv. Ivana od Križa i da se ne boje biti potpuno slobodni od onoga što ih udaljuje od Boga, te da budu otvorena srca za Božje darove koje im Bog daje u svojoj Riječi i Euharistiji.

Srdačne riječi zahvale ocu rektoru, Oktetu i brojnim štovateljima sv. Ivana od Križa uputio je župnik Vuković, a Oktet je obradovao sestre izuzetno bogatim božićnim koncertom koji je bio njihova čestitka i preporuka za daljnju molitveno-duhovnu pratnju. +

KONGRES BOGOSLOVA CRKVE U HRVATA

Kongres bogoslova hrvatskog govornog područja održan je u Porečko-pulskoj biskupiji od 29. travnja do 1. svibnja. Na susretu se okupilo oko 350 bogoslova sa svojim poglavarima.

Prvi dan susreta započeo je svečenom procesijom kroz ulice grada Poreča i Euharistijskim slavljem koje je u Eufrazijevoj bazilici slavio porečko-pulski biskup mons. Dražen Kutleša. Nakon Euharistijskog slavlja uslijedio je objed u neokatekumenskom sjemeništu Redemptoris Mater u Puli.

U popodnevnom programu bile su ponuđene sportske igre i mogućnost upoznavanja neokatekumenskog puta. Ekipa karmelskih bogoslova osvojila je prvo mjesto u košarkaškom natjecanju. Dan smo zaključili Večernjom molitvom Crkve u pulskoj katedrali i prigodnim druženjem.

Drugi dan susreta bio je vezan uz župnu zajednicu u kojoj smo bili smješteni. Naš magistar o. Dario slavio je Euharistiju, a asistirali su mu karmelski bogoslovi.

Na povratku smo hodočastili u svetište Majke Božje na Trsatu i pod okriljem nebeske Majke započeli ovaj marijanski mjesec.

Zahvalni smo Gospodinu koji nam je omogućio radost ovog susreta i molimo da blagoslovi sve obitelji koje su nas vrlo srdačno ugostile u svojim domovima. otvaranjem svojih vrata ljudima s nakanom da budu dotaknuti radošću evanđelja. +

IZLET REMETSKE ZAJEDNICE

21. svibnja bio je za remetsku zajednicu radostan dan. Naime, toga dana naša zajednica je imala izlet. Uz nakanu odmora

i međusobnog druženja, ovogodišnji izlet bio je obilježen još jednim dogadjajem. U rođnoj župi našeg pokojnog brata Antuna Đurekovića otkrivena je spomen-ploča u znak zahvale za sve dobro što je učinio svojim župljanimima.

Tog subotnjeg jutra uputili smo se prema Gornjem Mikloušu, rođnoj župi brata Antuna. Na putu smo zastali u mjestu Bojana u blizini Čazme, gdje smo imali priliku pogledati slike u galeriji Matešin. Galeriju je 2002. godine otvorio akademski slikar Franjo Matešin. U galeriji je izloženo mnoštvo likovnih ostvarenja ovog umjetnika u raznim slikarskim tehnikama. Umjetnička djela se savršeno uklapaju u seosku idilu u koju je smještena galerija.

Nakon ovog posjeta uslijedilo je euharistijsko slavlje u Gornjem Mikloušu, koje je slavio naš provincijal o. Srećko Rimac. Tijekom euharistijskog slavlja blagoslovljeni su kipovi Svete Obitelji, čiju je restauraciju naručio pokojni brat Antun. Na kraju slavlja, koje je zaista bilo svečano, bila je blagoslovljena spomen-ploča koja se nalazi u dvorištu ispred crkve.

Župna zajednica na čelu sa župnikom priredila je za sve nas vrlo bogatu okrepnu, pa smo druženje nastavili oko bratskog

stola. U popodnevnim satima odmorili smo se u daruvarskim toplicama.

Zahvalni smo Gospodinu na ovom lijepom danu, i molimo da njegov blagoslov siđe na sve koji su omogućili ovaj izlet. Zaista je bilo radosno vidjeti kako živi uspomena na našeg brata Antuna i kako su istinite riječi Svetog Pisma da je ono učinjeno Gospodinovoj najmanjoj braći učinjeno samom Gospodinu, te stoga Gospodin blagoslivlje one koji su tu njegovu riječ tijekom svog života provodili u djelo. +

KARMELIĆANI U POSJETU BAČKOM BREGU

U nedjelju 24. srpnja nekoliko članova Hrvatske karmelske provincije posjetilo je rodnu župu i obitelj br. Danijela Marije u Bačkom Bregu, nedaleko od Sombora.

Upoznali smo povijest ovog malenog mjeseta na sjeveru Bačke, čiji prvi sačuvani spomen datira iz daleke 1319. godine, te tradiciju šokačkog naroda. U selu dominira velika barokna crkva posvećena sv. Mihaelu Arkandelu. Crkva je izgrađena 1760. godine i bogato je ukrašena.

Nakon razgledavanja crkve zadržali smo se u kratkoj molitvi i druženje nastavili kod bratskog stola.

Zahvalni smo Gospodinu što nam je omogućio ovaj radosni susret. +

ZAJEDNICA KARMELSKIH LAIKA IZ STRMCA HODOČASTILA U REMETE

Zahvalni smo Bogu i radosni jer smo 11. lipnja 2016. ostvarili već dugo vremena prisutnu želju: hodočastiti Majci Božjoj Remetskoj. Njoj smo usmjerili svoje kokane noseći u srcu molitve i potrebe, i osobne i naše zajednice, ali i veliku molitvenu zahvalu za sve oce karmeličane koji su nam dolazili u Strmec i svojim predavanjima, Euharistijskim slavlјima i propovijedima, obogaćivali naš ZKL duhovnim bogatstvima Karmela, baštinom istine i vjere, pomazeći tako našu duhovnu izgradnju. Naš domaćin u Remetama bio je karmeličanin o. Jure Zečević, prvi duhovni asistent prve Zajednice karmelskih laika u Hrvatskoj. U dogovoru s njime prvo smo sudjelovali na molitvi krunice i litanija koje se svakodnevno mole u župnoj crkvi prije Svete mise. Potom smo sudjelovali u slavlju Euharistije, u 18.30 sati, koju je predslavio o. Danijel Čolo. Nakon Svetе mise zadržali smo se još neko vrijeme u razmatranju, a potom nas je o. Jure poveo kroz svetište, protumačio nam freske na zidovima, predstavio glavni oltar s likom Majke Božje.

je Remetske, "Zagovornicom Hrvatske" i upoznao nas sa 700 godišnjom poviješću Svetišta. U dijelu obnovljenog samostana o. Jure nas je proveo pored petnaestak izloženih kolažnih slika karmelskih svetaca koje čine tematsku zbirku "Decor Carmeli" ("Ures Karmela"), predstavivši nam ukratko živote tih karmelskih duhovnih velikana. Nakon toga cijelo naše karmeljsko društvo preselilo je preko ceste u "Duhovni centar sv. Ivana od Kriza". Tu nas je o. Jure upoznao s dva studijska programa koje karmeličani omogućuju u Remetama: Sustavnim studijem duhovnosti i studijem Teologije posvećenog života. Posjetili smo kapelu i dvorane u kojima se odvija nastava. Tu smo se također neko vrijeme zadržali, družeći se u radosnom i opuštenom karmelskom zajedništvu krijepeći se sokovima i slatkisima. Članove našega ZKL-a zanimalo je kako izgleda svakodnevica života karmeličana. Prikaz o. Jure o životu karmeličana, svećenika i braće laika, osobito je sa zanimanjem pratio naš mladi ZKL-ovac Juraj, ovogodišnji maturant, kojemu o. Jure na odlasku nije rekao samo "zbogom" nego i znakovito "doviđenja"... Usljedila je razmjena darova: mi smo iz Remeta pošli obdareni duhovnim preklopnicima, razglednicama Svetišta i sličnim nabožnim predmetima, a karmeličanski bogoslovi, br. Ante i br. Krešo, radosno su odnijeli kolače koje su umješne ruke strmečkih ZKL-ovki pripremile za svoju

karmelsku braću u Remetama. Premda smo se i fotografirali za vizualnu uspomenu, na fotografijama nam nažalost nedostaje nekoliko osoba koje su morale poći nešto ranije. Ipak, naši najmlađi, oni na maminim rukama i u kolicima koje gura tata, uzorno su izdržali sav program nas "odraslih", hrabro i bez protestnog plakanja. Duhovno osvježeni i dirnuti susretom s Majkom Božjom Remetskom i s braćom karmeličanima radosno i zahvalno smo se vratili svojim domovima, u naš Strmec. +

S. Lidija Vuksanović, karmeličanka BSI

PONIŠTENA PRESUDA UTEMELJITELJU BREZOVIČKOG KARMELA - ISTINA JE POBIJEDILA

Snažna, povjesna vijest o poništenju presude našem Utemeljitelju, bl. Alojziju Stepincu, koja je doprla do nas u četvrtak, 21. srpnja, u oktavi Gospe Karmelske, donijela je u njegov Karmel neizrecivu radost, zahvalnost, klicanje i slavlje. Istina i pravda su morale sedam desetljeća šutjeti i biti pokopane, ali ne i umrijeti. One su vječne, kao što je Bog vječan.

„Povijest će mi dati pravo!“ reče sam nadbiskup Alojzije Stepinac, 20. rujna 1946. godine, u Zagrebu, tijekom svog istražnog postupka. Danas su te riječi stvarnost koju je potvrdilo i izvan raspravno vijeće zagrebačkog Županijskog suda, pod predsjedanjem suca Ivana Turudića. Ono je, naime, na zamolbu nadbiskupovog nećaka Borisa Stepinca, koji je zatražio reviziju presude, u potpunosti

poništilo presudu zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Alojziju Stepincu kojega su komunističke vlasti 1946. godine osudile na 16 godina zatvora i prisilnog rada te na petogodišnji gubitak političkih i građanskih prava. (prema HKR-u).

Istina, Hrvatski sabor je još godine 1992. osudio suđenje kardinalu Stepincu, koji je bio nevin osuđen, na montiranom procesu, i donio je "Deklaraciju o osudi političkog procesa i presude kardinalu dr. Alojziju Stepincu", ali nije poništio presudu zagrebačkom nadbiskupu. To je učinilo, Bogu hvala, 21. srpnja, kako rekosmo, izvan raspravno vijeće zagrebačkog Županijskog suda.

Katolička Crkva i hrvatski narod nikada nisu priznali osudu kardinalu Stepincu, jer njegov život i djela bili su u Bogu i za Boga, kao i za Crkvu i hrvatski narod učinjeni. To znaju i svjedoče svi koji su ga slušali, poznavali i bili mu suradnici, među njima i naša blagopokojna č. Majka Regina Terezija Trbljanić, OCD, č. Majka M. Josipa Laufer, OCD i prve sestre u Stepinčevom Karmelu. A i on sam izjavljuje i svjedoči tijekom sudske rasprave, 1. listopada 1946. godine: "Ja kažem ovo, kad se prilike srede i smire, kad se budu mogli publicirati svi dokumenti, kad se budu mogli isti u miru raditi i izraditi, kad svi faktori mogu slobodno da kažu svoju riječ, bez ikakvog straha, potpuno slobodno u svjetlu čiste istine, sa političkog i moralnog stanovišta, ne će se naći ni jedan čovjek koji bi upro prst na zagrebačkog nadbiskupa." Poznato nam je također da je, ne jedanput, naš Utemeljitelj izjavio na sudu: „Jer mi je savjest čista, pripravan sam svaki čas i umrijeti!“ (govor na sudu, 3. 10. 1946.). Svjedočanstvo Nadbiskupove čiste savjesti bila je najveća njegova pobjeda, pobjeda Istine, Pravde i Ljubavi. Jer, i sam je rekao: "Oluja će proći, a Bog ostaje zauvjek! Bog ne može izgubiti bitke."

Ponosni smo i zahvalni dragom Bogu što je u temelje hrvatskog Karmela ugrađena vjera, molitva, ljubav i svetost za-

grebačkog nadbiskupa, danas bl. Alojzija Stepinca. Sestre se dobro sjećaju, a to su posvjeđočile i mladima, kako im je iz kraščkog sužanjstva poručio, da bi rado došao pješice iz Krašića u Karmel, samo kad bi mu dozvolili. A kod zadnjeg susreta sa sestrama, u jesen 1945., u vrtu brezovičkog Karmela, kad su mu pri odlasku sestre pružile buket crvenih ruža, ruže je, naime, posebno volio, i zamolile ga da navrati opet, jer da će biti još ruža, rekao im je: „Ne znam hoćemo li se još ikada vidjeti? Sad nisu na redu ruže, nego trnje.“ I to je trnje ranjavao njegov narod, Crkvu i Karmel 70 godina. Danas nakon poništenja kardinalove presude, zahvaljujemo mu na vjernosti Bogu, Papi i narodu; na hrabrosti, strpljivosti i mučeništvu, te mu dovikujemo: "Dragi naš Oče kardinale, sada su na redu crvene ruže koje volite, a ne trnje koje je Vas i mnoge desetljećima ranjavao.“ +

IZ ZAJEDNICA BRAĆE

| ZAGREB

Novi čitači i akoliti

U subotu 7. svibnja 2016. godine u Remetama tijekom jutarnjih pohvala u službu čitača (lektora) postavljena su dva bogoslova Hrvatske karmelske provincije svetog Oca Josipa, brat Danijel Marija od Agonije Srca Isusova, Katančić i brat Marko od Duha Svetoga, Maglić.

Oni će u svetim činima Crkve imati dužnost čitanja Svetog pisma, s izuzetkom Evanđelja. Njihova služba će prema potrebi uključivati poučavanje vjernog puka za dostoјno primanje sakramenata, te pripravu drugih vjernika koji će povremeno biti ovlašteni čitati Sveti pismo u liturgijskim činima. Uz još neke službe, važno je da čitač svim silama nastoji iz dana u dan sve više stjecati živi osjećaj Svetog pisma i postajati što savršenijim učenikom Gospodinovim.

U službu akolita na misi koju je istog jutra predslavio o. provincijal Srećko Rimac, postavljeni su: brat Krešimir od Muke Kristove, Bahmec, brat Mate od Muke Isusove i Marijine, Danolić, brat Ivan od Božanskog Milosrda, Živković, brat Željko od Srca Isusova i Marijina, Bezić, brat Nikola od Svete obitelji i Male Terezije, Grizelj, i brat Ivan od Presvetog Trojstva, Pleše.

Akolit se postavlja da pomaže đakonu i poslužuje svećeniku. Njegova je dužnost brinuti se za službu oltara u liturgijskim činima, a posebno u slavljenju svete mise. Osim toga, on kao izvanredni službenik podjeljuje svetu pričest kada nedostaju službenici svećenici ili đakoni, ili kad je broj pričesnika tako velik da bi se slavlje mise odveć odužilo. U izvanrednim prilikama akolit može također izložiti vjernicima na klanjanje Presveti oltarski sakrament i na kraju ga pohraniti, ali ne može podijeliti blagoslov narodu. Budući da je posebno određen za službu oltara, akolit

treba poznavati sve što spada na javno bogoštovlje. Stoga je njegova zadaća nastojati proniknuti nutarnji i duhovni smisao bogoštovlja.

I čitačka i akolitska služba prijelazna je, te je uvjet da bi se moglo pristupiti đakonskom i prezbiteriskom ređenju.

Neka Gospodin blagosloví novopostavljene čitače i akolite po njihovim službama, i po milosti Duha Svetoga neka ih uvede u mistično poznavanje Crkve, čiji je izvor sam Bog. +

SOMBOR

Živjeti povjerenje u Boga u svakodnevici - kušnje i izazovi

Vjera je, kažemo stručno, bogoslovna krepst, odnosno, ona je dar od Boga. Nju ne možemo, kao niti nadu niti ljubav, koje su također takve kreposti, primiti u ruke jer kreposti nisu materijalna stvar. No, itakako imaju svoju "materijalnu" dimenziju, bolje rečeno "utjelovljuju se" kada ih trebamo živjeti u konkretnim životnim situacijama. Postaju "vidljive" u svakodnevici, osobito kada je naš vjernički život stavljen na kušnju. I ono što je najvažnije, vjera mora prerasti u potpuno povjerenje da Bog sve ima pod kontrolom, i da sve što On dopušta da se dogodi, pa i nedaeće koje nas zadeset, u konačnici je dobro, iako mi to ne razumijemo.

Kompletno obnavljanje krovišta naše velebne crkve, projekat čiju je pripremu započeo prijašnji prior prije osam godina, uz stručnu suradnju s ing. Silvestrom Horvatom, a završava ga sadašnja redovnička postava, bilo je za našu zajednicu izvanredna prilika za prokušanost vjere i uvijek iznova iskazivanje povjerenja u Boga i u nerazumljivim situacijama. Da krenemo redom.

Od kada je projekt prije dvije godine došao u završnu fazu, i prišlo se traženju

izvođača i donatora, započeli smo sa svakodnevnom molitvom svetom Josipu da se on pobrine za ovaj projekat, da on dođe do izražaja, a ne naša mudrost i naša pronicavost. I gle, vrlo ubrzo, kao veliki znak s neba, pojavljuje se donator s 60.000,00 eura. Bili smo izvan sebe od radosti i vidjeli znak da smo na pravom putu i da će se projekt, vrijedan 320.000,00 eura realizirati.

Nakon obilaska glavnih izvođača rada od Slovenije, preko Hrvatske do Srbije, odabrane su firme "HOJA" iz Slovenije za izradu lamelirane lijepljene drvene konstrukcije, te "SMB Gradnja" iz Srbije koja je radila sav ostali posao. U siječnju ove godine potpisani su Ugovori i trebalo je odrediti početak radova. Čovjek nestručnjak po tim pitanjima, po nekoj svojoj pameti bi rekao da radeve treba započeti u ljeto kad je toplo, no struka je rekla da treba započeti u proljeće, jer su opasnije ljetne oluje, nego li proljetne kiše. I tu započinje avantura s Bogom, s vjerom i povjerenjem.

Formiranje gradilišta započelo je 29. ožujka, a službeni početak radova 11. travnja. Najveći problem koji se stavljao pred izvođače radova bila je zaštita svodova crkve od eventualne kiše. Krovište je ogromno, otkriva se etapno, nailon je spreman, ali svejedno ostaje grč u želucu kod svih kad se nadviju tamni oblaci na nebu. Svi znamo kakvo je bilo proljeće, kakav početak ljeta. Ljudski rečeno – promašili smo vrijeme radova, kako po proračunu struč-

njaka, tako i nestručnjaka. Kiša je lila nemilice u previše navrata, a naši pogledi su zbog toga letjeli u nebo, što zbog oblaka, što zbog pitanja: "Pa Bože gdje si, vidiš li ti što se ovdje radi? Pa to je twoja kuća! Zašto tolika kiša? Znamo da treba usjevima, ali ipak što je previše, previše je."

Da, bilo je lako reći kako Bog provida i uslišava naše molitve kad smo dobili prvu donaciju, pa kad su se javile i druge europske crkvene institucije koje su pomogle. A što je s našom vjerom da Bog bdiye nad obnovom krovišta kad je padala kiša, kad su radnici morali dolaziti nedjeljom da zaštite krovište jer je vjetar otkinuo zaštitu? Što je s povjerenjem u Boga kad je prvi put procurilo u crkvu pred samu misu? Što je se povjerenjem kad smo dvije noći uzastopno oko svetog Antuna trčali s kantama po crkvi i po koru gdje je prokišnjavao u mlazovima? Da li je Bog bio tu i kad su željezne žaluzine s crkvenog tornja, projedene od rđe, pale na dan prije postavljeni novi crijeplji i novi bakreni opšiv oko tornjeva, te probile bakar i razbile crijeplje što na crkvi, što na samostanu? Svaki put kad se pojавila sumnja da Boga baš ne zanima obnova krovišta, bila je prilika za čisti čin vjere. Vjerujem. Neka bude. Ti si Gospodar. Vrijeme je Tvoje. Moje je da trčim s kantama. Ja trebam raditi svoje, a Tebe pustiti da radiš svoje.

Bilo je mnogo ovakvih trenutaka. Kad je krovište jednom bilo podaskano, lakše se disalo jer crkva je pokrivena, zaštićena. Vrijeme se sve više stabiliziralo, polako se slagao crijeplji, posao je išao kraju. Ostale su još financije. Neki donatori, koji su se prvi javili s odobrenih 50.000,00 eura, ali nisu uplatili, nikako da odgovore na naše upite o uplati. Bojali smo se da ne ostanemo bez tih sredstava. Opet prilika za predanje Bogu. Bit će, bit će, dat će Bog po zagovoru svetoga Josipa. Na tebi je da pišeš pisma, podsjećaš po pet puta donatore o obe-

čanjima, a Bog će učiniti svoje. I tako je i bilo. Iako nam još nije potpuno zatvorena finansijska konstrukcija, javili su se i ti donatori i vjerujemo da će sve biti podmireno na zadovoljstvo svih strana.

Kad se osvrnemo na protekle mjesecce iz sadašnje pozicije 99% završenog krovišta, vidimo mnogo detalja, da, baš detalja, o kojima je Bog vodio brigu. Kad je prvi put jače procurilo u crkvi, novo tapacirana klupa bila je odmaknuta od zida upravo zbog tapaciranja. A da nije, lijepo bi je prljava voda zalila i ukrasila mrljama. Što se tiće crkve, najveće prokišnjavanje se dogodilo ipak u prezbiteriju gdje su goli zidovi i sve je curilo na pod, a ne na namještaj ili oltare. U našem koru je, doduše, tepison koji je malo dobio vlage, kao što su i lani okrećeni zidovi dobili određenu "mustru" od tragova vode. Osušili su se tepisoni, a boje uvijek ima. Ako je to sva šteta koja je mogla nastati u ovako velikom zahvatu, onda BOGU HVALA jer je čuvaо svoj dom molitve, bdio nad njim, i nad svima nama, radnicima, zajednicom. Velika je stvar što nitko nije stradao radeći na visinama.

Primjećujem da u onim trenucima kad sam mrmljao u sebi zbog neprijatnih iznenadenja koja su se dosta čestojavljala (jer nije sve spomenuto), i tražio razlog da vjerujem, zapravo sam, priznajem, bježao od križa, od tereta, od brige. No, koliko nedrača i mrmljanja, toliko i prilika za novo predanje, novi čin vjere i iskazivanje povjerenja u dragoga Boga.

Ova kolijevka Hrvatske karmelske provincije i materijalno se obnavlja kako bi se svojevrsni slogan stogodišnjice: "Karmel u Somboru – baština za budućnost" - ispunjavao. Materijalna obnova će se morati nastaviti, ali uz nju mora ići i duhovna obnova vjernika. Za to nam trebaju mlađe snage spremne dobro zaorati na njivi Gospodnjoj baš ovdje, tražeći putove nove evanglizacije za višenacionalne pokrštene, ali neevangelizirane katolike, tražeći putove jedinstva s pravoslavnom braćom, putove koji su svakako opterećeni zbog prošlih događaja. Katolička crkva u Srbiji, iako mala, treba duhovnu podršku i to Karmel može dati. Vjerujem u našu budućnost ovdje. I zato sam isto tako uvjeren da baš zbog toga "đavao kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre" ili barem uz nemiri i obeshrabri u duhovnom ili materijalnom angažmanu.

Bog nam je iskazao i iskazuje nam tolika dobročinstva. Na nama je da mu se s povjerenjem predamo da s nama učini što hoće. Povjerenje se gradi baš u izazovnim situacijama. Zaista želim na kraju da nas na to potaknu riječi svetoga Petra: "Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost vaše vjere - dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavi i čast o Objavljenju Isusa Krista. Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i proslavljenе što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša." +

o. Stjepan Vidak, prior

BUŠKO JEZERO

Svečano proslavljeni deseti obljetnici osnivanja Karmela sv. Ilike • Od svetkovine Gospe Karmelske 16. srpnja do svetkovine proroka Ilike 20. srpnja, Karmel sv. Ilike slavio je desetu godišnjicu svoga postojanja

Slavlje je započelo u subotu 16. srpnja, svečanom misom u 10 sati u čast Gospe Karmelske. Predslavitelj je bio o. Đani Kordić, član zajednice karmelićana u Karmelu sv. Ilike. O. Đani u svojoj je propovijedi osvijetlio blizinu i zaštitu koju nam Marija, Gospa Karmelska, dariva po svom škapularu. Po svršetku misnog slavlja izložen je Presveti oltarski sakrament na neprekidno klanjanje do početka sv. mise idućeg dana. Nakana klanjanja pred Isusom pod prilikom kruha bila je iskorijenjenje psovke u hrvatskom narodu. Tijekom iduća 32 sata pred Presvetim sakramentom su se smjenjivali stanovnici mjesta iz okolice Buškog jezera i prijatelji Karmela sv. Ilike.

Na prvi dan trodnevne pripreme za svetkovanje sv. Ilike u nedjelju 17. srpnja sv. misu je predslavio o. Jakov Mamić. U emotivnoj i nadahnutoj propovijedi (koja,

kako je na kraju otkrio, nije bila ona koju je pripremio) prisjetio se početaka Karmela u livanjsko-duvanjskom kraju – ujedno i početaka muškog Karmela u Bosni i Hercegovini – te posvjedočio Božju pomoć koja se jasno očitovala pri osnivanju i gradnji Karmela sv. Ilike. Nakon mise predstavljena je knjiga Damira Jelića Oče naš. Iako je autor gradonačelnik Karlovca i istaknuti hrvatski političar, riječ je ne o političkom, već o duhovnom štivu. Tko god ga uzme u ruke (a nakon predstavljanja nije bilo dovoljno knjiga za sve koji su je željeli kupiti), poželjet će da Bog hrvatski narod obdari s više političara Jelićeve širine i dubine. Sav prihod od prodaje išao je za akciju «Deset za deset» – pomoć dešetero ženske siročadi u Beninu.

A akcija «Deset za deset» bila je na

neki način i u središtu drugog dana trodnevnice, u ponedjeljak 18. srpnja, kad je predslavitelj bio vlč. Odilon Singbo, vikar župe sv. Marka Križevčanina u Zagrebu. Vlč. Odilon, koji je porijeklom iz Benina, osvojio je simpatije prisutnih ispričavši anegdotu o djitetu koje je jednom prilikom samouvjereno izjavilo da zna gdje je Benin: «u Bosni i Hercegovini», te u skladu s time zaključivši da je on Bosanac. No nije sve ostalo samo na šali, već je, polazeći od nje, propovjednik posvjedočio ljepotu priпадanja Katoličkoj, dakle sveopćoj Crkvi, koja vjerniku omogućuje da se svagdje na svijetu osjeća kao kod kuće. Nakon sv. mise, glazbena skupina Fortitudo Dei iz Karlovca, koja je svojim pjevanjem obogatila misno slavlje, počastila je sve nazočne koncertom duhovne glazbe.

Trećeg dana trodnevnice, u utorak 19. srpnja, sv. misu je predslavio o. Srećko Rimac, provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa. U svojoj propovijedi o. Srećko usredotočio se je na bit proroštva, a to je svjedočenje za istinu bez obzira na cijenu. To je poziv vjernika danas jednako kao i u Ilijino vrijeme. Na misi su pjevali pučki pjevači iz Tugara kod Omiša. Nakon sv. mise predstavljen je zbornik Prorok Ilija, izdan u povodu proslave ove desete obljetnice. Zbornik sadrži rade stručnjaka koji lik proroka Ilike osvjetljavaju iz biografskog, starozavjetnog, no-

vozavjetnog, patrističkog, židovskog, pravoslavnog, islamskog, pučkoreligijskog, ikonografskog, karmelskog i liturgijskog kuta. Gost iznenađenja na predstavljanju zbornika bio je uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, koji je dan ranije od očekivanog stigao u Karmel sv. Ilike. Kardinal je, nakon predstavljanja zbornika, blagoslovio i zapalio svitnjak.

Svečano misno slavlje na samu svetkovinu sv. Ilike održano je po prvi puta u amfiteatru sagrađenom za ovu priliku i sretno uklopljenom u arhitektonski sklad Karmela sv. Ilike. U svojoj propovijedi, kardinal Puljić progovorio je na svima pristupačan način o Ilijici kao proroku koji svojim životom i djelima svjedoči da za čovjeka nema ispunjenja ni prave sreće bez povezanosti s Bogom. Traženje zadovoljstva izvan te povezanosti čovjeka stoga vodi samo do još većeg nezadovoljstva. Prisutni vjernici svoje odobravanje onoga što su čuli izrazili su spontanim pljeskom. Misno slavlje slavljeničkijim su učinili katedralni Pivači sv. Jakova iz Šibenika. Prema procjenama, na misi je bilo više od tisuću hodočasnika. Hodočasnici su na odlasku zahvaljivali na svemu što su doživjeli u danima slavlja na ovom mjestu koje u našem vremenu nastoji uprisutniti Ilijinu vjeru i revnost za Gospodina, Boga nad vojskama. +

Predstavljen Zbornik radova o sv. Ilijii

U utorak, 19. srpnja 2016., uoči blagdana sv. Ilike, u Karmelu sv. Ilike na Buškom jezeru, s početkom u 20 sati, predstavljena je knjiga: »Prorok Ilijija - Zbornik radova o sv. Ilijiji u povodu 10. obljetnice Samostana-duhovnog centra Karmel sv. Ilike: 2006. – 2016.«. U prepunoj dvorani Duhovnog centra o naravi, sadržaju i značaju knjige govorili su autori radova i članovi uredničkog Vijeća Zbornika: Mato Zovkić, Jasmina Domaš i Jure Zečević, a predstavljanje je moderirao Zvonko Martić. Predstavljači su osobito istaknuli doprinos Zbornika istraživanju ilijanske tematike na hrvatskom govornom području te njegovu ekumensku i međureligijsku dimenziju, budući da je prorok Ilijija istražen i prikazan i iz katoličke, i iz pravoslavne, i iz židovske i iz islamske perspektive. Uz brojne crkvene i civilne uglednike predstavljanju su nazočili i provincialni Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa, Srećko Rimac, koji je na početku pozdravio sve prisutne, te nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić koji se na završetku predstavljanja obratio prisutnima, pozdravivši ovaj izdavački pothvat Karmelskih izdanja o sv. Ilijiji, zaštitniku Bosne i Hercegovine, i pozvavši prisutne

da i sami poput sv. Ilike mole i revnuju za Gospodina. U glazbenom dijelu programa sudjelovali su pučki pjevači iz Tugara kod Omiša. (Jure Zečević) +

Gospođa Jasminka Domaš napisala je pjesmu dok je o Obljetnici boravila u Karmelu na Buškom jezeru. Ovom prilikom objavljujemo njezinu pjesmu i od srca zahvaljujemo na tom daru.

NA BUŠKOM JEZERU

Ofelija na padini Samostana
njiše se na vlatima trave
dok joj pauk plete svilenu krunu
u kojoj blješte prozirna krilca
ljetnih, lahorastih sjemenki.

A onda nestaje
i lebdi nad jezerom
nošena na baldahinu
od mirisnih ljiljana
koji nečujno nose leptiri.

Ofelija među cvijećem
gleda svoj odraz na vodi
dok procesija u bijelom
pjevajući svetom Iliju
kruži oko Karmela.

Jasminka Domaš, u Karmelu sv. Ilike,
20. srpnja 2016.

| GRAZ

Novaci sa članovima Karmelskog svjetovnog reda na hodočašću u Kremsmünstru i Adlwangu

Dana 18. lipnja novaci, predvođeni magistrom o. Petrom Janjićem, zajedno s Karmelskim svjetovnim redom iz Graza, uputili su se na jednodnevni izlet i hodočašće u benediktinsku opatiju Kremsmünster i Adlwang u Gornjoj Austriji, gdje je bio upriličen redoviti zajednički godišnji susret svih zajednica Svjetovnog reda u Austriji (Beč, Linz, Graz, Maria-Jeuetendorf). Ovogodišnje zajedničko hodočašće OCDS-a (Sternwallfahrt) odvijalo se pod geslom „Ime Božje je milosrđe – predimo jedan dio puta zajedno“.

Po polasku minibusom iz Graza izmobilili smo Jutarnje pohvale te Gospinu krunicu. Ostali je dio puta protekao u pravom bratsko-sestrinskom ozračju.

Naše prvo odredište bila je benediktinska opatija Kremsmünster, u koju smo stigli oko 10:00 sati. Opatija je od svoga osnutka (777. g.) duhovno i gospodarsko središte regije. Poznata je i po svojoj zvjezdarnici i gimnaziji.

U 10:30 bio je vrhunac cijelog susreta – sv. misa koju je predslavio o. Paul Weingartner, koji je taj dan slavio 25. obljetnicu svoga svećeničkog ređenja, u koncelebraciji s o. Petrom i o. Alexandrom. Članovi Svjetovnog karmelskog reda animirali su misno slavlje pjesmom i sviranjem. U svojoj propovijedi o. Paul je naglasio važnost zajedništva s Bogom na svim životnim putovima citirajući pritom karmelske svece, osobito sv. Edith Stein. Govoreći o Božjem milosrđu, naglasio je potrebu naslijedovanja, tj. da i sami trebamo biti milosrdni jedni drugima.

Nakon misnoga slavlja zajedno smo blagovali u restoranu u vlasništvu opatijske (Stiftkeller). Nakon ručka i odmora

hodočastili smo pješice prema marijanskom prošteništu Adlwang. Unatoč sparini i vrućini, uživali smo u prekrasnom krajoliku koji se pružao pred nama. Na otprilike polovici puta do cilja zastali smo u hladovini i osyežili se vodom. Tada su Austrijanci zatražili od nas da im zapjevamo neku hrvatsku marijansku pjesmu, što smo – predvođeni našim pjevačem br. Antonom Travicom – na njihovu radost i učinili.

Došavši na odredište, prošli smo kroz „Vrata Milosrda“, nakratko razgledali crkvu posvećenu Blaženoj Djevici Mariji te potom izmolili Večernju molitvu Crkve, koju je također predmolio o. Paul.

Po završetku Večernje molitve o. Paul je zahvalio svima koji su sudjelovali na hodočašću, nakon čega je upriličen prigodni domjenak u dvorani župnoga dvora, te je nastavljeno radosno druženje.

Obogaćeni prekrasnim iskustvom i zahvalni dragom Bogu, u 18:00 sati zaputili smo se natrag prema Grazu moleći slavna otajstva krunice i Povečerje. +

RIM

Poštovane sestre, subraćo i ostali dragi čitatelji-ce Vjesnika.

Želimo vas ukratko, više-manje kronološki, izvjestiti o nekim događanjima u našoj zajednici u protekla dva mjeseca.

1) U svrhu boljeg međusobnog upoznavanja s vjernicima, u subotu 28 svibnja, organizirali smo hodočašće sv. Riti (1381-1457), možda najpopularnijoj svetiци u Italiji. Autobus je bio popunjeno, među hodočasnicima bila su i tri svećenika: o. Ervin, o. Franjo i Don Carlo, koji boravi kod nas. U autobusu smo molili jutarnje pohvale, a don Carlo je kratko protumačio smisao hodočašća i život sv. Rite. Cascia je mjesto među umbrijskim brdima te već sam kraj kao da nudi jedno duhovno ozračje. Nakon obavljenе zajedničke fotografije ispred samog svetišta, posjetili smo augustinijski samostan i celiju gdje je boravila svetica i mjesto gdje je imala mi-

stično iskustvo. Pater augustijanac nam je tumačio vrlo trijezno i lijepo njen život i ono što se može vidjeti u samostanu. U 12 sati slavili smo euharistiju, propovijedao je tamošnji prior samostana. Crkva je bila ispunjena hodočasnicima. Nakon Mise išli smo objedovati u obližnjem restoranu „Hotel delle Rose“, izvanredno lijepo uređen restoran, vješta posluga a jelo kvalitetno i obilato.

Pohodili smo „Donju baziliku“ koja nas je posebno oduševila skladnošću u obliku križa sa vrlo lijepim suvremenim djelima. Tu se nalazi i euharistijsko čudo, kao i grob bl. Terese Fasce (1881-1947), koja je bila vrlo zaslужna za promociju štovanja sv. Rite. Naime, sv. Rita je proglašena blaženom 1628., a svetom tek 1900. od Leona XIII. Potom smo krenuli kući zaustavivši se na krasnom jezercetu „Fonti del Clitunno“ koje je inspiriralo brojne pjesnike, još u rimska vremena *C. Pliníusa Caecílusa Secundusa*, (62.-112.) ili u novije vrijeme nobelovca G. Carduccia (1835.-1907.). O. Prior, na kraju je zahvalio svima na doprinosu, osobito glavnim organizatorima: gosp. Paoli i Orietti. Vratili smo se duhovno, kulturno obogaćeni kao i novim ili produbljenim poznanstvima, oko 20 sati.

2) Pastoralna vizitacija P. Lukasza započela je s jutarnjom Misom, u subotu 3. lipnja, koju je on predslavio. Nastavila se osobnim razgovorima, pregledavanjem knjiga i završila sa zajedničkim sastankom u zajedničkoj prostoriji na prvom katu.

Svoj izvještaj Definitor je počeo s tekstom Majke Terezije gdje ona govori o važnosti početaka (O 4,6) te ga aplicirao na našu zajednicu. Pohvalio je kako su uređene službene knjige i činjenicu da su članovi zajednice zadovoljni. Istaknuo je kako valja steći povjerenje ljudi i jasno specificirati svoju prisutnost ovdje sugerirajući promociju Male Terezije. Prior je istakao kako mi već radimo na tome, da

nam je nakana već ove godine trodnevnu pripravu proširiti na devetodnevnu, pozvati propovjednike, i bolje informirati rimljane o našem djelovanju i ponudi. Sa zajedničkom večerom vizitacije je završila.

3) Koristimo prisutnost u Rimu i za pohode hodočasničkim mjestima. U tome su revniji o. Tadej i o. Ervin. U nedjelju 5 lipnja, sva trojica smo popodne obišli nekoliko svetih znamenitosti: najprije crkvu „Quo vadis“, šetali kroz aleju na području katakombi sv. Kalista; potom obišli baziliku sv. Sebastiana i na kraju pohodili mjesto mučenja sv. Ivana Apostola kao i u blizini baziliku posvećenu njemu kod „Porta Latina“. Naravno, glavni vodič je bio o. Tadej.

4) Mnogi ljudi su vrlo vezani uz našu crkvu koja je uistinu lijepa. Stoga, premda nismo župa, mnogi žele da se sprovod pokojnika obavi u našoj crkvi. Tako je o. Ervin 2. lipnja vodio sprovod Romana Massare, osobe koja je bila bliska s talijanskim filmskom produkcijom a njegov otac donirao je u našoj crkvi oltar Malom Praškom Isusu. Na sprovodu je bila i Gina Lollobrigida i Elsa Martinelli.

5) U utorak, 14. lipnja, održana je konstituirajuća sjednica Pastoralnog savjeta u „Sala grande“ s početkom u 18:30 sati. Prior je u uvodnoj riječi obrazložio motive osnivanja savjeta te dvije teme za ra-

spraviti: priprava devetnice za Svetkovinu zaštitnice sv. Male Terezije te otvaranje web stranice. U raspravi je dana jasna podrška dotičnim inicijativama i želja za vlastitim doprinosom sukladno svojim mogućnostima.

6) O. Franjo otišao je do novoposvećenog biskupa, Gianrica Ruzze, uručiti mu pozivnicu da predstavi središnju Misu na Svetkovinu Male Terezije. Vratio se radoštan s pozitivnim odgovorom. Biskup je bio dosadašnji župnik susjedne župe sv. Roberta Belarmina te smo uvjereni da će privući podstora ljudi.

7) Radosni smo što je naš subrat o. Maurice, inače iz Centralnoafričke republike a pripada Čenovskoj provinciji, magistriраo iz Pastoralne teologije na Lateranumu. Na obranu licencijatskog rada došli su mu subraća: p. Marco (magister bogoslova u Centralnoafričkoj republici – inače talijan genovske provincije) i Odillon, (bogoslov iz Centralnoafričke republike). Donijeli su nam originalni kokos iz Afrike. Maurice nas 1. kolovoza napušta i vraća se u svoju domovinu. Zahvalni smo za njegovu raspoloživost koju je kroz ovu godinu dana velikodušno iskazivao. Na njegovo mjesto iduće godine dolazi karmeličanin iz Navarske provincije, o. Peter, porijeklom iz Malawia.

8) Na poziv ambasadorice Monaca, povodom obljetnice inauguracije Princa Alberta II, 8. srpnja, o. Tadej i o. Franjo išli su na prijam s ambasadorima u hotel „Hilton“ na brdu Monte Mario. Uživali su u prekrasnom pogledu na grad s devetog kata hotela i ugodnom društvu. Upoznali su i hrvatskog ambasadora pri Vatikanu, gosp. Nevena Pelicarića, razmijenili su brojeve i gosp. Pelicarić će ih zvati na prijam kad ga bude organizirala naša ambasada.

9) Na mjesec dana došao je brat Nikola, koji će pohađati tečaj talijanskog. +

Vaša subraća iz rimske zajednice.

Posjet supruge ambasadora Kneževine Monako

U petak 19. svibnja, po posredovanju naše vjernice gosp. Oriete, došla je u po-hod zajednici, crkvi i samostanu, supruga ambasadora kneževine Monako Anne-Marie Giordan. Proveli smo je kroz crkvu i samostan protumačivši joj osnovne znamenitosti kao i lik sv. Male Terezije. Poklonili smo joj „Povijest jedne duše“ na francuskom jeziku te tri razglednice naše

glavne oltarne ferske. Na kraju smo se zadržali na kavi i ugodnom razgovoru. Uz gore spomenutu gospođu, prisutna je bila i gosp. Paola. Malo smo predstavili svoje planove, pozorno je slušala i prihvatala naš poziv da bude članica našeg pastoralnog savjeta. +

o. Franjo Podgorelec

(Rim)

IZ SESTARSKIH KARMELA

KARMEL - BREZOVICA

Oče biskupe Zdenko, hvala Ti!

Jedno od ne malenih iznenađenja proteklih mjeseci bilo je imenovanje Sv. Oca pape Franje, u ponедjeljak, 4. travnja, na prenešenu svetkovinu Blagovijesti, našeg o. Zdenka Križića, OCD, za gospičko-senjskog biskupa. Kad je vijest doprla do nas, mislili smo da je to zakašnjela aprilska šala. No kad su je mediji počeli na sve moguće načine obznanjivati, shvatili smo da je to ipak prava zbilja. S o. Zdenkom smo bratski i prijateljski surađivali dugi niz godina, na svim područjima karmelskog života i duhovnosti. Bio nam je godinama isповједnik, imao nam je nekoliko turnusa duhovnih vježbi, održao nam je bezbroj predavanja, seminara, predslavio nam je blagdanska liturgijska slavlja, ili prigodna na dane polaganja sv. zavjeta i uvijek nam je bio spremjan pomoći i savjetovati nas na putu molive i duhovnosti, a posebno je pomagao mladima koji su bili na početku karmelskog puta. Stoga mu za sve navedeno i nenavedeno od srca zahvaljujemo i molimo mu snagu, mudrost i svjetlo Duha Svetoga u njegovoj novoj pastirskoj službi, kao i posebnu pratinju i zaštitu Presvete Djevice Marije, Majke Karmela, bl. Alojzija Sepinca i naše sv. Majke Terezije. Živo vjerujemo i nadamo se da će u svojoj službi biti hrabri i gorljivi navjestitelj i svjedok Krista raspetog i uskrslog i svoje stado voditi na vrhunce Evandjela.

Radosni smo što je naša s. Mirjam od Isusa, a po njoj i svi mi, bila na svečanom obredu njegovog biskupskog ređenja i na sv. misi, u srijedu 25. svibnja, u gospičko-

senjskoj katedrali Navještenja BDM, zajedno s ostalim vanjskim sestrama iz naših karmela, te mu je tom zgodom potvrđila našu odanost i zahvalnost. Ulaskom u biskupski zbor našega o. Zdenka Križića, karmelski Red je, ljudski gledajući, na velikom gubitku, ali to nije sve. Gledajući pak Božjim okom, Karmel je na velikom dobitku jer nam je Gospodin po izboru o. Zdenka za gospičko-senjskog biskupa iskazao posebno povjerenje i potvrđio vrijednost našeg duhovno-molitvenog života za život čitave Crkve, te je ugradio i na ovaj način našu karizmu u karizmu Crkve.

Oče biskupe Zdenko, hvala Ti! +

Zavjeti s. M. Estere – ljubavna priča između Boga i čovjeka

O. Jakov Kuharić, OCD, predslavio je na spomendan Majke Dobrog Savjeta, u utorak 26. travnja 2016. godine, euharistiju i obred prvog zavjetovanja bosonoge karmeličanke s. M. Estere od Otajstvene Ljubavi (Ksenije Marinković) u Karmelu-Brezovica. Na početku misnoga slavlja povjerio je Majci Dobroga Savjeta redovnički hod po evandeoskim savjetima s. M. Estere. Uz o. Jakova kao suslavitelji bili su dr. Stjepan Sirovec, subsidijar župe Sveti Križ-Začretje, don Stjepan Bolkovac, SDB, ravnatelj salezijanaca na zagrebačkoj Knežiji, preč. Ivan Topolnjak, novozagrebački dekan i župnik u Savskom Gaju, vlč. Zlatko Pavetić, župnik župe Sveti Križ-Začretje, prof. dr. o. Dario Tokić, OCD, magistar karmeličanskih bogoslova, vlč. Josip

Đurin, odgojitelj u Međubiskupijskom sjemeništu na zagrebačkoj Šalati, te bogoslovi karmeličani br. Ivan Živković i br. Danijel Marija Katančić. Misnom slavlju prisustvovala je i Esterina najbliža rodbina, te prijatelji i znanci iz Splita i Zagreba.

„Zašto ljudi čine ono što danas čini s. M. Estera – zavjetuju nešto što čisto ljudski gledano doživljavamo kao ograničenje naše slobode, ograničenje pristupa dobrim stvarima koje čine život vrijednim življenja, koje možemo uživati bez povrede Božjeg zakona?“, upitao je na početku nadahnute homilije o. Kuharić. Rješenje te zagonetke može se pronaći samo udubljivanjem u bit duhovnog poziva, koju čini „otkriće koliko me Bog ljubi, da mi se u Kristu potpuno darovao, i želja da mu užravtim na isti način: da na njegovo potpuno sebedarje užravtim potpunim darom sebe njemu.“

O. Jakov je naglasio da se ne radi o darivanju nečega što imam, posjedujem, već o daru onoga što jesam – daru sebe, jer to je zakon „ljubavi koja se plaća samo ljubavlju“, prema nauku sv. Ivana od Križa. A zavjeti su samo sredstvo za ostvarivanje takvog potpunog sebedarja. „Zato je svaki poziv ljubavna priča, koja se razvija kroz međuigru Božjeg poziva i čovjekovog odaziva. Bog poziva ‘od jutra do mraka’, no mora biti odgovora, i trajnog odgovaranja, da bi bilo ljubavnog odnosa, i priče.“

Propovjednik je potom govorio o ljubavnoj priči u kojoj je Gospodin jed-

nog dana u gradu Splitu pokucao na vrata srca djevojke koja se tada još zvala Ksenija, što znači „gostoljubiva“. Ona mu je gostoljubivo otvorila, on je ušao, i od Ksenije je postala s. Ester. Njezino novo ime upućuje na starozavjetnu kraljicu Esteru, koja je spasila svoj židovski narod od istrebljenja snagom vjere, posta i molitve: „Dodji u pomoć meni koja sam sama i nemam nego tebe, o Gospodine!“ (Est 4, 17k-l). „Nemati ništa osim Boga – to je i ideal i bogatstvo Karmela,“ rekao je propovjednik.

Zatim je pojasnio da to znači ostati pred Bogom praznih ruku, poput sv. Male Terezije. To nije lako, jer podrazumijeva prihvatanje vlastite slabosti, ranjivosti, nedoraslosti, nemanja kontrole nad stvarima. Podrazumijeva i da „dopustimo Bogu da nas voli bez da smo mi to ičime zasluzili.“ Tek je to pravo zavjetovanje: to

znači prihvatići zavjete iznutra (svoje radikalno siromaštvo, ovisnost...), prihvatići da oni prodru u najdublju nutrinu mogućića, i da me tu promijene.

Misno slavlje su svojim lijepim pjevanjem obogatile čuvarice svetišta, sestre karmeličanke, uz svečanu orguljsku pratnju s. M. Bonite Kovačić, OCD. Nakon

misnog slavlja o. Dario Tokić zahvalio je svima na sudjelovanju u slavlju, a o. Jakov Kuharić preporučio je sebe i sve prisutne u molitvu s. M. Estere, čiji su zavjeti dar Crkvi, i u molitvu sestara koje nose pred Lice Božje sve one koje im je Gospodin povjerio.

Čestitanje nakon misnog slavlja, fotografiranje i obiteljski objed, kao i bratsko i prijateljsko druženje i izmjena darova umnožili su radost i polet srca za novo: biti s Gospodinom i svjedočiti njegovu besplatnu ljubav.

S. M. Estera rođena je Splićanka. U Splitu je živjela i radila. U srednjoj školi stekla je zvanje kozmetičara. Zaposlila se i 15 godina radila administrativne poslove u jednoj trgovini. Živjela je životom mlađih svoga vremena, i životom prosječnih vjernika. Susret s Gospodinom promijenio je njezin životni put. 9. veljače 2013. ulazi u Stepinčev Karmel-Brezovica. Nakon postulature, na Josipovo, 19. ožujka 2014. godine, prima karmelsko redovničko odijelo, a 26. travnja 2016. godine polaže svoje prve redovničke zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti, i predaje svoj život Gospodinu za život mnogih. +

Osmoškolci iz Zagreba

Učenici 6. razreda OŠ „Dr. Vinko Žganec“ iz Zagreba posjetili su u subotu 21. svibnja, u pratinji svoje vjeroučiteljice s.

Elizabete Buljević i pedagoginje prof. Tončice Žaper našu zajednicu i naš Karmel. Susret je bio pun zanimljivih pitanja, otvoren i dinamičan, uz mladenačku radost i smijeh, a nisu manjkala niti međusobna upoznavanja, svjedočenja i preporuke u molitve sestara. Mladi su svojim lijepim ponašanjem potvrdili da im je vjera put u život. +

Na Mariju Pomoćnicu, prije 77 godina, nadbiskup Stepinac zasadio Karmel u Hrvatskoj

„Danas slavimo ne samo Mariju Pomoćnicu kršćana, već i dolazak dviju sestara, s. Regine Terezije od Isusa, Trbljanić i s. M. Josipe od Milosrdne Ljubavi, Laufer, godine 1939. u dvorac Brezovicu, u ljetnikovac zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca“, naglasio je u uvodnim mislima euharistijskog slavlja, u utorak, 24. svibnja 2016. godine, naš prof. o. Dario Tokić, OCD, u Karmelu-Brezovica.

Nadahnjujući se na misnim čitanjima, osobito na evanđelju, u kojem je bilo govor o onima koji sve ostavljaju radi Krista Gospodina, propovjednik je primijetio da se upravo to evanđelje ispunilo na sestra-

ma koje su isto tako sve ostavile radi Krista, ali i stostruko primile već ovdje, iako uz progonstva nutarnja ili vanjska koja ih pročišćuju.

Potom se o. Dario prisjetio kako je Karmel presaćen u Hrvatsku, na tlo Brezovice, prije 77 godina, upravo na blagdan Marije Pomoćnice kršćana. Tako je između ostalog rekao i ovo: „Bog u povijesti izvodi svoja djela. Obnovimo ih danas da ih ne zaboravimo. Kad su u Brezovicu došle prve dvije sestre, s. Regina Terezija i s. M. Josipa, na zaprežnim kolima, pred vratima dvorca dočekala ih je upraviteljeva supruga gospoda Vjekoslava Kadlec, a ubrzo je stigao i nadbiskup Stepinac, utemeljitelj i duhovni otac hrvatskog Karmela. Pošto su razgledali sve prostorije i zaključili da dvorac nije prikladan za Karmel, nadbiskup je odlučio graditi novi Karmel i izjavio: ‘Kad zatvorim klauzuru Karmela, bit će to za mene najsjajniji dan. Ali hoću uzoran Karmel ili nikakav.’“

O. Dario podsjetio je također na Nadbiskupovu želju da Karmel u zagrebačkoj nadbiskupiji bude sveto mjesto gdje će se Boga bez prestanka slaviti, hvaliti i veličati, a za tako uzvišene ideale potrebne

su jake, odabранe duše, koje će na olataru Karmela izgarati za Božju čast i slavu. Spomenuo je i bitne nakane nadbiskupa Stepinca pri osnivanju Karmela: nastavak i produžetak njegove molitve za zagrebačku nadbiskupiju, a osobito za svećenike, te duhovna obnova hrvatskog naroda. Tako Nadbiskup piše prvim sestrama u Karmelu-Brezovica: „Učinite što možete, milošću Božjom, da se hrvatski narod potpuno preporodi u Kristu, i da sve bude prožeto duhom Božjim, i pastiri i stado.“

Na kraju, o. Tokić se još jednom sa zahvalnošću prisjetio prvih sestara karmeličanki, kao i svih sestara koje su omogućile da Karmel desetljećima živi u Hrvatskoj, te je zaželio prisutnima da ih život sestara karmeličanki potakne na molitvu i žrtvu za bližnje.

Misno slavlje animirale su čuvarice svetišta svojim skladnim pjevanjem, a tokom dana pohodile su prebivalište svojih prvih sestara, zapalile im svijeće i položile cvijeće, te preporučile zagrebačku nadbiskupiju, svećenike i hrvatski narod njihovom moćnom zagovoru. Osobito su ih zamolile da što prije izmole kanonizaciju njihovog utemeljitelja, danas blaženog Alojzija Stepinca.+

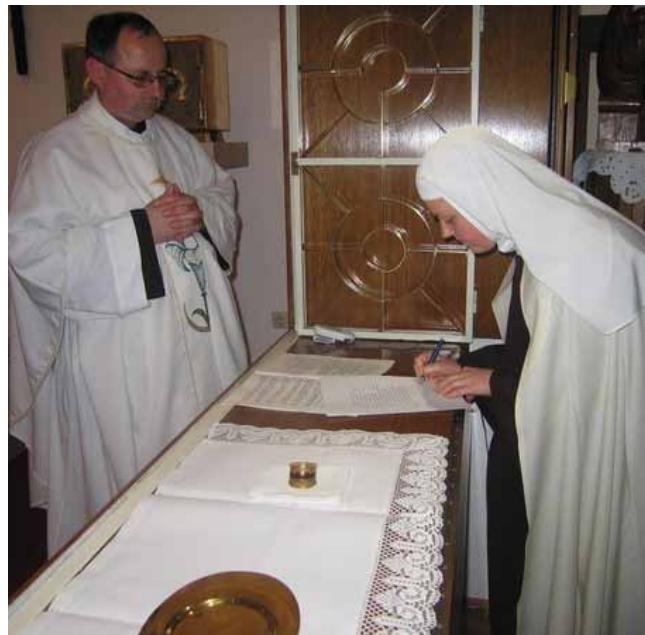

Pohod Blažene Djevice Marije i prvi zavjeti s. M. Agneze u brezovičkom Karmelu

Svečanim misnim slavlјem u utorak 31. svibnja, koje je predslavio o. Srećko Rimac, OCD, provincijal Hrvatske karmelske provincije, uz suslavitelje vлč. Antu Rotima, bivšeg donjolomičkog župnika, vлč. Ivana Torbara, sadašnjeg donjolomičkog župnika, vлč. Luku Slijepčevića, župnika u zagrebačkom Vrapču, te asistenciju bogoslova karmelićana, br. Tomislava Atelja i br. Danijela Marije Katačića, i ministranta Kristijana Barišića iz Donje Lomnice, proslavile su bosonoge karmelićanke u Stepinčevom Karmelu u Brezovici blagdan Pohodenja Blažene Djevice Marije i svetkovinu Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice grada Zagreba. Slavlje je uveličalo i polaganje prvih sv. zavjeta s. M. Agneze od Svete Obitelji (ane Barišić), kojemu su prisustvovali njezini roditelji, braća, sestre, najuža rodbina, časne sestre milosrdnice i prijatelji iz Velike Gorice i Zagreba.

Na početku misnoga slavlja o. Rimac upoznao je prisutne sa značenjem blagdana Marijina Pohodenja, s posebnim naglaskom na Karmelu svojstvenu marijansku dimenziju duhovnosti i života, u koju je svoje predanje Bogu i Majci Božjoj po prvim svetim zavjetima utkala s. M. Agneza. Tako je između ostalog rekao i ovo: „Zajedno sa sv. Josipom, Marija se u Karmelu najviše štuje. Carmelus totus Marianus est.“ Spomenuo je kako sv. Terezija Benedikta od Križa kaže da karmelićanke, koje se smiju nazivati Marijinim kćerima i sestrama, primaju od nje posebnu odjeću spasenja i Majka ih vodi svome ljubljenom Sinu, njemu na slavu i radost, te ih želi ukrasiti zaručničkom odjećom, kao što je to učinila i sa s. M. Agnezom.

Spominjući se Marijinog pohoda njezinoj rođakinji Elizabeti, otac Provincijal u svojoj se je homiliji zaustavio na nutrini

Marijine duše, na Marijinom proživljavanju nakon navještenja anđela Gabrijela i pri pohodu i susretu s rođakinjom Elizabetom. Naglasio je Marijinu duboku šutnju, radost i poniznost s kojima je zaronila u otajstvo Boga i čovjeka, te sve stavila u Božje ruke. „Sv. Elizabeta bila je prvo ljudsko stvorenje s kojim je Marija podijelila svoju radost. Važno je uočiti da Marija nije ništa otkrila. Ona je šutjela. Elizabeta je bila ona koja je otkrila što se dogodilo s Marijom... Marijina skrovitost i njezina šutnja uzor su, kako kaže bl. Elizabeta od Trojstva, dušama koje poniru u svoju nutrinu“, rekao je propovjednik.

Isto tako naglasio je da je dragi Bog po Mariji podigao u Crkvi jednu redovničku obitelj, a to je Karmel, u kojoj je Marija posebno prisutna i čija je zapravo Osnivačica, Majka, Vodilja i Učiteljica, na čijim se duhovnim izvorima napajaju njezini sinovi i kćeri. U ovoj stvarnosti prepoznao je otac Provincijal karmelsko zvanje s. M. Agneze, koju je Marija izabrala da bude zaručnica njezinog Sina na vrhuncima Karmela. A „biti zaručnica“ kaže bl. Elizabeta od Trojstva, ‘znači imati oči u njegovima,

misli obuzete njime, srce svo zauzeto, sa-
svim zahvaćeno, kao izvan sebe i prešlo u
njega, dušu punu njegove duše...’ Biti za-
ručnica, to u Karmelu znači imati goruće
srce proroka Ilike i pronicavo srce Terezi-
je. Njegova istinska zaručnica je ona koja
gori od revnosti za njegovu slavu... Na to
je pozvana i s. M. Agneza.“

O. Rimac pojasnio je potom da je po-
ziv karmeličanke dar Duha, a ideal mu je
otajstveno sjedinjenje s Bogom po vjeri,
molitvi, motrenju i ljubavi, u prijateljstvu
s Kristom Gospodinom i u intimnosti s
Djevicom Marijom. Jednako tako, kako
piše mlada karmeličanka sv. Tereziji iz Los
Andesa, život karmeličanke sastoji se od
ljubiti, motriti i trpjeti, te odreći se same
sebe da bi se duša pobožanstvenila. Pre-
sveta Djevica Marija je uzor života svake
karmeličanke. Ona je u punini vršila volju
Božju i živjela savršeno zavjete siromaštva,
čistoće i poslušnosti, koje danas prihaća s.
M. Agneza. Isus je također u punini živio
zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti, a
takav je i život Presvetog Trojstva: „U oso-
bama Presvetog Trojstva vlada savršeno
siromaštvo, poslušnost i čistoća. Isus živi
zavjete u Presvetom Trojstvu... i oni su put
slobode, ispunjenje čovjeka, te put do sje-
dinjenja s Bogom“, rekao je propovjednik.

Na kraju homilije o. Srećko je zahvalio
dragom Bogu, Majci Božjoj, roditeljima,
župnicima i odgajateljima za predanje
Bogu po svetim zavjetima s. M. Agneze
i poželio joj da njezino predanje bude na
slavu Bogu i na spasenje mnogim dušama,
te da je Presveta Djevica položi u srce
Isusovo, kako bi uskrsnula na novi život
i živjela duhovno sjedinjenje s cijelim
svijetom.

Nakon homilije s. M. Agneza položila
je svoje prve svete zavjete u ruke č. majke
Terezije Viktorije od sv. Alojzija i potvrdila
svoju ljubav i odanost Kristu Gospodinu i
Majci Mariji. Misno slavlje animirale su
svojim lijepim pjevanjem čuvarice svetišta
pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić. Na
kraju slavlja svoje iskrene čestitke, zahvalu
i plemenite želje, kao i molitve, uz pre-
poruku u iste, uputili su slavljenici njezini
župnici – sadašnji vlč. Ivan Torbar i bivši

vlč. Ante Rotim, a zatim i roditelji, braća,
sestre i svi prisutni.

S. M. Agneza od Svetе Obitelji (Ana
Barišić) rođena je u Zagrebu 1988. godine,
a živjela je u Gradićima kraj Velike Gorice
u brojnoj, vjerničkoj katoličkoj obitelji, u
kojoj su nikla tri duhovna zvanja. S. M.
Agneza je najstarija od osmero svoje braće
i sestara; osnovnu i srednju ekonomsku
školu završila je u Velikoj Gorici. Kad je
osjetila poziv za duhovni život, iako joj
je Karmel bila prva misao, krenula je u
Družbu sestara milosrdnica sv. Vinka
Paulskog u Zagrebu, gdje je sazrela njezina
želja za kontemplativnim životom. Zato
ulazi u Stepinčev Karmel u Brezovici na
blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije i
na svetkovinu Majke Božje od Kamenitih
vrata, 31. svibnja 2014. godine. Nakon
dvogodišnjeg novicijata, polaže 31. svibnja
2016. prve zavjete te nastavlja svoj uspon
s Djevicom Marijom prema vrhuncima
Karmela.

U popodnevним satima blagdana ses-
tre su se na duhovno-molitveni način
pridružile slavlju Majke Božje od Ka-
menitih vrata, zaštitnice svoga grada,
preporučile joj grad i sve njegove
stanovnike i zahvalile Bogu na još jednom
daru njihovoj karmelskoj zajednici, na
daru novozavjetovane s. M. Agneze. +

Snježanini stihovi karmelićankama u Brezovici

Na ovakve znakove pažnje nismo naučili. No, domišljata ljubav i pjesnička maštovitost često znaju iznenadi. Tako nas je i autorica pjesmice: „Gospin vrt“, gospođa Snježana Bedeniković, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, u petak, 3. lipnja, ugodno iznenadila donjim stihovima. Tako nam ona sriče ovako:

GOSPIN VRT

Na brežuljku poput štita
visoki je kamen zid
što poseban vrtak skriva
prolazniku prijeći vid.

Tu skrivenе ruže rastu
što mirisat čisto znaju
i svoj miris nebu šalju
tu se duše Bogu daju.

Taj vrt Gospa svojim zove
brิžno čuva ruže male
što su svoje srce čisto
svome Bogu sretno dale.

Zalijeva ih Božja ljubav
jer za druge milost prose
u molitvi i predanju
mnoge duše nebu nose.

Nježno ljubi Majka Božja
male ruže od Karmela
jer ponizna to je svaka
poput snijega duša bijela.

Mali Viktorovci u Karmelu

Živahni i veseli mališani od 5 do 12 godina, koji su se stavili pod posebnu zaštitu bl. Alojzija Viktora Stepinca, na čijem se duhu nadahnjuju i žive svoje djetinstvo,

pod vodstvom mudrih roditelja i vjeroučiteljice gospođe Ide, posjetili su nas u subotu, 4. lipnja, na blagdan Bezgrešnog Srca Marijina. Njih 26 mališana, u pratinji nekolicine roditelja, na svoj dječji način štuju bl. Alojziju, mole mu se, upućuju mu svoje radosti i male brige i upoznavaju se s njegovim djetinstvom i životom. Po njemu su se i prozvali: „Viktorovci.“ U dječje spontanom razgovoru pokazali su nam sve što znaju; otpjevali su i odrecitirali pjesmice u čast Blaženika, a i nas su zaposlili svojim iskrenim pitanjima.

I kad smo ispunili njihove kriterije, zamolili su nas da se svaka sestra moli za jedno dijete, što ih je posebno radovalo. Igram slučaja bilo nas je isto toliko, koliko i djece. Na naše iznenađenje i mališi su nam obećali moliti svaki za „svoju sestru“ i ostavili su nam svoje preporuke i svoje želje, na papiriću, za koje ćemo moliti. Mala djeca, veliki pobednici srca. +

Mladomisnička hvala u Stepinčevu Karmelu

Na blagdan sv. Ladislava kralja, prvotnog zaštitnika i utemeljitelja zagrebačke nadbiskupije, u ponедjeljak, 27. lipnja 2016. godine, sedam mladomisnika zagrebačke, sisacke i bjelovarsko-križevačke biskupije, predvođeni njihovim odgojiteljem vlč. Ivicom Cujzekom, slavili su svoju mladu misu u Stepinčevom Karmelu u Brezovici. Bila je to njihova zahvala Majci Božjoj Karmelskoj i sestrama karmelićankama na molitveno-duhovnoj pratnji kroz godine njihove svećeničke formacije.

Misno slavlje predslavio je vlač. Mario Brezak, mladomisnik bjelovarsko-križevačke biskupije, iz župe bl. Alojzija Stepinca, Bestovje-Novaki-Rakitje, koji se u uvodnim mislima spomenuo blagdana sv. Ladislava i zahvalio sestrama na dosadašnjoj molitvenoj podršci. Prigodnu homiliju održao je vlač. Luka Brešić, mladomisnik zagrebačke nadbiskupije, iz župe sv. Petra apostola, Zaprešić, kojemu također nisu nedostajale riječi iskrene zahvalnosti dragom Bogu, Majci Božjoj i sestrama na dosadašnjoj molitvenoj pratnji.

Nadahnjujući se na misnim čitanjima, osobito na evanđelju po Mateju (Mt 25, 14-30), usporedio je njihov dosadašnji život pripreme za svećeništvo s talentima koje su od Gospodina primili, umnažali ih i s njima radili, i koje će u dalnjem svećeničkom životu umnažati, razvijati i drugima darivati. Za to poslanje potrebna im je snaga i mudrost Božja. Stoga je mladomisnik Luka sebe i svoju subraču preporučio u daljnje molitve sestara, te je naglasio i ovo: „Molite i dalje za mladomisnike da možemo Isusa nositi ljudima i biti dostojni toga dara.“

Na kraju misnog slavlja, koje su animirale čuvarice svetišta pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, OCD, vlač. Ivica Cujzek zahvalio se biranim riječima mladomisnicima, sestrama i vjernicima. Tako je između ostalog naglasio da su mladomisnici izrekli Bogu i sestrama po svojoj mladoj misi veliko hvala, te da su oni plod

sestarskih molitava i žrtava. Zaželio im je da uvijek ostanu povezani sa Stepinčevim Karmelom.

Svečani mladomisnički blagoslov nije izostao, kao ni obiteljski ručak, uz prijateljski susret u govornici Karmela. Tu je časna majka Terezija Viktorija Shtufi izrekla srdačne riječi dobrodošlice mladomisnicima i zaželjela im, uz ostalo, da žive Kristovim životom i da budu drugi Krist u ovome svijetu. +

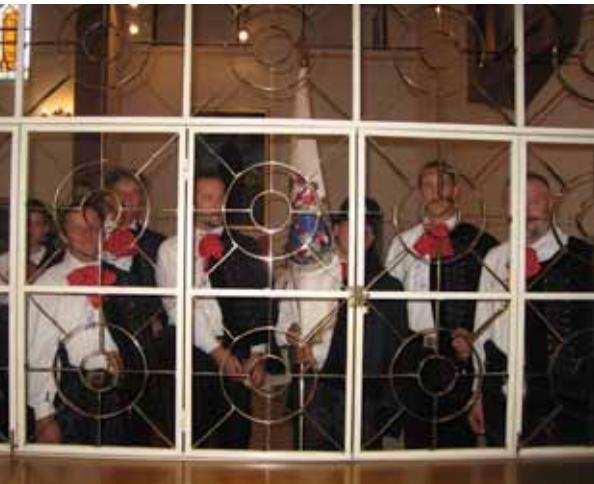
Hodočasnici Karlovačke 110. brigade

U prigodi 25. obljetnice osnivanja Karlovačke 110. brigade, u početku ZNG-a, a kasnije HV-a, njezin ratni zapovjednik i brigadir gospodin Josip Tomačić i ratni zapovjednik 1. bojne 110. brigade, bojnik gospodin Juraj Filipčić, hodočastili su u četvrtak, 30. lipnja, Majci Božjoj Karmelskoj i sestrama bosonogim karmeličankama u Karmelu-Brezovica.

Bilo je to zahvalno jubilarno hodočašće u kojemu su brigadir Tomačić i bojnik Filipčić u ime predsjednika Udruge 110. brigade ZNG-HV, gospodina Vladimira Benka, u ime svoje i svojih kolega, te u ime hrvatskih branitelja, zahvalili Majci Božjoj i sestrama što su im molitvom pomogle u najtežim trenucima domovinskog rata, u trenucima obrane i oslobođanja drage nam domovine Hrvatske.

Tom prigodom brigadir Tomačić i bojnik Filipčić prisjetili su se u razgovoru sa sestrama, s ljubavlju i ponosom, svojih časnih i teških ratnih dana na karlovačkoj bojišnjici, kada su borbor, a osobito vojno-redarstvenom akcijom „Oluja“, ovjenčali svoju ljubav prema Domovini, a mnogi su im u tome na razne načine pomagali. Tu su izdvojili svećenike, redovnike, koji su branitelje duhovno hrabrili i sakramentalno podržavali, a među njima, s izuzetnim poštovanjem i zahvalnošću, prisjetili su se i karmeličana o. Jakova Mamića, pokojnog o. Vjenceslava Miheteca i o. Zdenka

Križića, sadašnjeg gospicko-senjskog biskupa.

I danas, nakon četvrt stoljeća, pripadnici 110. brigade svake godine na Veliku Gospu zahvalno hodočaste Najvjernijoj Odvjetnici u Remete. Svjesni su da su Svevišnji i Majka Božja bili njihova najveća snaga u nametnutom nam domovinskom ratu i zato je pobjeda njihove brigade, kao i ostalih brigada HV-a, uistinu Božja pobjeda. Posvjedočili su to i ovom zgodom naši hodočasnici u prijateljskom, srdačnom susretu. Tako su sestrama između ostalog rekli i to da su se svi pripadnici njihove brigade, vojnici i časnici, bili oni katolici, pravoslavni, muslimani, ateisti ili agnostiци, borili s krunicom oko vrata, a u najžešćim bitkama povjeravali su Majci Božjoj svoje živote, svoje mile i svoj dom.

O tome, kao i o svim ostalim zbivanjima ratne agresije na Hrvatsku, te obrane i oslobođenja naše Domovine, govore uvjerljivo i argumentirano dvije velike i bogate knjige koje je izdala Udruga 110. brigade ZNG-HV-a u vlastitoj nakladi: Stodeseta, I. dio i Stodeseta, II. dio, čiji je glavni urednik Josip Tomačić, brigadir, a uz njega su knjige pisala 92 autora i 59 suradnika. S osobitim poštovanjem i zahvalnošću darovali su sestrama obje knjige u ime 110. brigade – u ime 109 poginulih, preko 400 ranjenih i više od

7000 njenih živih pipadnika. Jednako tako darovali su im i značenjem bogatu svijeću u bojama hrvatske trobojnice i s grbom 110. brigade. Bila je tu i upečatljiva zahvalnica sestrama karmelićankama u Karmelu-Brezovica za molitvenu podršku i blizinu u najtežim danima agresije na Hrvatsku.

Karlovačku brigadu i sestre povezuje još jedan važan element: barjak brigade koji su sestre u ratu ručno izradile. On je vez satkan od molitava i žrtava sestara, te od ljubavi i hrabrosti hrvatskih branitelja, vez Neba i Zemlje. Vez nebeske i zemaljske Domovine, jer, kako je netko lijepo napisao, a zapovjednik Tomačić citirao: „Domovina je iznad svega, samo Bog je od nje veći i hrvatski narod preči.“ +

Svetkovina Karmelske Gospe u Stepinčevu Karmelu

U Godini Božjeg milosrđa svečano su proslavili svetkovinu Karmelske Gospe, u subotu, 16. srpnja, u Stepinčevu Karmelu u Brezovici, brojni njezini štovatelji, prijatelji i članovi Škapularske bratovštine, kao i sestre karmelićanke. Svi oni očitovali su molitvom, pjesmom, euharistijom, sakramentima i primanjem Gospinog škapulara svoju ljubav, odanost i vjernost Isusovoj i našoj Majci, u čemu ih nije omelo niti kišovito vrijeme.

Središnje misno slavlje predslavio je mons. Zvonimir Sekelj, zamjenik biskupskoga vikara za grad Zagreb i župnik župe sv. Blaža, uz oko dvadesetak suslavitelja – svećenika, redovnika i bogoslova – dok je nekoliko svećenika isповijedalo hodočasnike, zajedno s karmelićaninom o. Darijem Tokićem OCD, koji ih je primao u Škapularsku bratovštinu.

„Ljudski nam se čini da je svijet prepusten samome sebi. Ali ne, svijet je u Božjim rukama. Bog nas potiče da činimo dobro. Božja zajednica nikada neće biti poražena od zloga. Tu je Marija, Isusova

i naša Majka, koja plaštem ljubavi štiti svoju djecu, one koji Boga traže“, rekao je između ostalog, na početku misnoga slavlja, mons. Sekelj. Potom je u zapaženoj homiliji potaknuo prisutne na slušanje i življenje po Riječi Božjoj, po kojoj nam Bog dolazi sebe protumačiti.

Oslanjajući se na misna čitanja svetkovine, naglasio je da Bog može učiniti čudo da suha zemlja postane plodna, da donosi rod, kao što je to učinio po vjeri proroka Ilike. Jer: „Bog želi da čovjek, narod, budu Bogu slični. U tome čovjeka prijeći, od njegovog iskona, sloboda. Zanimljivo je kako se mi u toj bitnoj komponenti opredjeljujemo protiv Boga. Ali kako se Bog ponaša? On dolazi k nama. Dolazi radi naše slobode. Naš Bog nam se želi trajno darivati, komunicirati s nama kroz sakramente, molitvu, euharistiju. Bog hoće reći čovjeku: ‘Ti si moja slika, dajem ti slobodu da sud doneseš. Ti si osobnost i Božja vrednota’“, naglasio je propovjednik.

Zatim je spomenuo kako su sestre karmelićanke shvatile tu slobodu darujući se potpuno Kristu Gospodinu, a na poseban način je tu slobodu posvjedočila Presveta Djevica Marija. Ona nije puno ispitivala, komplikirala, već je vjerovala Bogu, Božjoj ponudi i njegovim planovima, u čemu i nama pomaže da stignemo u luku spasa,

prolazeći kroz problematiku života do susreta sa sobom i s Kristom Gospodinom. I na kraju, propovjednik je zaželio hodočasnicima da, kao slobodna bića, susretnu Boga u prirodi, u čovjeku i u svijetu, te upravio molitvu Presvetoj Djevici Mariji, sa željom da bude trajno prisutna u Crkvi i da tješi biskupe, svećenike, sve nositelje autoriteta, sve koji su ranjeni na duši ili na tijelu, sav hrvatski narod, sve prisutne, kako bi svi shvatili da tajna sreće leži u dobroti i u nasljedovanju Isusa Krista.

Misno slavlje animirale su svojim lijepim pjevanjem čuvarice svetišta sestre karmelićanke, pod ravnateljem s. M. Bonite Kovačić, a narod im se pridružio.

Na kraju misnoga slavlja o. Dario Tokić čestitao je sestrama karmelićankama njihovu svetkovinu, srdačno je zahvalio za misno slavlje, za homiliju i liturgijsko zajedništvo voditelju slavlja mons. Sekelju, suslaviteljima, a osobito svećenicima koji su na kiši isporučili, te hodočasnicima, posebno onima iz Siska, i onima iz župe Bl. Alojzija Stepinca iz Zagreba i njihovom župniku vlč. Antunu Vukmaniću, koji su preporučili Gospi Karmelskoj i sestrama gradnju crkve bl. Alojzija Stepinca.

Don Stjepan Bolkovac, SDB, ravnatelj otaca salezijanaca na zagrebačkoj Knežiji i tajnik Hrvatske salezijanske provincije sv.

Ivana Bosca, predslavio je popodnevnu euharistiju kojoj je prethodila Večernja Časoslova i Litanije lauretanske. Uz njega su bili u asistenciji bogoslovi: Željko Nestić, akolit, Tomislav Šagud, Dario Kral i Ante Bojanović. Misno slavlje uveličao je svojim krasnim pjevanjem, kao i prigodnim koncertom na kraju sv. mise, župni mješoviti zbor „Sv. Cecilija“ iz Vukovine pod ravnateljem mo. Branka Pucekovića.

U uvodnim mislima euharistijskog slavlja don Bolkovac je čestitao sestrama blagdan njihove duše i zaželio im da s Marijom traže Isusa, a vjernicima je poručio da ih Gospa

Karmelska vodi da žive u volji Božjoj i da čine dobro tu gdje jesu.

Potom je u nadahnutoj homiliji razložio Riječ Božju i uprisutnju ju je štovateljima Karmelske Gospe. Tako je između ostalog naglasio da mi kršćani imamo tri majke: majku koja nas je rodila, majku Crkvu i Majku Mariju. „Po Majci Mariji nismo sami. Samoća je teška. Pozvani smo živjeti s drugima. Bog nas je stvorio jedne za druge i dao nam je smisao da tražimo jedni druge i da pomažemo jedni drugima; da budemo blagoslov jedni drugima i da činimo dobro“, rekao je između ostalog don Bolkovac. Spomenute misli potkrijepio je Pavlovim ulomkom iz poslanice Galaćanima, (Gal 4, 4-7), kao i odlomkom iz prve knjige o Kraljevima, (1 Kr 18, 42b-45a), gdje se govori kako prorok Ilija nazire u malom oblačku kišu, blagoslov, u čemu duhovni pisci vide Mariju koja je svijetu donijela Isusa.

„Isus nam je dao život, kao i svoju Majku pod križem, o čemu govorи evanđelje svetkovine“, (Iv 19, 25-27), rekao je propovjednik. Potom je poručio i ovo: “Slavimo veliku životnu istinu da imamo Majku Mariju koja nas zagovara i moli za nas, koja nas zaodjeva škapularom ljubavi. Škapular je znak da smo darovani Mariji. Žato svoj život i muku stavimo u srce Marije da nas hrabri i tješi i da nas vodi Isusovim putem. Treba računati s Bogom i Majkom Božjom Marijom da spoznamo što je ljubav Božja i da za nju živimo.“

Devetnicom, te trodnevnom duhovnom obnovom pripremili su se štovatelji Karmelske Gospe, od 13. do 15. srpnja za njezinu svetkovinu, tijekom koje su sudjelovali na Večernjoj, Lauretanskoj litanijskoj, sv. misi i propovijedi, uz mogućnost

ispovijedi i primanja Gospinog škapulara. Misna slavlja animirale su pjevanjem sestre kameličanke iz Brezovice.

Prvoga dana trodnevnice, u srijedu 13. srpnja, misu je predslavio domaći župnik župe Uznesenja BDM iz Brezovice, Zvonimir Vuković uz asistenciju bogoslova Željka Nestića i ministranta Tomislava Skendera.

U prigodnoj homiliji vlč. Vuković je pronašao poveznicu između blagdana Majke Božje Bistričke i Gospe Karmelske. Govorio je o značenju blagdana, o povijesti Majke Božje Bistričke, o njezinom štovanju, hodočašćima, s osobitim naglaskom na molitvu sv. krunice u marijanskim svetištima, u duhu sv. Ivana Pavla II. Na kraju

misnog slavlja župnik je iznadio majku T. Viktoriju Shtufi i sestre dodjelom Povelje u znak zahvalnosti za molitvenodu u novu suradnju sa župom, osobito u prigodi blagoslova novog oltara

u župnoj Crkvi. Sestre su mu uzvratile čestitkom u stihu i pjesmi, uz 40. obljetnicu njegovog svećeništva.

Mons. Antun Sente ml., rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu, predvodio je u četvrtak 14. srpnja misno slavlje, uz suslavitelje vlč. Domagoja Matoševića, rektora Međubiskupijskog sjemeništa na zagrebačkoj Šalati i budućeg rektora u Mariji Bistrici, te vlč. Matiju Pavlakovića, upravitelja župe Kašina i skrošnjeg novog rektora spomenutog sjemeništa, te uz asistenciju bogoslova Željka Nestića i ministranta Tomislava Skendera.

„Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene..“

(Mt 11,28 i 29), bila je okosnica zapažene homilije mons. Sente. On ju je usmjerio prema današnjem opterećenom čovjeku, koji samo u susretu s Bogom dolazi do sebe i do rasterećenja od životnih kušnji, koje Bog dopušta kako bi čovjek jače krenuo za njim, posvetio se i bio blagoslov za druge... Na kraju homilije, među inim, rektor je zaželio hodočasnicima da si odmore dušu u Gospinim svetištima, u oazi Karmela, kod Isusove Majke Marije koja ih čuva, prati i vodi do Isusa.

Vlč. Damagoj Matošević se zahvalio nebeskom Ocu na misnom slavlju, kao i mons. Senti kojemu je sručno čestitao 20. obljetnicu svećeništva, a vlč. Pavlakoviću 10. obljetnicu, dok je mons. Sente zapazio da se pred Gospom Karmelskom našao zbor rektora, koji imaju puno toga zajedničkoga i koji vole Boga, Majku Božiju, mlade i općenito ljude.

Župnik župe Svetih andela u Savskom Gaju i Novozagrebački dekan Ivan Topolnjak, uz asistenciju ministranta Tomislava Skendera, predslavio je u petak, 15. srpnja, na uočnicu svetkovine Gospe Karmelske, misno slavlje uz zapaženu homiliju. Govorio je o značenju riječi Karmel, „vinograd Božji“ ili „cvatući vrt“, po čemu je dobila ime Gospa Karmelska. Jednako tako, oslanjajući se na misna čitanja, spomenuo je čuda Božja koja su stalno oko nas, o kojima govori evanđelje dana, a za koja se traži vjera: trganje klasja u subotu, te ulazak u Hram kralja Davida s vojnicima (usp. Mt 12, 2-6). Posebna čuda događala su se po Marijinoj vjeri, poniznosti i poslušnosti. „Bog je došao k čovjeku po njezinu vjeru. Marija je prošla kroz iskušenja vjere. Bog i danas, kad nitko nikoga ne sluša, od nas traži poslušnost“, naglasio je vlč. Topolnjak i pozvao hodočasnike da se ugledaju u Gospu Karmelsku, da vjeruju, slušaju i rade s njom, kako bi Bog uvijek bio u njihovom životu na prvome mjestu i kako bi bili veliki u vršenju Božje volje.

Brojni štovatelji Karmelske Gospe stupali su svih dana slavlja sakramentima i povjerili sebe i sve koje nose u srcu Gospinom zagovoru i molitvama sestara karmeličanki. +

Proštenje Karmelske Gospe u brezovičkom Karmelu

Kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog mons. Ivan Miklenić, glavni urednik i v. d. direktora Glasa Koncila, predslavio je u nedjelju 17. srpnja, u svetištu Bezgrešne Kraljice Karmela, u Stepinčevom Karmelu, srednje misno slavlje, proštenje u čast Karmelskoj Gospo. Uz njega su bili suslavitelji msgr. Stjepan Bradica, kanonik Stolnog kaptola sv. Križa u Sisku i župnik župe sv. Antuna Padovanskog u Lasinji, zatim vlč. Vjekoslav Meštrić, župnik župe Uznesenja BDM u zagrebačkom Stenjevcu, te bogoslovi Tomislav Šagud i Antun Mateša, dok su ostali svećenici isповijedali hodočasnike zajedno s o. Darijem Tokićem, OCD, koji ih je primao i u Škapularsku bratovštinu. Misno slavlje je animirao oduševljenim pjevanjem mješoviti župni zbor župe Uznesenja BDM iz Brezovice, pod ravnanjem mo. Tomislava Novoselca.

„U današnjem Evandelju čuli smo Isusove riječi: ‘Evo ti Majke!‘ (Iv 19, 27). Isus daje svoju Majku nama. Majka je najvažnija osoba za svakoga od nas. To je na poseban način nebeska Majka. Zaustavimo se na trima vrlinama svake majke: Majka je zaštitnica svoje djece; ona je odgojiteljica i učiteljica; majka uvijek ljubi svoju djecu i ostaje im vjerna. Okupljeni smo u Karmelu, a on je zlatnim slovima utisnuo u svoju duhovnost ime Marije, Isusove i naše Majke. Veliki obnovitelji karmelskog Reda, sv. Ivan od Križa i sv. Terezija Avilska ne samo da su štovali Gospu, već su je smatrali Obnoviteljicom Karmelskog reda. Mi kao narod imamo puno toga na čemu zahvaliti Majci Mariji, našoj Zaštitnici“, rekao je između ostalog msgr. Miklenić.

Onda je primijenio sve tri spomenute vrline na Isusovu i našu Majku i prisjetio se njezine zaštite i pomoći u povijesti hrvatskog naroda, od pobjede nad Turcima, prije 300 godina kod Sinja, preko zaštite i obrane Majke Božje Bistričke, Trsata, do zaštitnice našeg Grada, Majke Božje od Kamenitih vrata. Majka nam je uvijek bila zaštitnica, samo ako smo mi imali slobod-

no i otvoreno srce za njezinu pomoć.

Govoreći o Blaženoj Djevici Mariji, našoj odgojiteljici i učiteljici, pozvao je propovjednik prisutne da poput Marije prihvate svim bićem volju Božju: „Evo službenice Gospodnje!“, (Lk 1, 38), da ju vrše poput nje i da tako postanu sinovi i kćeri Božje, a ne robovi svoje samovolje. Za to je potrebna otvorenost i suradnja s Duhom Svetim, predanje Bogu poput Marije, te izgrađivanje u sebi crkvenosti, kako nas uči Isusova Majka, „da bismo bili kvasac za novi svijet istine, pravde, ljubavi i mira“, posvjedočio je kanonik Mikljenić.

Marijina ljubav i vjernost prema njezinoj djeci očituje se u tome što kao Bezgrešna Majka ljubi grešnike, a ne grijeh, i što čeka čovjeka da otkrije Isusovu ljubav. „Marija nam pokazuje svoju ljubav i vjernost prema Isusu i prema nama posebno pod križem. Ona želi biti s nama na našem križnom putu“, naglasio je voditelj slavlja. Potom je prepričao da hodočasnici povjere Majci Božjoj Karmelskoj svoje obitelji, svoju djecu, mlađe koji se boje uči u brak, svoj narod i njegovo vodstvo, te je poručio da su kao vjernici dužni razvijati zdravu kritičnost obzirom na današnje ponude u društvu. A onda je završio riječima: „Najvažnije je da svoju budućnost i budućnost našega naroda povjerimo Majci Božjoj Karmelskoj koja nas ljubi i ne može nas iznevjeriti.“

Proštenje Gospe Karmelske otvorio je jutarnjom sv. misom karmeličanin o. Dario Tokić, OCD, a uz njega su bili u asistenciji bogoslovi Tomislav Šagud i Antun Mateša. Misno slavlje pratile su svojim skladnim pjevanjem sestre kameličanke pod vodstvom s. M. Bonite Kovacić, OCD, kojima je njihov subrat o. Dario čestitao zajedničku svetkovinu i zaželio njima i hodočasnicima da budu tu gdje je Majka Karmela.

Na početku homilije upitao se: „Može li nam ova svetkovina dati nešto konkretno za

naš život?“ A onda je, motreći prilike u društvu koje nas često zbnjuju, i one na duhovnom putu u kojima smo nesigurni, zaključio da nam ova svetkovina može u tome pomoći. Osobito Marija pod križem i njezina ustrajnost i odlučnost da bude uz svoje Dijete. „Ako razmotrimo što nam je činiti, onda je to osoba Isusa Krista uz koju valja prionuti. Marija je velika zbog veze s Isusom. Ostala je tu, uz križ. Iz povezanosti s Isusom proizlazi sva Marijina veličina. Tu se očituje Marijina ustrajnost i odlučnost o kojoj govori sv. Terezija Velika, a potrebna nam je odlučna odlučnost uvijek kad se križ pojavi“, ustvrdio je propovjednik.

Isto tako, naglasio je da valja Bogu uvihek ostati vjeran, ustrajati na njegovu putu i tražiti ga, a osobito u nevolji, što ne isključuje zahvalnost prema njemu u dobru. Slično kao prorok Ilija na gori Karmelu, koji je ustrajno slao momka dok se nije pojavio oblak s kišom. „U našoj karmelskoj duhovnosti, ono što najviše vrijedi jest povezanost s Gospodinom. Najveći smo kad Bogu pustimo da radi u nama, kao što je to dopustila Gospa Karmelska. Jer: ‘Tko ima Boga, ima sve!’, govorila je sv. Terezija Avilska“, a potvrđio je o. Tokić.

Zavjetno tradicionalno hodočašće župe Pohoda BDM u Vukovini predvodio je, kao i euharistiju u 9 sati, vlč. Đuro Sabolek, župnik u Vukovini, i dekan Velikogoričko-odranskog dekanata. Svojom molitvom, pjesmom, slavljem sakramenata i posvetom Gospri Karmelskoj po škapularu, kao i radošću, župljanji župe Vukovina, a osobito njihove povjesne postrojbe u živopisnim plemičkim odorama i sa sabljom u ruci, posvjedočili su, u velikom broju, svoju zahvalnost, ljubav i odanost Majci Božjoj Karmelskoj. Oni je već desetljećima šтуju, časte i preporučuju joj se, a Majka ih čuva, vodi i blagoslivlja.

To je na svoj način izrekao i vlč. Sabolek u svojoj zapaženoj homiliji. On je prikazao Isusovu žrtvu zajedno sa župljanim, za spas i posvećenje njihovih duša, za njihov duhovni rast i napredak, a sve pod okriljem Kraljice Karmela. Orisao je ljepotu i plodnost Gore Karmela na kojoj se u 12. st. okupila oko sv. Bertola i crkvice Majke Božje, prva zajednica monaha, koja se Bogu posvetila i svoj život stavila pod okrilje Majke Božje, što je bio početak Karmelskog reda. Onda je govorio o brdu Karmelu kao mjestu susreta s Bogom, o potrebi ustrajne molitve u duhu sv. Ilike,

o Presvetoj Djevici koja se Bogu posve darovala, o Marti i Mariji, aludirajući na nedjeljna čitanja, te je naglasio i ovo: "Djevica Marija održala je samo jednu jedinu propovijed: 'Što god vam rekne, učinite!' (Iv 2, 5). Ona nas poziva da slušamo Isusa. Koliko puta smo zauzeti za skrb oko obitelji. To je dobro, ali smo zaboravili sklopiti ruke na molitvu. Da li je moja trka za zemaljskim kruhom pretjerana, a za kruh duše ne marim? Mi smo svjedoci izumiranja našega naroda, našeg dekanata, Europe. Dok je Europa živjela po geslu 'Ora et labora', išla je naprijed, napredovala je u svakom pogledu, a otkad je Boga izbacila, Europa umire", rekao je dekan Sabolek i stavio, uz ostalo, pod okrilje Majke Božje Karmelske i u molitve sestara svoju župu, dekanat i mali turopoljski kraj.

Misno slavlje uveličao je svojim krasnim pjevanjem župni zbor iz Mraclina, pod ravnanjem prof. Vladimira Cvetnića.

Večernju sv. Misu, kojoj je prethodila Večernja Časoslova i pjevane Litanije laurietanske, predslavio je dr. fra Ivan Karlić, OFMConv, redoviti profesor i pročelnik katedre dogmatske teologije na KBF-u u Zagrebu, uz assistenciju bogoslova Antuna Mateše i Tomislava Šaguda. Misnom slavlju nazočili su brojni štovatelji Gospe Karmelske.

Misao vodilja nadahnute homilije bila je, možemo reći, čovjekov put, uspon do Boga, na brdo pobjede Karmel. Dr. Karlić je uzeo za učitelja i vodiča na tom putu duhovnog oca i mistika Karmela sv. Ivana od Križa i njegovo djelo Uspon na goru Karmel. Nadahnjujući se na njemu, podsjetio je hodočasnike da su za svaki

uspon potrebni napor, trud, odricanja. Ivanovim rječnikom rečeno: „Za uspon je potrebno, u prvom redu, oslobođenje od svega onoga što nije Bog. Ne može se uspeti do Božje blizine bez križa, žrtve, bez žrtvovanja; ne dolazi se do kontemplacije Boga ako srce nije očišćeno od svega onoga što nije Bog. Karmel je mjesto Božje blizine, ali i simbol našega hoda prema Bogu. Vrh prema kojemu mi trebamo težiti je Isus Krist. On je naše brdo od kojeg nema višeg; pozvani smo uspinjati se prema tom vrhu uz molitvu, trud i odricanje“, naglasio je između ostalog prof. Karlić. Potom je spomenuo „dva planinara“ koja su uspješno stigla na vrh Karmela: proroka Iliju i Blaženu Djevicu Mariju. Prorok Ilija je revnovao za štovanje pravoga Boga i borio se protiv praznovjerja, a Presveta Djevica Marija je promišljala o Božjoj riječi, slušala je i u njenu svjetlu prosuđivala vlastiti život, te okupljala učenike na molitvu i savjetovala im, a to i nama danas

poručuje, da sve učine što im kaže Isus. „Isus je pod križem svoju Majku povjerio Ivanu, a Ivana je povjerio Mariji. U njemu smo svi mi povjereni Majci Mariji, što je u svojim propovijedima često naglašavao bl. Alojzije Stepinac, koji je i doveo naše sestre karmelićanke ovdje u Brezovicu, kako bi uz odricanje, žrtvu i molitvu zagovarale kod Boga sve nas, posebice svećenike“, rekao je propovjednik.

Isto tako podsjetio je hodočasnike da je naš blaženik zbog vjernosti Bogu, Crkvi i hrvatskom narodu mučenički završio život, te da je zbog toga bio osuđen „po zakonu“ poput Isusa Krista, jer „kada se izbriše razlika između dobra i zla, onda se radaju ‘mali bogovi’ koji postavljaju svoje zakone koji sve određuju“, naglasio je prof. Karlić i pozvao prisutne da zahvale dragom Bogu koji nam je dao bl. Stepinca, hrabru Kristova svjedoka vjere i domoljublja, stožer i moralnu vertikalnu hrvatskog naroda, uzor i putokaz na putu bogoljublja, čovjekoljublja i domoljublja, koji se na poseban način uspinjao na brdo Karmel – po žrtvi svoga života.

Na kraju homilije voditelj slavlja je naglasio da je od posebne važnosti susresti se s Bogom i s Kraljicom Karmela u našim srcima – nazvao je to „uspon u dubine“. Važno je iskusiti njihovu blizinu i obnoviti im svoju vjernost, ljubav i odanost, „te se s Majkom Božjom Karmelskom uspinjati prema ‘duhovnom Karmelu’, Isusu Kristu. Također je važno moliti njezin zagovor, u duhu ovogodišnjeg gesla Karmelske Gospe: Nikada ne moli uzalud onaj koji se moli Majci Božjoj, da bi nas ona pratila prema vrhu, prema svome Sinu, kao što je pratila njega na brdo Kalvariju, jer njezinim zagovorom stići ćemo do vrhunca koji je za nas Isus Krist, koji je došao k nama da nam bude Put, Istina i Život“, posvjedočio je propovjednik.

Više od tisuću hodočasnika prošlo je ovih dana svetištem Bezgrešne Kraljice Karmela u Stepinčevom Karmelu i očitovalo Majci Božjoj svoju ljubav i vjernost, povjerilo joj svoje nade i brige, te potvrđilo da hrvatski narod još uvijek ima toplu, marijansku dušu. +

Predavanja - Zajedno do Gospodina

I ovih zadnjih mjeseci nismo oskudjevali predavanjima, homilijama, propovijedima, nagovorima i duhovnim savjetima. Sve su to bili smjerokazi do Gospodina na našem putu vjere i molitve. Prisjetit ćemo se barem nekih da bi naš hod i u ljetnim mjesecima bio Bogom ispunjen i svježinom njegova Duha natopljen.

Tako nam je prof. dr. fra Ivan Karlić, OFM, održao u ponedjeljak 18. travnja zanimljivo predavanje na temu: „Duhovni svijet: anđeli i demoni,“ a u ponedjeljak 9. svibnja predavanje na aktualnu temu: „Sveta godina Milosrđa 2016.“ dok nam je naš prof. dr. o. Dario Tokić, OCD, održao u petak, 6. svibnja bogato predavanje na temu: „Terezijina razboritost.“ Tih dana, točnije, u nedjelju Presvetog Trojstva, 22. svibnja, naš prof. dr. o. Vinko Mamić, OCD, tumačio nam je tajnu Presvetog Trojstva, tajnu Trojedinoga Boga, a prof. Karlić, 6. lipnja: „Godinu vjere kao novi poticaj za poslanje vjernika.“ Tu je bilo i zapaženo predavanje, u srijedu, 15. lipnja, dr. fra Ljudevita Maračića, OFM, pod naslovom: „Rad na kauzi bl. Alojzija Stepinca dr. fra Celestina Tomića, OFM.“ U subotu, 18. lipnja slušali smo našeg o. Vinka Mamića, o Jerihonskom slijepcu, a u ponedjeljak, 4. srpnja fra Ivana Karlića o vjeri prema Porta Fidei. Bilo je tu i biblijsko predavanje našeg prof. o. Darija Tokića, OCD, u petak, 8. srpnja, o proroku Iliju, koje nas je uvelo u bližu pripremu slavlja svetkovine Karmelske Gospe. +

KARMEL - KLOŠTAR IVANIĆ

Mnogopoštovani i dragi oče Provincijale, draga braćo, drage sestre!

U ovim toplim ljetnim danima, kada čeznemo za Božjim lahorom i oblačićem štono se «kao dlan od mora diže», izdvajamo neka događanja koja su obilježila život zajednice kroz proteklo razdoblje, a mogla bi vas zanimati.

U jeku uskrsnog slavlja, na dan kada je Crkva liturgijski slavila svetkovinu Navještenja Gospodinova, s velikom radošću i oduševljenjem primile smo vijest o imenovanju o. Zdenka Križića, OCD, dijecezanskim biskupom Gospičko – Senjske biskupije. Naša su srca ispunjena zahvalnošću Bogu i svetim ponosom što je papa Franjo imenovao našeg o. Zdenka za novog, sada već zaređenog, gospičko-senjskog biskupa. Još jednom, srdačno mu čestitamo i pratimo ga sestrinskom molitvom!

U sklopu pastoralne vizitacije Hrvatske karmelske Provincije sv. oca Josipa koju je od 1. travnja do 3. svibnja obavljao definitor o. Lukasz Kansy, bio je predviđen i bratski posjet sestrama karmelićankama. O. Definitor posjetio nas je 9. travnja u poslijepodnevnim satima. Susret smo započeli molitvom IX. časa. Potom smo se uputili u samostansku blagovaoniku gdje smo u srdačnom bratsko-sestrinskom susretu razgovarali o konkretnim pitanjima života u Karmelu. O. Lukasza su zanimali naše reakcije i prijedlozi na temelju nagovora kojeg je imao naš o. General na susretu sa sestrama karmelićankama u Rimu 3. veljače ove godine, a odnose se na program formacije koji realno odgovara najhitnijim potrebama bosonogih karmelićanki.

U ovom razdoblju slavile smo i dva lijepta jubileja: 80. rođendan s. M. F. Terezije od Djeteta Isusa i Sv. Lica (Burja) i s. M. Gabrijele od Jaganjca Božjega (Ivančić).

S. Terezija je rođena 15. travnja, a s. Gabrijela 14. lipnja 1936. godine. Obje radosna i vedra duha služe Gospodinu i Crkvi u Karmelu: s. Terezija 58 godina, a s. Gabrijela kao vanjska sestra 52 godine. Preporučamo ih u vaše molitve da ih Gospodin uzdrži u snazi duha i dobrom zdravlju kako bi svojim životom proslavile Oca koji je na nebesima.

Od predavača izdvojile bismo p. Niku Bilića, DI, rektora Kolegija Družbe Isusove na Jordanvcu i profesora na FFDI. U zanimljivom predavanju „**Lidija i redovnica danas**“, održanom 24. travnja, p. Niko je govorio o Lidiji kao prvoj europskoj vjernici koja je poimence ušla u Svetu Pismo (Dj 16,14,40)

Na temelju ovog izlaganja i svetopisamskih riječi o njoj, možda je najznačajnije istaknuti kako je Lidiji bilo važno da njezina vjernost Gospodinu ne bude samo u intimnosti srca, već u aktivnom djelovanju i plodnosti.

Sisački biskup mons. dr. Vlado Košić blagoslovio je na svetkovinu Uzašašća, 5. svibnja, na pročelju našeg samostana, **spomen-ploču za više desetaka ubijenih hrvatskih vojnika i civila s područja Mošlavine**. Oni su dovedeni u vrt i voćnjak samostana te su 6. svibnja 1945. ubijeni od pripadnika 21. srpske divizije Prve Jugoslavenske armije, te bačeni u masovnu grobnicu u samostanskom vrtu.

Potresna svjedočanstva o tim događajima pročitali su domaći župnik fra Drago Brglez i povjerenik za hrvatski martirologij Sisačke biskupije dr. Mile Marinčić nakon čega su se okupljeni uputili na grobište u klauzurnom dijelu samostana gdje su se pomolili za žrtve.

Nakon blagoslova ploče biskup je u samostanskoj kapeli

predvodio misu zadušnicu za ubijene. U koncelebraciji bili su župnik fra Drago Brglez i župni vikar fra Danijel Maljur, a uz brojne župljane sv. Misi su nazočili i svjedoci ovih događaja, obitelji stradalih, te članovi Odbora za obilježavanje komunitičkih zločina.

Biskup Vlado Košić, nakon izvršene kanonske vizitacije 24. svibnja 2016., predsjedao je izborima nove Uprave naše zajednice za sljedeće trogodište. Više o tome možete pročitati u zasebnom članku. Zahvaljujemo svima na bratsko sestrinskoj molitvenoj povezanosti.

Zajednica Vjera i svjetlo „Betanija“ iz Siska svoj završni susret ove školske godine održala je u nedjelju 12. lipnja u svetištu Majke milosrđa u Kloštar Ivaniću, a bila je to također i prilika za susret osoba s invaliditetom Ivanićkog dekanata.

Okupljanje je započelo u 10 sati u našoj samostanskoj kapeli gdje je vrijeme do sv. Mise u župnoj crkvi proteklo u radosnom ozračju.

Ovaj je susret bio lijepa prilika međusobnog obogaćivanja i upoznavanja osoba s invaliditetom iz različitih dijelova Biskupije, ali i njihovih roditelja i prijatelja.

Dar svećeništva veliki je Božji dar. 27. lipnja imale smo milost proslaviti **Mladu Misu** sa šestoricom ovogodišnjih **mladomisnika Zagrebačke metropolije** te

njihovim **duhovnikom** vlc. **Vladom Razurom.** Misno slavlje predvodio je vlc. **Luka Brešić**, a propovijedao je vlc. **Ivan Lukić**, mladomisnik naše susjedne župe Bl. Augustina Kažotića u Lupoglavu. Ovim misnim slavlјem mladomisnici su izrazili svoju zahvalnost za molitvu kojom smo ih pratile na putu do svećeništva.

Naše druženje s novozaređenim svećenicima nastavili smo i nakon sv. Mise i domjenka u samostanskoj govornici. Uz njihove preporuke u naše molitve, od srca im želimo milost ustrajnosti i veliki žar ljubavi za Boga i bližnje. Molimo Gospodara žetve da ne prestaje slati radnike u svoju žetvu.

Povodom Dana Općine Kloštar Ivanić, 24. lipnja 2016., **Općinsko vijeće Općine Kloštar Ivanić** dodijelilo je u okviru svećane sjednice javna priznanja za iznimna dostignuća i doprinos od osobitog značaja za razvitak i ugled Općine Kloštar Ivanić.

Tom prigodom i **nama sestrama dodijeljena je zahvalnica** koju nam je 28. lipnja uručio **načelnik Općine, gosp. Željko Filipović.**

Svetkovinu **Gospe Karmelske**, glavne zaštitnice našeg Reda, proslavile smo 16. srpnja zajedno sa brojnim župljanima, prijateljima i njezinim štovateljima. Euheristijsko slavlje s početkom u 11 sati predvodio je p. **Niko Bilić, DI**, rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Koncelebrirali su fra **Mirko Kemiveš, OFM cap,**

vlc. Julije Bašić, vlc. Ivan Faletar, vlc. Ivan Petrović, mladomisnik i fra Drago Brglez, OFM, domaći župnik i gvardijan franjevačkog samostana u Kloštar Ivaniću.

Na početku slavlja fra Drago je prigodnim riječima pozdravio voditelja slavlja, prisutne svećenike, sestre i sve vjernike.

P. Niko je u homiliji naglasio kako ovo slavlje nije tek puko slavlje, već dubinsko, molitveno, duhovno promatranje. Posebno je govorio o pogledu majke na svoje dijete, o pogledu Nebeske Majke na vrhu Kalvarije koja je upirući pogled u Raspetog Sina primila po Ivanu nas za svoju dječu. Govorio je i o našem pogledu na Isusa, Njegovu Majku, o pogledu na našu braću i sestre. Samo takvim kontemplativnim pogledom možemo biti poput Marije, nositelji i darivatelji života.

Nakon misnog slavlja vjernici, koji su to željeli, imali su prigodu obući karmelski škapular koji izriče dublju povezanost s Marijom, Isusovom Majkom.

Zahvalne smo Gospodinu Isusu i našoj Majci i Kraljici Karmela što su mnogi vjernici primili velike milosti što su i sami posvjedočili!

U toj duhovnoj radosti ostajemo s vama povezane. Toplo vas pozdravljamo i molimo za vas,

vaše sestre iz Kloštar Ivanića

Novo vodstvo Karmela u Kloštar Ivaniću

Biskup Vlado Košić, nakon izvršene vizitacije 24. svibnja 2016., predsjedao je izborima za prioricu Karmela svete Male Terezije sestara karmeličanki u Kloštar Ivaniću. S. Danijela od Svete Obitelji (Lincul) ponovno je izabrana za prioricu, a kako je to njezin treći uzastopni mandat, biskup je tražio i dobio odobrenje generala bosonogih karmeličana u Rimu p. Saverija Cannistrà.

Poslije toga izabrane su i sestre savjetnice: s. Ana Marija od Utjelovljenja (Štefanac) i s. Marija Kristina od Presvetog Trojstva (Tropp). Svečanim činom održanim 30. svibnja biskup je uveo u službu novo vodstvo zazvavši na njih Božji blagoslov. U biskupovoj pratinji bio je mons. Marko Cvitkušić, kancelar biskupije. +

KARMEL - BREZNICA ĐAKOVAČKA

Draga braćo i sestre u Kristu i u Karmelu!

Dan po dan, mjesec po mjesec, teče i protjeće jubilarna godina posvećena Božjem milosrđu, posebni Božji dar Crkvi i svijetu. No vjerujemo i znamo da Božjem milosrđu nema kraja ni granice! To i kušamo na bezbroj načina - kad u intimnosti vlastitog srca i u životu zajednice otkrivamo Gospodinov milosrdni pogled koji On nikad ne skida s nas, kad po svojoj neizmjerno mudroj Providnosti sve, ama baš sve upravlja našem najvećem dobru...

Zato Njegovu Milosrđu zahvaljujemo za proteklo vrijeme i sve što nam je u njemu darovao, a što ćemo pokušati podijeliti s vama.

Susret s definitorom

U sklopu generalne vizitacije 18. travnja pohodio nas je generalni definitor našeg Reda, o. Lukasz Kansy u pratinji o. Drage Marića i o. Antonija Marija Čirka, OCD. Radosne zbog prilike za produbljenje zajedništva na razini karmelskog Reda, sudjelovale smo u ovom bratsko - sestrinskom susretu koji je započeo međusobnim upoznavanjem, te kroz dijalog dotaknuo mnoge bitne teme. U večernjim satima uslijedila je srdačna rekreacija, a naši su dragi gosti sutradan ujutro s nama proslavili Euharistiju te su nastavili put. (više u zasebnom prilogu)

“Samo Bog dostaje”

Iznenađenje i radost obuzele su naša srca na svetkovinu Blagovijesti, kada smo primile vijest o imenovanju našeg o. Zdenka Križića, OCD, gospičko - senjskim biskupom. Požurile smo odmah mu čestitati, ali smo pritom i obećale da ćemo ga pratiti molitvom u svim nadolazećim pripremama, kao i u njegovom biskupskom služenju. Zaista, veliko je to prizna-

nje, ali još veća odgovornost!

Na dan njegovog biskupskog ređenja u ime zajednice u Gospić se uputila naša s. Anita, a mi smo prijenos sv. mise ređenja pratili putem televizije. „Samo Bog dostaže“ odjekivalo je i u našim srcima, sa željom da novi biskup i u svojoj biskupiji učini puno dobra za Boga i za duše, kao što je to činio i u našem Redu.

Gospa Karmelska

Kao pripravu za svetkovinu Gospe Karmelske i ove godine imale trodnevnicu s molitvenim programom, misnim slavlјima, mogućnošću za isповijed i primanje škapulara. Na samu svetkovinu euharistijsko slavlje u 11 sati predvodio je vlc. Davor Vuković, profesor KBF-a u Đakovu, a u 19 sati mons. Marin Srakić, naš nadbiskup u miru. Odaziv vjernika bio je lijep, velik broj njih vjerno dolazi svake godine povjeriti svoje molitve Gospici Karmelskoj, ali i zahvaliti za uslišanja. (*više u zasebnom prilogu*)

Mladomisnici

Dan nakon svećeničkog ređenja s nama su svoju prvu Mladu misu proslavili mla-

domisnici naše nadbiskupije: vlc. Robert Almaši, Ivan Lovrić, Stjepan Matezović i Marin Putilin. U koncelebraciji s njima bili su preč. Bože Radoš, njihov dosadašnji duhovnik te naš župnik, vlc. Miro Tomas. Mladomisnici su ujedno zahvalili za molitvenu pratrnu te su se i nadalje preporučili u naše molitve, kao i preč. Radoš koji uskoro odlazi u Rim na službu rektora zavoda sv. Jeronima. (*više u zasebnom prilogu*)

A zahvalu Bogu na 40 godina misništva s nama je podijelio i proslavio euharistijskim slavlјem preč. Marko Forgić iz Subotice.

Posjeti

Kroz protekli period posjetili su nas brojni vjernici i hodočasnici u manjim i većim skupinama kako bi s nama slavili Boga zajedničkom molitvom, euharistijskim slavlјima, te se preporučili našoj dragoj Gospici Karmelskoj i svetom Josipu, ali i povjerili svoje nakane u naše molitve. Ujedno su imali priliku upoznati život, duh i poslanje Karmela te našu zajednicu kroz kratke susrete sa nekoliko sestara. Među njima su bili mladi iz Kruševa (Hercegovina) sa svojim župnikom, don

Ljubom Planinićem; vlč. Krešimir Jukić, župnik u Černi doveo je k nama veliku grupu svojih župljana; hodočasnici iz Zadra - molitvena zajednica „Goruščino zrno“. Iz Požeške biskupije posjetili su nas župljeni Međurića i Bokšića te ministranti iz Svirača sa svojim župnicima.

Do nas su došle i sestre Služavke Malog Isusa iz Sarajeva, zajednica bračnih susreta iz Osijeka, VIS Dominik iz Žepča, grupa mlađih iz Donjeg Miholjca; učenici iz Čepina; iz Srijema (Šid i Sot) nam je vlč. Nikica Bošnjaković doveo hodočasnike, među kojima je bila i veća grupa vjernika Pravoslavne Crkve...

Osobita nam je radost bio susret s braćom i sestrama u Karmelu. Uoči svetkovine Božjeg Milosrda posjetila nas je grupa od tridesetak članova našeg svjetovnog Reda iz Zagreba te desetak naše braće bogoslova. Kod nas su stigli sa Ovčare, gdje su imali svoju duhovnu obnovu, a predvodili su ih o. Dario Tokić, OCD, i s. Tea Živković, OCDS. Mnoge od njih poznajemo od prijašnjih susreta, no razveselila su nas i nova lica...

Također, od naše braće karmelićana, osim naših isповједnika, kod nas su bili i o. Bernardin Viszmeg, o. Danijel Čolo

i o. Branko Zebić, OCD. A bilo nam je dragو što je svoje osobne duhovne vježbe i nekoliko dana odmora kod nas i ove godine provela s. Jela Ivančić iz bistričkog Karmela.

Predavanja

Vlč. Boris Vulić, profesor KBF-a u Đakovu s dva je predavanja zaokružio ciklus iz teološke antropologije. Govorio nam je o istočnom grijehu - neposlušnosti čovjekove slobode, koja je time trajno ranjena i snosi teške posljedice, ali i o daru spasenja po Kristu. Završna tema ciklusa bila je odnos milosti i naravi, u kojoj nam je protumačio aksiom „milost prepostavlja narav“. To ne znači da je narav mjera milosti, nego poziva na čovjekov suradnički doprinos milosti - Isus kuca na vrata našeg srca, ali ih čovjek sam treba otvoriti! Također, istaknuo je da milost ne uništava narav nego je usavršava i još više uzdiže.

„Marija u duhovnosti svete Terezije Benedikte od Križa“ tema je predavanja koje nam je održao naš o. provincial Srećko Rimac. U njemu nam je prikazao kako ova naša svetica kroz brojne svoje spise

o Mariji - znanstvene radove, nagovore, svoje osobne molitve - usmjeruje žene na Mariju kao savršeni model ženske duše i uzor duhovnog života, ali i svjedoči što je Marija značila za nju u osobnom životu.

Vlč. Davor Vuković, profesor na KBF-u u Đakovu održao nam je predavanje na temu Božjeg milosrđa. Pozvao nas je ponovno otkriti dubinu i značenje milosrđa te ga konkretno živjeti kako bi bili znak Božji na zemlji.

O nekoliko kraćih tema nam je u jednom izlaganju govorio vlč. Ivica Raguž, dekan KBF-a u Đakovu. Tako nam je pojasnio teološke razloge ogromne popularnosti nogometa kao „zemljjanog“ sporta. Zatim je predstavio vino kao simbol plenitosti i ljudskosti, ali i najavu mesijanskog vremena. Na kraju nam je prikazao jednu studiju Židova Levija Siedentropa, u kojoj taj autor tvrdi da je kršćanstvo stvorilo individuu, slobodu i demokraciju, jer se u Kristu dogodila revolucija - svi smo jednakи pred Bogom.

Slikom i riječju kroz Sibir i njegove prirodne ljepote, ali i surove uvjete za život, proveo nas je dr. Robert Semnic prikazom svojih autorskih fotografija. Tako nam je približio gotovo nepoznate predjele, ali

i ljudе koji tamo žive, osobito jedno pleme u izumiranju. Iznenadilo nas je da su mnogi od njih još uvijek pripadnici anističkih kultova.

O Djelima apostolskim započeo nam je govoriti vlč. Josip Vrančić, profesor đakovačkog KBF-a. Tumačeći njihov proslov, uveo nas je u ozračje učenika nakon Isusove muke, smrti i uskrsnuća te naglasio vjeru evangelista Luke - autora Djela apostolskih, koji nije osobno susreo Isusa, ali je povjeroval da je On živ i da je Njegovo Kraljevstvo među i u nama.

U drugom navratu nastavio je s tumaćenjem prvog poglavљa Djelâ te je izdvojio neke naglaske koje je Isus dao apostolima u iščekivanju Kraljevstva nebeskog.

Novosti iz novicijata

Naša s. M. Ana od Božje Providnosti (Ljubica Dropulja) obnovila je 26. travnja svoje privremene redovničke zavjete na godinu dana. Euharistijsko slavlje tom prilikom predvodio je naš redoviti isprednik o. Stjepan Vidak, OCD.

A korake prema redovničkom životu napravila je djevojka Đina Sladoljev iz Vodica kroz tri mjeseca kandidature koje

je, preispitujući svoj poziv, provela u našoj zajednici.

„Svi putovi vode u Rim“

S obzirom na staru izreku da „svi putovi vode u Rim“, a da je naša vanjska sestra Anita vrlo često na putu, bilo je neizbjegno da kad - tad stigne do Rima! To joj se i dogodilo potkraj ovog lipnja, pa je dočasteći na brojna sveta mjesta odnijela i sve naše nakane. Sudjelovala je na audienciji pape Franje, a čak je uspjela doći i do San Giovanni Rotonda i sv. Padre Pia. Kući se vratila puna dojmova, radosna i zahvalna srca.

A radosna i zahvalna srca gledamo i sve mi na ove i na sve ostale, vidljive i nevidljive darove Božje milosrdne ljubavi kojima nas tako neumorno obdaruje. Da parafraziramo papu Franju - ne umara se Bog u davanju, pa zato ne umarajmo se i mi u primanju! Neka nam svima u tome bude uzor i pomoć naša Sestra i Majka, Ures i Kraljica Karmela! Pozdravljaju vas

vaše sestre iz Breznice Đakovačke

Posjet definitora o. Łukasza Kansyja Karmelu sv. Josipa

U nastavku posjeta zajednicama prigodom vizitacije, definator o. Łukasz Kansy, u pratinji o. Drage Marića, na povratak iz Sofije posjetio je 18. i 19. travnja našu zajednicu Karmela svetog Josipa. Iz Zagreba im se, kao pomoć za prevođenje, pridružio o. Antonio-Mario Čirko.

Nakon pozdravnih riječi dobrodošlice i predstavljanja, uslijedio je razgovor s posebnim naglaskom na pitanjima vezanim za trajnu formaciju koja je pokrenuo otac general Saverio Cannistrà na susretu 3. veljače u Rimu, prigodom završetka Godine posvećenog života. Napose je bilo zanimljivo čuti ono što nam je o. Łukasz rekao o svom iskustvu življenja u pustinjačkoj zajednici, o našim sestrama u Poljskoj, kao i o njegovom putu i izboru karmelskog poziva. Sestre su zapjevale prepjev poljske pjesme „Crna Madona“, koju je otac definator prepoznao nakon nekoliko početnih taktova.

Unatoč kiši, kratko smo obišli okoliš i pomolili se na groblju. Potom je slijedila zajednička molitva Večernje, večera i zajednička rekreacija. Pogledali smo reprizu programa kojim su sestre iz novicijata u obliku „specijalnog Dnevnika KTV (Karmelske televizije)“ prikazale neke zgode iz karmelskog života u protekloj godini.

Svetom misom, 19. travnja, koju je predslavio o. Antonio-Mario, uz koncelebraciju o. Łukasza, „zajednički smo zahvalili za bratstvo i sestrinstvo, za zajednički pogled prema istom cilju, za dar karizme – prinošenja u molitvi potreba ovoga svijeta.“

Nakon doručka i pozdrava, uz preporuku i obećanje uzajamne molitve, otac definator je nastavio put za Krk. +

Mladomisnici u Karmelu sv. Josipa

Mladomisnici Đakovačko - osječke nadbiskupije Robert Almaši, Ivan Lovrić, Stjepan Matezović i Marin Putilin, sa svojim donedavnim duhovnikom, a sada rektorem Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, preč. Božom Radošem i mjesnim župnikom Mirom Tomasom, slavili su 30. lipnja euharistijsko slavlje u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj. Euharistiju je predslavio vlač. Ivan Lovrić, a propovijedao je vlač. Marin Putilin.

Oslonivši se na ulomak Matejeva evanđelja o čudesnom ozdravljenju uzetoga, propovjednik je pokušao „rasvijetliti Božju volju“ gledе čudesa. „Tko od nas ne bi želio vidjeti slavu Božju? Kako se Bog proslavlja u nečijem životu, u onima koji u Njega ne vjeruju, kako oni mijenjaju svoje mišljenje, kako prilaze Bogu? Svi mi želimo gledati Boga u sili i snazi, i znamo da je to također Bogu sasvim moguće i zapravo jednostavno učiniti, a ipak to ne čini.“

Razloge takvog Božjeg ponašanja i opuštenja prema ovome svijetu i nama, vlač. Putilin potražio je u prvom čitanju iz Knjige proroka Amosa koje govori kako svećenik Amasija prezire i odbacuje Božje riječi i proroka Amosa po kojem su mu one izravno upućene. Zatim je podsjetio na Isusove riječi: Kome je malo dano, od njega će se malo iskati, i Njegovo proroštvo da će poganskim gradovima Tiru i Sidonu biti lakše na Dan sudnji nego Kafarnaumu i onima koji su vidjeli čudesu te primjetio: „Ako je nama malo dano – po pitanju čudesna, znakova, svjedočanstva sile Božje – malo će se iskati. Bog iz ljubavi pred nama ne pokazuje svoju silu. Bog nam ne želi nametnuti teret odgovornosti koju bismo dobili kad bismo Njegova čudesna gledali. Tako nam u svojoj ljubavi i milosrđu može više toga ‘progledati kroz prste’. Tada ne bi mogao. Bog sigurno poznaće naša srca. Zna da ne bismo na pravi način mogli odgovoriti na one dužnosti koje bi pale na nas da gledamo Njegova čudesna, da nam se javno ukazuje kao nekad Izraelcima u pustinji. Vidite od čega nas Bog čuva! Bog

sve što čini – čini iz ljubavi!“ naglasio je i dodao da nam Bog ne želi oduzeti blagoslov i blaženstvo upućeno po apostolu Tomi: Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju, jer i mi ne hodimo u gledanju nego u vjeri.

Upitavši se zatim: „Je li to sav Božji stav prema znakovima, čudesima, iskazima njegove sile?“, odgovorio je da nije, te pojasnio: „Duh Sveti po apostolu Pavlu poziva da čeznemo za višim darima (1 Kor 12). Božja volja je da mi sazrijemo u sebi tako čvrsto da možemo prihvati Njegove darove, znakove, čudesna ako treba. Njegova je volja da rastemo. Sv. Pavao pokazuje najizvrsniji put – a to je ljubav – kojim ćemo stići do duhovne darove koje je Bog za nas namijenio, a čeka jer nismo dovoljno zreli (1Kor 13). Da bismo izvršili volju Božju, da bismo se spasili, da bismo bilo što učinili, da bi Duh Sveti s nama radio – ne možemo bez ljubavi“, rekao je propovjednik te zaključio: „Ljubav je očito jamstvo, kriterij naše zrelosti. Koliko ljubiš – koliko si zreo, koliko ljubiš – koliko si blizu Bogu. Nema drugih putova i načina. To je jedini kriterij i mjerilo po kojem ćemo na koncu biti sudjeni.“

Prije podjeljivanja mladomisničkog blagoslova, preč. Radoš zahvalio je sestrama na dosadašnjoj molitvenoj podršci mladomisnicima i preporučio njihove nakane na novim dionicama njihova puta. Prisjetio se da je njegova generacija prva prije 26 godina došla u Šarengrad. Zamolio je sestre da sklope ruke i mole za svećenike „da, kao i Amosu, samo Bog puni njihove uši i usta te da ne mogu drugo go-

voriti nego ono što je Bog stavio u njihovu dušu.“ A drugo, da ih podrže molitvom „da ne stanu na pola puta kad ih grijeh umori, kad dođe kriza te misle da bi trebali ostati u postelji ili promijeniti put, već da ih Gospodin ponovno dotakne te uzmu svoju postelju i idu naprijed.“

U druženju nastavljenom u samostanskoj govornici Majka Ljiljana pozdravila je mlađomisnike u ime sestara, obećala molitvenu podršku te ih pozvala za skoro slavlje trodnevnice uoči svetkovine Karmelske Gospe. Na osobit način zahvalila je preč. Boži koji je dugi niz godina kao duhovnik bio sudionik ovakvih misnih slavlja i susreta te obećala da će ga sestre pratiti molitvom na njegovoj novoj odgovornoj službi rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu. Preporučila je u molitvu zajednicu sestara – da budu prave kćerke Crkve koje će uzdizati ruke za sve potrebe, a osobito za potrebe mjesne Crkve. Mlađomisnici su ukratko predstavili svoj životni put do svećeništva, a v.l. Matezović je, uz riječi zahvalnosti, preporučio da sestre mole da budu sveti svećenici, izrazivši uvjerenje da to nije preuzetno već naprotiv potrebno kako bi bili bliže Kristu i ispunili zadaću koju im On daje.

Proslava Gospe Karmelske

Svečanom večernjom misom u čast Gospe Karmelske, 16. srpnja 2016., koju je predslavio đakovačko-osječki nadbiskup u miru, mons. Marin Srakić, u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj okrunjena je ovogodišnja trodnevница i sama svetkovina Kraljice Karmela. Uz mons. Srakića koncelebriralo je pet svećenika, a pjevanje je animirao zbor iz Župe Osova (BiH) pod vodstvom s. Blanke Jeličić.

Zatvoriti se u čeliju srca

Osvrnuvši se na početku misnoga slavlja na svoju osobnu povezanost s Gospom Karmelskom i njezinim škapularom koji nosi još od djetinjstva i koji su čitavoga

života nosili i njegovi roditelji, nadbiskup Marin rekao je i kako je na ovaj dan prije 72 godine kao sedmogodišnjak prisustvovan mladoj misi blagopokojnog biskupa Ćirila Kosa. Potom je naglasio: „Svatko je od nas došao ovamo sa svojom nakanom, ali ne samo zato da se divimo Gospoj Karmelskoj, nego da ju naslijedujemo i da poput nje u srcu prebiramo dobročinstva Božja, bezbroj darova Božjega milosrđa.“

„Blažena Djevica Marija je u svome srcu prebirala Božje riječi. To nije bilo mozganje o Bogu, ni farizejsko mudrovanje. Prebiranje u srcu čovjeka zahvaća, pokreće“, rekao je u svojoj homiliji nadbiskup Marin, ukazavši na to da su svi kršćani pozvani na kontemplaciju, na prebiranje svih događaja Isusova života u svome srcu. Kontemplativci su svjedoci bitnoga u svijetu, oni Božju riječ ne prebiru samo u pameti nego i u srcu, i ne čuvaju je ljubomorno samo za sebe. „U Mariji se nalazi uvijek mladi i aktivni izvor posvećenoga života i ona je njegovo savršeno ostvarenje. Ona je zatvorila uši za žamor svijeta i otvorila ih za Božji glas. Stvoritelj se ne može čuti u buci, ne sije Riječ po tlu gdje ga ptice zobaju.“ Stoga je, kako je nadbiskup naglasio, potrebno i svakome vjerniku zatvoriti se u čeliju svoga srca u sabranosti i molitvi, tu čuti Glas i započeti put na brdo.

„Marija je vjerna do kraja, i kad je lijevala kiša, i kad su se rijeke prelijevale, i kad su puhalo vjetrovi – ona je čvrsto stajala uz volju Božju“ i zato ostaje sigurnost svih koji se kolebaju te hrabri i vodi i Crkvu, koja bi bez nje teturala. Mons. Marin je ohrabrio sestre karmeličanke naglasivši važnost i ljepotu njihova kontemplativnoga karmelskog poziva, te rekao: „Čestitamo vama vaš dan, ali i sebi, to je i naš dan“, jer je blagdan Gospe Karmelske blagdan svih kontemplativaca, onih koji prebiru Riječi Božje u svome srcu – u samostanima, ali i u svijetu.

Marijino milosrđe kojemu je izvor u Bogu

Prijepodnevno misno slavlje predvodio je dr. Davor Vuković, profesor na KBF-u u Đakovu, a koncelebrirao je dekan Đakovačkog dekanata, preč. Josip Ivešić te šestorica svećenika. Pozdravivši na početku sve pridošle hodočasnike koji su došli počastiti Blaženu Djericu – Gospu Karmelsku i staviti se pod njezinu zaštitu, pomoći i milosrđe, dr. Vuković je pripomenuo kako sve lijepo i sveto na Mariji dolazi od Boga, Božji je dar te stoga, časteći Mariju, častimo Boga. Podsjećajući na molitve Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote i slasti i ufanje naše zdravo te Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice i napominjući da u grčkoj najstarijoj verziji piše Pod milosrđe se tvoje utječemo, misnik je rekao: „Milosrđe – majčinsko krilo utjehe i pomoći, utroba dobrohotnosti. Stavimo se po ovim molitvama pod Marijino mi-

losrđe kojemu je izvor u Bogu, kojemu se ona u potpunosti otvorila, i koje struji nesmetano kroz nju na nas, njenu ljubljenu djecu.“

Dr. Vuković potom je ukazao na Marijinu veličinu i primjer svakome vjerniku da, poput nje, ne stavlja sebe i svoje planove u središte, nego Boga i njegovu volju, što je posebno izazovno u narcisoidnoj kulturi koja vlada u svijetu. „Kultura pouzdanja u Boga i kultura sebeljublja stoje pred nama kao ponuda. Marija je izabrala Bogoljublje, veliča Boga, a ne sebe, svoju dušu i duh. Sigurnost ne polaze u sebe nego u Boga, i postaje tako istinski sigurna i puna pouzdanja. To nam je izazov.“ Postavljajući Mariju za uzor svim vjernicima, dr. Vuković je podsjetio da je ona i u trpljenjima ostala uvijek oslonjena na Boga i time pokazala put kojim je moguće svima poći.

Trodnevna priprava

Svetkovini je prethodila trodnevnička od 13. do 15. srpnja. U samostanskoj crkvi svake večeri okuplja se velik broj hodočasnika koji su sa zajednicom sestara karmeličanki sudjelovali u molitvi krunice, Božanskog časoslova i slavljenju euharistije.

Uspon na Karmel

Prvi dan trodnevnice misu je predvodio don Ljubo Planinić, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije, u koncelebraciji sa šestoricom svećenika. Toga dana, 13. srpnja, slavio se spomendan Majke Božje Bistričke. „Godine 1971. Biskupska kon-

ferencija proglašila je Mariju Bistrigu nacionalnim svetištem svih Hrvata katolika, a tridesetih godina nadbiskup Antun Bauer okrunio je Gospu krunom hrvatskih kraljeva i kraljica te je proglašio Kraljicom Hrvata. Rod i dom su svetinja, i domovina se ne brani samo oružjem nego i znanjem“, naglasio je don Ljubo te ohrabrio prisutne da uvijek gaje iskreno i pravo domoljublje, da se ne boje dati za Boga i srce i dušu. U svojoj gorljivoj i živoj homiliji sve je pozvao na uspon na Karmel, koji bi bez Blažene Djevice Marije, kao i bez svih karmeličanki i karmeličana, osobito velikog broja svetih, bio obična geografska gora.

Žena pravednosti

Drugog dana, 14. srpnja, misu je predvodio prof. dr. Ivica Raguž, dekan KBF-a u Đakovu, u koncelebraciji s vlč. Ivom Džambićem, umirovljenim svećenikom iz Njemačke i uz asistenciju bogoslova, kao i ministrantica iz Širokog Polja. Podsjećajući da je na ovaj dan prije 28 godina osnovana ova karmelska zajednica, dekan Raguž pozvao je da slavljeničko ozračje bude poticaj na dublji i intenzivniji duhovni život. „Put je pravednikov prav, ti ravniš stazu pravednom. Izajia opisuje pravednost ravnom stazom, pravim usmjerenjem – ono što jest i tako treba biti. A vrludanja i krive staze svi su oni putovi gdje mi gledamo kako da sebi ugodimo, što rađa besplodnošću i nutarnjom opterećenošću“, istaknuo je misnik u svojoj poticajnoj i bogatoj homiliji. Blažena Djevica Marija išla je pravim stazama, ona je žena pravednosti, i uči sve vjernike da u svojim noćima i mukama žude za Gospodinom kako bi On skinuo s njih jarmove koje nose iznutra. Opisujući Mariju kao onu koja je, poput Isusa, bila ponizna i blaga, koja je nosila i rodila Dobrotu, propovjednik je sve potaknuo da skinu sa sebe jarmove grijeha i oholosti kako bi dobili „veliki spokoj – veliku pauzu duše“.

Slijediti Isusa u potpunosti

Posljednje večeri priprave za svetkovinu, 15. srpnja, misno slavlje predvodio je vlč. Krešimir Šaf, župni vikar Župe

Preslavnoga Imena Marijina u Osijeku, u zajedništvu sa vlč. Davidom Sluganovićem iz Slavonskog Broda te vlč. Nikolom Grgićem iz Čepina. Slavlje je pjesmom animirao Zbor mladih osječke Župe Preslavnoga Imena Marijina pod vodstvom Jure Smajića. „Isus slobodno uzima Zakon u svoje ruke i nije se pokolebao, nije se dao smesti od onih koji znaju sve, imaju svako slovo Zakona u malome prstu, a ne žive ništa od onoga što znaju“, istaknuo je vlč. Šaf, naglasivši kako to ne vrijedi samo za ondašnje pismoznance, nego i za sve vjernike danas – da prvo gledaju sebe, a tek onda sude druge. „Uzimamo li Isusa u cijelosti ili samo djelomično? Isus nas poziva da ga slijedimo u potpunosti, upravo tamo gdje jesmo, da tamo uključimo i Njega. Ukoliko budemo imali vjere makar kao zrno gorušice, Isus će činiti čuda sa svim onim brdima u našem životu“, poručio je okupljenim hodočasniciма. Nakon mise održan je kratki koncert afričke duhovne glazbe u izvedbi Zbora mladih PIM.

Tijekom trodnevnice i na samu svetkovinu hodočasnici su imali priliku za ispovijed te primanje karmelskog škapulara. +

KARMEL - MARIJA BISTRICA

Draga braćo i sestre!

Srdačno Vas pozdravljamo s ovih osunčanih zagorskih brega i dijelimo s Vama pregled važnijih događanja u našem samostanu.

U ovom proteklom razdoblju od posljednjeg javljanja s osobitom radošću primile smo dar svečanog zavjetovanje i redovničkog oblačenja. Sestra Klementina od Lurdske Gospe (Klementina Kišak) 7. svibnja 2016. položila je svečane zavjete o čemu smo izvijestile u zasebnom prilogu. Taj radosni događaj pamtit ćemo i po susretu i srdačnom razgovoru s kardinalom Josipom Bozanićem koji se zadržao s nama na ručku i zanimalo se za životni put svake od nas. Postulantica Ana Piplica imala je redovničko oblačenje 17. travnja i uzela ime s. Marija Elizabeta od Milosrdnog Isusa. Na dan kada se ona spremala u svoje duhovne vježbe pred oblačenje, 8. travnja, posjetio nas je definitor o. Lukasz Kansy i udjelio joj blagoslov kako za duhovne vježbe tako i za plodonosan redovnički život.

U bratski pohod o. Kansy došao nam je zajedno s ocem provincijalom Srećkom Rimcem, a osobito je želio razgovarati s nama o traženju modela za trajnu formaciju koje je pokrenuo otac general Saverio Cannistrà za vrijeme susreta sa sestrama u Rimu 3. veljače, prigodom završetka Go-

dine posvećenog života. O. Kansy je htio od nas čuti konkretna pitanja i prijedloge u vezi autentičnog življenja terezijanske karizme danas. Između ostaloga, zaključili smo da sv. Majka Terezija nije zastarjela u svojim praktičnim uputama, nego se samo trebamo potruditi živjeti ih.

Na konkretnost življenja našeg prijateljstva s Isusom poticao nas je i o. Antonio Mario Čirko u svoja dva predavanja u travnju i lipnju. Lik Lota uzeo je kako bi nam oslikao onoga koji okljeva prihvatići Božju pomoć i milosrđe i suradnju s Njim. Kako ne okljeva ni vrijeme, ni svijet, ni davao, ni sud, ne okljevajmo ni mi raditi na sebi rekao je o. Antonio. Naš redoviti isповjednik o. Ivan Podgorelec pomogao nam je u tom hodu nizom predavanja o razlikovanju duhova. Ovdje ćemo spomenuti samo jednu oznaku djelovanja Božjeg Duha prema Ivanu Krstitelju Scaramelliiju, isusovcu iz 18. st., prema čijem je učenju o. Ivan oblikovao svoja izlaganja. Naime, Božji Duh čini naš razum poučljivim, mekim, savitljivim i naklonim prihvatanju mišljenja drugih, osobito poglavara i kad su ona suprotna njegovom shvaćanju. Volja postaje prilagodljiva, otvorena podlaganju Božjoj volji sa stavom: „Gospodine, što želiš da učinim?“. Najteže je odreći se svoje volje i ne ustrajati tvrdoglavu u svome, ali samo kada to milošću Božjom uspijemo, možemo se otvoriti onome što Bog želi.

Upravo takvu prilagodljivost i prihvatanje Božje volje mogli smo vidjeti kod

našega o. Zdenka Križića prilikom njegovog imenovanja gospočko-senjskim biskupom, a i same smo morale poraditi na tome kako bismo prihvatile da ga sada nekako „gubimo“. No, prevladala je radost i divljenje nad čudesnim naumima Božjim. Naše sestre Marija od Božje Provinosti i Đurđica Terezija od Svetе Obitelji sudjelovale su na misi ređenja u Gospiću, a mi smo pratile TV prijenos usrđno moleći za njega i ne sumnjujući da će biti dobar pastir povjerenog mu stada.

Na razne smo načine sudjelovale i u drugim važnim događajima u životu Crkve i mjesta. Naše su vanjske sestre pohodile kapucinsku crkvu u Dubravi prigodom izlaganja neraspadnutog tijela sv. Leopolda Mandića noseći pred Sveca molitve cijele zajednice i svih onih koji se preporučuju u naše molitve. Već tradicionalno zadnja postaja u bistričkoj Tijelovskoj procesiji pred našim je samostanom, a završetak procesije u našoj crkvi. Hodočasnička sezona u Svetištu i kod nas je povećala broj posjetitelja tako da pristižu grupe iz cijele Hrvatske. Mladim misama obradovali su nas mladomisnici Zagrebačke, Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije (opširnije u zasebnom prilogu) te vlač. Robert Kupčak iz Požeške biskupije i don David Leskovar, salezijanac. Uoči

svetkovine Majke Božje Bistričke, 11. srpnja, članovi općinskog vijeća Marije Bistrice imali su svetu misu u našoj crkvi koju je predvodio mons. Lovro Cindori u zajedništvu s vlač. Antunom Motočićem.

Dani Blažene Djevice Marije od 13. do 16. srpnja (opširnije u zasebnom prilogu) kao i nekoliko predavanja o. Ivana Podgorelca stavila su Mariju u središte naših promišljanja. Otac Ivan je s nama podijelio svoje dugogodišnje istraživanje o teološkim potkrnjepama za naziv Marija Majka Crkve. Marija je Majka Glave Krista, ali je i istovremeno i Majka Njegova

Tijela jer je rodila cijeloga Krista. Glava i Udovi su povezani iako to jedinstvo nije još savršeno dok smo mi Udovi još na Putu, ali povezanost je stvarna. Marija Majka Crkve daje toplinu i majčinsko lice Crkvi. I dok idemo ususret još jednoj velikoj svetkovini naše Majke dopustimo joj da nas ona oblikuje za Krista. +

*Vaše sestre iz
Marije Bistrice*

Svečani zavjeti s. Klementine od Lurdske Gospe

U subotu 7. svibnja, u samostanskoj crkvi bl. Alojzija Stepinca u Karmelu u Mariji Bistrici, svećane zavjete položila je s. Klementina od Lurdske Gospe (Kišak). Misno slavlje i obred svećanog zavjetovanja predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a s njim su suslavili o. Srećko Rimac, provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa, mons. Lovro Cindori, vlač. Antun Motočić, vlač. Vlado Letinčić, župnik utrinske župe sv. Ivana apostola i evanđelista, iz koje je s. Klementina, vlač. Marko Vuković, kardinalov tajnik, o. Ivan Podgorelec, OCD i vlač. Ivan Jakopović.

Asistirali su br. Ivan Pleše, br. Joško Purko, br. Tihomir Radan i br. Mario Ivan Kralj, karmelićanski bogoslovi, te Branimir Marević, djecezanski bogoslov iz Njemačke. Ceremonijar cijelog slavlja bio je br. Ivan Pleše. Pjevanje na misnom slavlju animirale su sestre karmeličanke uz instrumentalnu pratnju s. M. Karmen od Duha Svetoga i s. Hana od Srca Isusova i Marijina.

Na početku je rektor samostanske crkve vlač. Antun Motočić srdačno pozdravio kardinala, izrazivši svoju radost zbog svećanog zavjetovanja s. Klementine, ali i svog služenja u samostanskoj crkvi.

Kardinal Bozanić je spontano i iz srca u propovijedi progovorio o pozivu i posvećenom životu koji otvara jedan veći horizont života i usmjerava na Boga. Rekao je da Bog nije djelovao i pozivao samo

u Starom i Novom zavjetu, nego da to čini i danas. Osobito je naglasio kako je temelj svakog duhovnog zvanja Božji pogled pun smilovanja, Njegov odabir, iz razloga koji zna samo On, i dijalog koji On započinje u čovjekovu srcu, koje se onda ne može smiriti dok ne odgovori: „Evo me!“, kao što je to učinila s. Klementina. Bog poziva u zajedništvo Njegova života koji je ljubav, i „samo onaj koji konkretno ljubi braću i sestre pokazuje da je odgovorio na Božju ljubav i da ga ljubi i slijedi.“ Kardinal je objasnio da je posvećeni život onaj koji se živi u savršenijem staležu, što ne znači da je osoba koja ga živi savršena, već da joj taj stalež omogućuje veću prisnost s Bogom. „No, ako čovjek u bilo kojem staležu

stavi Boga na prvo mjesto, sve drugo onda dođe na svoje mjesto i to je tada mudrost života.“ Sestrama je kardinal poručio: „Drage sestre, pozvane ste na ljubav, i to ljubav koju nam je Krist pokazao svojim životom, smrću i uskrsnućem, ljubav koja ide prema Bogu i razlijeva se na ljude. Pozvane ste na evanđeosku ljubav, a Evanđelje je Radosna vijest, pa to onda znači da ste pozvane na ljubav u radosti.“

Na kraju misnog slavlja o. Srećko Ri-

mac pozvao je na zahvalnost Bogu za dar koji je udijelio s. Klementini. Zahvalio je i kardinalu kao ordinariju za sve klauzurne sestre u Zagrebačkoj nadbiskupiji za svu brigu, kao i svim nazočnim svećenicima za sudjelovanje na slavlju, te svim prisutnima, među kojima su bili i predstavnici Karmelskog svjetovnog reda iz Remeta i iz Graza. Čestitao je novozavjetovanici i sestrama u Karmelu u Mariji Bistrici u ime braće karmeličana.

S. Klementina od Lurdske Gospe (Kišak) rođena je 17. 7. 1972. u Zagrebu. U bistročki Karmel ušla je 8. prosinca 2009. godine, a redovničko odijelo primila je na blagdan Pohođenja Marijina, 31. svibnja 2011. godine. Prve zavjete na godinu dana položila je 31. svibnja 2013. godine.

U završnoj riječi kardinal Bozanić poželio je s. Klementini da ustraje do kraja u onome što je obećala, a sve prisutne podsjetio je kako Bog uvijek sije, pa je tako i prigodom ovoga doživotnoga zavjetovanja sijao i u njihova srca, što će u svoje vrijeme donijeti plodove. Nakon misnoga slavlja zadržao se sa sestrama u ugodenom i srdačnom razgovoru te je u njihove molitve preporučio aktualne događaje u nadbiskupiji.+

Mladomisnici u bistričkom Karmelu

U utorak 28. lipnja 2016. mladomisnici Zagrebačke, Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije posjetili su samostan sestara karmeličanki u Mariji Bistrici. U samostanskoj crkvi svetu je misu predslavio vlač. Robert Jakica, a s njim su slavili vlač. Luka Brešić, vlač. Marko Čolak, vlač. Ivan Lukić, vlač. Marinko Golek, vlač. Marin Štengl, vlač. Ivan Petrović, vlač. Damir Burilić, te njihov duhovnik vlač. Vlado Razum.

Tom su se svetom misom i mlađomisničkim blagoslovom novozaređeni svećenici zahvalili sestrama koje su se, kako je rekao vlač. Robert Jakica, svojom molitvom i žrtvom ugradile u mozaik njihovog puta prema svećeništvu. U propovijedi je vlač. Marinko Golek kroz misna čitanja prepoznao proročko lice Crkve, i to Crkve koja ljude privlači u zamku Ljubavi, te je podsjetio da je Bog upravo po njima svećenicima prisutan u današnjem svijetu. Svoje oduševljeno prihvatanje novog poslanja naviještanja Krista izrazio je, posluživši se slikom iz Knjige proroka Amosa, riječima: „Budimo oni lavovi koji riču u svijetu, hrabro svjedočimo za Krista!“

Na kraju misnog slavlja vlač. Jakica zamolio je sestre da odsada još više mole za njih jer „borba koja predstoji još je žešća nego ona dosadašnja.“

Nakon svete mise mlađomisnici su se zadržali sa sestrama u srdačnom razgovoru. +

Dani Blažene Djevice Marije u bistričkom Karmelu

Dani Blažene Djevice Marije, od 13. do 16. srpnja 2016., u bistričkom Karmelu započeli su proslavom svetkovine Majke Božje Bistričke, zaštitnice samostana. U svećanom je misnom slavlju, zahvaljujući propovijedi mladomisnika vlč. Ivana Lukića, snažno odjeknula riječ Majka. Vlč. Lukić je posvjedočio koliko njemu samome znači živa prisutnost, podrška i blizina naše Nebeske Majke. Pozvao je i sve prisutne da osluhnju Božji poziv, da dođu u blizinu Njega i Majke Marije i jedni drugih jer će samo tako živjeti puninu života. Naglasio je kako se Majka brine za nas, da njoj možemo doći i donijeti joj vodu našega života i dopustiti joj da nas vodi Isusu koji jedini može tu vodu pretvoriti u vino.

U sljedeća je dva dana, 14. i 15. srpnja, misna slavlja predvodio vlč. Antun Motočić, rektor samostanske crkve. On je posegnuo u riznicu propovijedi sv. Antuna Padovanskog o Blaženoj Djevici Mariji. U tim je propovijedima Marija zasjala kao blažena, jer je u svojoj utrobi nosila „cijelo

bogatstvo povlaštenih zasluga i nagrada“, i kao utočište i zaštita koju nam je dalo Božje milosrde. „Molimo te, Gospo naša, nado naša, Ti koja si morska zvijezda, zasvijetli nad nama nošenima olujama ovoga mora života i vodi nas u luku“, čuo se oživljeni vapaj Sveca.

A Zvijezda mora, Gospa Karmelska, na „brdo Karmel“ u Mariji Bistrici privukla je brojne hodočasnike 16. srpnja. Svečano misno slavlje predvodio je rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu mons. Antun Sente u zajedništvu s vlč. Antunom Motočićem i župnicima obližnjih župa vlč. Ivanom Jakopovićem, vlč. Blažem Bartolom, vlč. Stjepanom Halužanom, vlč. Dragom Bosnarom i vlč. Dragutinom Gerecijem. Mons. Antun Sente je u prvom misnom čitanju, u kojem prorok Iliju, koji je prvi „otkrio“ brdo Karmel, moli za kišu, pronašao puno poruka za današnjeg čovjeka. Rekao je da je upravo danas, kada se sve želi brzo riješiti i kad se od Boga očekuje da brže reagira, dobro promatrati molitvu sv. Ilike koja je strpljiva, ustrajna i puna pouzdanja. Mons. Sente ohrabrio je na takvu molitvu svjedočeći o brojnim uslišanjima u Nacionalnom svetištu sv. Josipa. Naglasio je kako je važno imati strpljenja s Bogom i samim sobom, ustajati u traženju Boga, a to znači i biti otvoren za mijenjanje sama sebe, obraćenje i pročišćenje naših molitava. To što nam Isus, kad je Njemu najteže, na križu, daruje ono što mu je najvrednije, svoju Majku, trebalo bi nas otvoriti za promjenu. Penjanje na brdo Karmel zahtijeva napor, žrtvu, odricanje. „Kroz takvo odricanje, i davanje povjerenja Bogu da On može učiniti da sve bude dobro, i mi možemo svoje živote učiniti ljepšima, kvalitetnijima, radosnijim. Na to nas poziva ova današnja svetkovina“, rekao je mons. Sente.

Misnim slavljima u ovim svećanim danima doprinijele su i sestre karmeličanke svojim pjevanjem uz glazbenu pratnju s. A. Josipe od Milosrdne Ljubavi na harmoniju i s. Hane od Srca Isusova i Marijinu na violončelu. Hodočasnici su imali mogućnost obući Gospin škapular. +

| KARMEL - SARAJEVO

Draga naša braćo i sestre!

Evo nas drugi put zajedno na stranicama „Vjesnika“ u godini milosrđa. Kako naše zadnje javljanje seže do Uskrsa, mogli bismo istaknuti nekoliko događaja koji su posebno obilježili proteklo razdoblje, to su: izbori u našoj zajednici, posjet biskupa Milovana, posjet o. Lukasa – generalnog definitora, misnički jubileji naših isповједника te proslava naše drage Gospe Karmelske.

30. ožujka, treći dan vazmene osmine održani su redovni izbori u našoj zajednici kojima je predsjedao uzoriti Vinko kard. Puljlić. Na službu priorice izabrana je na drugi mandat, dosadašnja č. Majka s. Lucija od Fatimske Gospe (Peša), za prvu savjetnicu izabrana je s. M. Margareta od Presv. Srca Isusova (Škoda) i za drugu savjetnicu s. Mihaela od Dobrog Pastira (Mamić). Sestre u upravi i cijelu našu malu Zajednicu toplo preporučamo u vaše svete molitve.

3. travnja, na nedjelju božanskog Milosrđa u popodnevnim satima pohodio nas je Porečko-pulski biskup u miru mons. Ivan Milovan u pratnji svoga vozača g. Frane Perkovića i sarajevskog katedralnog župnika vlč. Marka Majstorovića. U razgovoru sa sestrama biskup Milovan prisjetio se svojih dugogodišnjih veza sa našim Karmelima i pokazao aktualno zanimanje za sadašnje stanje, iz kojih je vidljiva njegova ljubav prema sestrama.

25. svibnja u popodnevnim satima stigli su nam u bratski posjet generalni definator o. Lukasz Kansy, OCD i o. Drago Marić, OCD. Nakon kratke okrepe, susreli su se sa zajednicom. Usljedilo je međusobno upoznavanje a u nastavku razgovora sa sestrama o. Definitor se zanimalo za projekte generalne kuće koji se odnose na permanentnu formaciju sestara. Zatim smo zajedno izmolili Večernju časoslova, nakon čega je uslijedila zajednička večera i rekreacija. Sljedećeg dana o. Drago i o. Definitor slavili su sv. Misu a nakon doručka uslijedio je oproštajni susret u govornici, te su se oko 10 sati naši „patri“ uputili prema Zagrebu.

4. lipnja na spomen Bezgrešnog Srca Marijina, sv. Misu predslavio je naš dugo-godišnji isповједник fra Slavko Topić koji ove godine obilježava i 50-godišnjicu misništva. Nakon sv. mise isповјedio je sestre te ostao s nama na ručku, a sestre su mu priredile iznenađenje – čestitnu pjesmu i darove, želeći tako obilježiti ovu obljetnicu. Nakon ručka fra Slavko nam je blagoslovio nove radne prostorije na tavanu, vrt i nove gostinske sobe u vanjskom djelu samostana.

Ipak, vjerojatno je svima nama ovih dana nekako najviše na srcu svetkovina naše Majke i Kraljice Karmela. O Njoj mislimo, o Njoj slušamo, Njoj se divimo a trudimo se da je i naslijedujemo. Od 7. – 15. srpnja imali smo svečanu zavjetnu devetnicu našoj dragoj Gospi Karmelskoj. Svetе Mise prvih šest dana predvodio je vlč. Adolf Višaticki a trodnevnicu su

predvodili: fra Jozo Marinčić, provincijal franjevačke provincije Bosne Srebrenе, vlač. dr. Mirko Šimić, direktor Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije te dr. fra Slavko Topić, gvardijan samostana na Bistriku i naš isповједник.

Na samu svetkovinu 16. srpnja svetom misnom slavlju predsjedao je vlač. Jakov Kajinić, duhovnik Vrhbosanskog bogo-slovnog sjemeništa i naš drugi isповједnik a također ovogodišnji „srebrni jubilarac“. U koncelebraciji je sudjelovalo još desetak svećenika uz prisutnost velikog broja puka. Sv. Misu prenosio je radio Marija-Bosne i Hercegovine i ekipa s televizije.

svaki mjesec u kalendaru spominjemo“ i čiji spomen sada „u ljubavi pretječemo“ a fra Slavko nam je osvrnuvši se na evanđelje, stavio pred oči da „Karmelski red podsjeća na obiteljski krug gdje je Marija majka“ a tu obitelj čine oni koji su s njom pod križem. Na sam dan naše svetkovine, vlač. Jakov nam je tumačio što je danas naš Karmel: to je život po Božjim zapovijedima – prije svega u ljubavi prema Bogu i bližnjima.

I „šećer na kraju“: na blagdan našega sv. Oca Ilike, 20. srpnja pridružila nam se djevojka Valentina na tri mjeseca kako bi preispitala svoje zvanje za karmel i

Svi devet dana bili su kao polagani „uspon na goru Karmel“ na koji su nas vodili naši misnici po svetim sakramentima i propovijedima. Vlač. Višaticki nas je kroz prvih šest dana podsjećao na naš kršćanski poziv i pouzdanje u Boga, zatim nam je fra Jozo protumačio da je Karmel „Božji vrt“ a to znači da je to mjesto gdje mi je lijepo, gdje želim živjeti; vlač. Šimić nam je usmjerio pogled k Mariji „koje se

pronašla svoj put. Pod sv. misom u jutarnjim satima primila je sveti škapular zajedno sa svojim roditeljima i tako svoje prve korake stavila pod okrilje naše nebeske Majke. I mi je stavljam u vaše molitve kao i još neke djevojke koje se zanimaju i žele nam se pridružiti. +

Vaše sestre iz sarajevskog Karmela

| KARMEL - SORA

*Edinstven si, Karmela cvet,
odeta si v sijaj nebes,
na trti cvet, lepo dišeč,
deviška Mati si Boga.*

Dragi sobratje in sestre,

Smo v dneh devetdnevnice h Karmelski materi Božji, kraljici Karmela, kraljici in materi vseh karmelskih otrok.

Osrednji praznik našega Reda, ki nam ima toliko povedati: Marija je naša mati, naša zavetnica, naša priprošnjica in srednica vseh milosti. Obljubo, ki jo je dala sv. Simonu Stocku, je s svojim plaščem razgrnila na vsakega izmed nas, ki pripada Redu preblažene Device Marije s Karmelske gore, in na vsakega, ki nosi njen oblačilo – škapulir. V resnici si je težko zamisliti in predstavljalni, s kakšno milostjo smo podprtji in kako velika navzočnost Boga po Mariji nas obdaja ter kako veliko je Božje – materinsko varstvo do nas in z nami. Marija je v Jezusovem življenju navzoča že od začetka, od spočetja dalje, do njegove smrti. Kakor je navzoča v vsakdanu njegovega življenja, tako je navzoča v vseh velikih dogodkih in skrivnostih naše vere. In ker je pod križem postala mati Cerkve, je zato navzoča v življenju vsakega izmed nas, vsake naše skupnosti, ki je Cerkev v malem. Navzoča je v našem vsakdanu – Nazaretu - in v naših izrednih in veselih trenutkih in dogodkih.

Polne velikonočnega veselja in radosti Vstalega smo se po velikonočni osmini, 4. aprila, na praznik Gospodovega oznanjenja, ko je Marija po verno sprejeti besedi in oblubi nadangela Gabrijela spočela Besedo, skupaj z njo veselile prvih zaobljub s. Marije Irene Presvete evharistije. Z izpovedjo svetih zaobljub čistosti, uboštva in pokorščine med mašo, ki jo je vodil g. dr. Roman Globokar, direktor Zavoda sv. Stanislava, katoliške gimnazije (obiskovala jo je tudi s. M. Irena), bo naša sestra še bolj »od blizu sledila Marijinim stopinjam, jo še globlje sprejela za svojo mater

in duhovno učiteljico..., da bo postala podobna Kristusu in bo doseglja vrh svetosti.« (K 55)

26. aprila, na god Matere dobrega sveta, je s sprejemom karmelske redovne obleke prejela postulantka Brigita Kotar tudi redovno ime: Marija Amadeja od Svetega Duha. Tako jo bo z našo molitvijo in sestrsko oporo karmelska obleka varovala in spominjala na to, da karmeličanka postaja druga Marija: »Tudi ona mora Boga spočeti v svojem srcu, ga v svojem srcu nositi, ga v njem hraniti in dati, da odrašča, da bi ga rodila.« (bl. Tit Brandsma). Sveti mašno daritev je za našo s. M. Amadejo daroval g. Janez Wagner, ki je razložil pomen njenega imena oz. njenih dveh imen: Marija – tista, ki je ljubljena od Boga, Amadeja – tista, ki ljubi Boga. Prepletanje dveh glavnih značilnosti ljubezni v njenem imenu, prejete in podarjene, naj našo sestro napravlja za ljubezen v srcu matere Cerkve.

Isti dan nas je obiskal naš zvesti p. Mato Miloš, kvatembrski spovednik, ki nam je govoril o zvestobi karizmi Karmela.

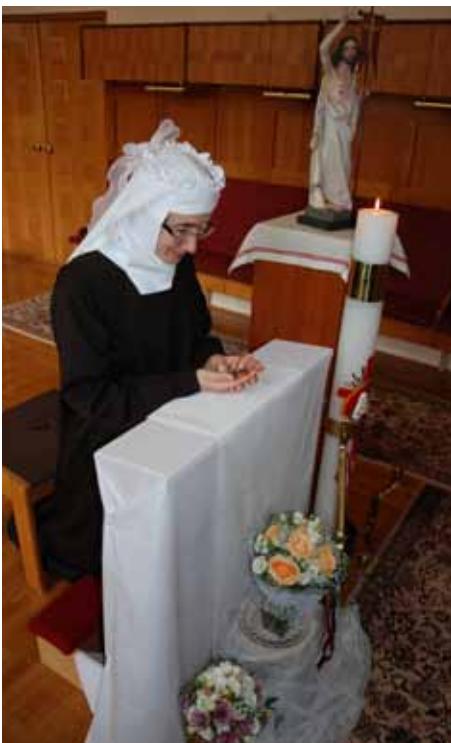

Tako smo se pripravljale in dočakale tretji največji krščanski praznik – binkošti, rojstvo Cerkve. Gospod Jezus je svojega Duha vdihnil v svoje učence – v nas - že ob vstajenju, s praznikom binkošti pa nam je poslal drugega Tolažnika, ki bo z nami in pri nas, ki bo v nas živel, deloval in upodabljal Jezusa Kristusa – križanega in vstalega. »Brez Svetega Duha je Bog daleč od sveta. Kristus ostaja v preteklosti, evangelij je samo mrtva črka, Cerkev navadna organizacija, avtoriteta v njej vladanje, poslanstvo propaganda, obredje preprosto obujanje spominov in krščansko delovanje morala za sužnje. V Svetem Duhu pa je vesolje povzdignjeno in ječi v porajanju Kraljestva, tedaj je vstali Kristus tu, evangelij je moč življenja, Cerkev pomeni trinitično občestvo, avtoriteta je osvobajajoče služenje, poslanstvo so nenehne binkošti, bogoslužje je spomin in predokus Kraljestva, človekovo delovanje je pobožanstveno.« (Svetovni ekumenski svet Cerkva, 1968)

Dan pred slovesnim praznikom sv. Rešnjega telesa in krvi smo z molitvijo in preko TV spremljale škofovsko posvečenje našega p. Zdenka Križiča. Hvaležne za njegovo dosedanje služenje Cerkvi znotraj

karmelskega reda ostajamo še naprej povezane v molitvi z njim in zanj, naj mu Marija in njeno brezmadežno srce, katemu ves pripada, vedno in v vseh zadevah svetuje s svojo modrostjo, ga v dvomiih razsvetljuje, krepi v veri in tolaži v urah preizkušnje.

Kako zelo je Mati resnično naša mati, nam v vsej polnosti govori njen obisk. V Slovenijo je fatimska Marija romarica v spremstvu g. nadškofa Stanislava Zoreta, duhovnikov, narodnih noš in drugih Marijinih častilcev priromala 12. maja zvečer. Ob 18.00 uri je bila sv. maša v narodnem svetišču na Brezjah, ki jo je vodil g. nadškof skupaj z duhovniki. Tako je s tem dnem začela z romanjem po vsej Sloveniji, ki bo trajalo do 13. oktobra, kar je čas Marijinih prikazovanj v Fátimi pred 100 leti. V našo župnijo je priromala 2. julija ob 21.15 uri, ko je bila v župnijski cerkvi sv. maša in nato procesija z lučkami do našega samostana. Ob 23.15 uri smo jo v samostanu sprejele sestre karmeličanke. Skupaj z župnikom in župljani smo zapeli pesem v čast Mariji ter prejeli Gospodov blagoslov. Marija romarica je ostala pri nas znotraj zaprte klavzure do jutra. Sestre smo se poноči vsako uro izmenjavale v molitvi. Zju-

traj se je darovala slovesna sveta maša in nato je Marija romala v naslednjo župnijo.

12. aprila smo bile od Boga deležne še ene velike milosti: obisk p. definatorja Łukasza Kansyja, v spremstvu p. provinciala Srečka Rimaca. Ob sprejemu smo jima zapele slovesno himno v čast sv. materi Tereziji, nato se je večer nadaljeval s petjem večernic ter z domačim, veselim in preprostim srečanjem v rekreacijskem prostoru. Zjutraj naslednjega dne smo skupaj slavili sveto evharistijo, nato pa nadaljevali pogovor z bolj resnimi temami in vprašanji (nagovor p. generala ob sklepku 500. letnice rojstva matere Terezije, o možnosti prihoda patrov karmeličanov v Slovenijo, o vzgoji novincev in novink, ...). Iskreno hvaležni smo naši s. Damjani, ki je ves čas povezovala in prevajala naš pogovor. Obisk p. definatorja nam je bil vsem v veselje in spodbudo na poti molitve, na poti prizadevanja za zvestobo karmelski karizmi.

Ni pa mati Marija edina romarica, ki nas je obiskala. Vedno več ljudi (romarjev, birmancev, otrok, ...) želi spoznati naš način življenja ter tudi preko nas vstopati v skrivnost molitve – pogovora z Bogom.

Tu nas veže velika odgovornost, da smo najprej me, sestre, priče Božje ljubezni in zvestobe in da ljudem (našim obiskovalcem in romarjem) pokažemo na Boga in pot do Njega, ki je molitev. Tudi Marija je čudovita in varna pot do Boga ter modra in zvesta učiteljica na poti molitve, saj je ona sama v veri, upanju in ljubezni postala molitev.

Naj nas s svojim karmelskim plaščem pokrije in privede v navzočnost Sina, ki je v njenem »DA« postal naš brat in Gospod.

Po karmelski materi Božji vas vse najlepše pozdravljamo,

Vaše sestre iz Sore

SVJETOVNI RED - OCDS

| ZAGREB

Uspostava dviju zajednica OCDS pri Karmelskom samostanu Majke Božje Remetske • Početak osnutka Hrvatske provincije OCDS • Sudjelovanje u trodnevnici i proslavi svetkovine Gospe Karmelske • Izrada dokumenata

Drage sestre i braćo,

u posljednjem desetljeću broj članova OCDS pri samostanu Majke Božje Remetske konstantno se povećavao. Početkom ove godine remetska zajednica je sa svojih 67 članova, prema terezijanskom Pravilu,

postala prevelika te su – sukladno preporuci Generalnog definitora Reda i uz odborenje o. Provincijala - iz nje izrasle dvije nove zajednice: „Zajednica Svjetovnog reda bosonogih karmelićana – od Djeteta Isusa“ i „Zajednica Svjetovnog reda bosonogih karmelićana – sv. Terezija Avilska“. Obje novoosnovane zajednice održale su 11. lipnja 2016. prvi izborni kapitol. Opsiširnije izviješće o ovom povijesnom događaju za Svjetovni red naše Provincije možete pogledati u rubrici „Prilozi“.

Budući da u Hrvatskoj karmelskoj provinciji sv. oca Josipa sada djeluju tri zajednice Svjetovnog reda – zajednica u Somboru koja je nedavno proslavila svoj stoti rođendan i dvije zajednice u Zagrebu – a još tri zajednice su u procesu nastajanja (u Krku, Splitu i Sofiji), započele su pripreme za osnutak Hrvatske provincije OCDS. Provincijal o. Srećko Rimac imenovao je s. Teu Živković, prioricu „Zajednice OCDS – sv. T. Avilska“ povjerenicom za osnutak

Hrvatske provincije OCDS. O. Dario Tokić, provincijalni povjerenik za Svjetovni red i s. Tea posjetili su sve zajednice u Provinciji i razgovarali s njihovim duhovnim asistentima, sa članovima Savjeta i sa svim članovima OCDS. Svi su se s radošću aktivno uključili u projekt osnutka.

Sestre i braća iz obje zajednice Svjetovnog reda u Remetama, zajedno sa svećenicima i braćom karmelićanima, sudjelovali su u trodnevnicu i proslavi svetkovine Gospe Karmelske – kao čitači, predmotitelji Gospine krunice i svjedočanstvom pripadnosti Karmelu u svijetu.

Članovi radnih timova za izradu dokumenata, zajedno s o. Srećkom, o. Darijom i o. Jurom, i nadalje marljivo rade. Statut je dovršen i odobren od o. Provincijala, a u tijeku su izrada Priručnika i Programa formacije.

Draga braćo i sestre, neka nam ljetni odmor svima bude dobra investicija za plodonosan rad u Božjem vinogradu.

s. Snježana Foršek, OCDS

Sukladno Prijelaznim odredbama za podjelu remetske zajednice OCDS koje je, prema preporeuci o. Łukasza Kansya, generalnog definitora Reda, i uz odobrenje o. Srećka Rimca, provincijala Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa (HKP sv. Oca Josipa), donio o. Dario Tokić, provincijalni vikar i provincijalni delegat za OCDS, na susretu 11. lipnja 2016., nakon misnog slavlja, zaključen je upis u dva odvojena popisa članova dviju novih zajednica: „Zajednice Svjetovnog reda bosonogih karmelićana – sv. Terezija Avilska“ i „Zajednice Svjetovnog reda bosonogih karmelićana – od Djeteta Isusa“. Istoga dana održan je izborni kapitul, na kojem je svaka od dvije novonastale zajednice izabrala svog priora, 3 savjetnika, učitelja novaka, tajnika i blagajnika.

Članovi uprave Zajednice OCDS – sv. Terezija Avilska su:

priorica: s. Tea Živković
učiteljica novaka:
s. Tamara Crnko Gmaz
prvi savjetnik: br. Vlatko Gmaz
druga savjetnica: s. Snježana Foršek
treća savjetnica: s. Blaženka Delija
tajnica: s. Snježana Foršek
blagajnica: s. Zdenka Broz

Uspostava dviju zajednica svjetovnog karmelskog reda (OCDS) pri karmelskom samostanu Majke Božje Remetske

Iz Zajednice Svjetovnog karmelskog reda pri karmelskom samostanu Majke Božje Remetske u Zagrebu, Česmičkoga 1, koja je – Bogu hvala – prema terezijanskom Pravilu sa svojih 67 članova postala prevelika, izrasle su dvije nove zajednice: „Zajednica Svjetovnog reda bosonogih karmelićana – sv. Terezija Avilska“ i „Zajednica Svjetovnog reda bosonogih karmelićana – od Djeteta Isusa“. Obje novoosnovane zajednice održale su 11. lipnja 2016. prvi izborni kapitul.

Članovi uprave Zajednice OCDS – od Djeteta Isusa su:

prior: br. Ivan Jurić
učiteljica novaka: s. Davorka Jurić
prvi savjetnik: br. Marko Škunca
drugi savjetnik: br. Darko Brumec
treća savjetnica: s. Božica Martinek
tajnica: s. Željka Mihljević
blagajnica: s. Jelka Reaček.

Dobri Bog neka blagoslovi obje novonastale zajednice i neka ih nadahnjuje i vodi u njihovom dalnjem radu. +

| SOFIJA

s. Tea Živković OCDS,
o. Dario Tokić (duhovnik OCDS-a),
članovi karmelske obitelji

| KRK

s. Tea Živković OCDS,
o. Dominik Magdalenić,
članovi OCDS Krk

SPLIT

Karmel cvjeta!

Jednom prilikom dok je dolazio u Split, naš dragi otac Vjenceslav, rekao je onim svojim zagonetnim očima, rumenih obraza i uperenog prsta prema nama, „Karmel je vrt i dragi Bog kad zatreba za Crkvu ubrati neki plod, mora ga naći u ovome vrtu.“

Bili smo očarani tom rečenicom, snagom malog čovjeka, koji je tako jednostavan, a nekako filozofski nedokučiv. Gutali smo svaku njegovu riječ, gladni Boga u Karmelu, gladni mistike u svijetu tuluma, gladni Riječi života u svijetu koji vrvi mrvitim životom.

Karmel Split, smjestio se na istoku grada Splita, na brežuljku koji gleda na preljeće more, vidi se i otok Brač, u podnožju se smjestila naša „mala Venecija“ – Stobreč, s istoka lagano žubori rijeka Žrnovnica, koja se iz sivih hridina Mosora ulijeva u Stobrečku uvalu. S istoka priroda, sa zapada buka idustrijske zone Split i samog grada Splita. Smjestio se ovaj mali svjetionik Majke Terezije i kao da zaustavlja vrijeme kako bi se djelić Raja spustio k nama u ovu užurbanu svakodnevnicu.

Oci karmelićani došli su u Split davne 1975. godine, 14. prosinca, kada im je predana župa Kamen na upravljanje. Već duže vrijeme gradi se duhovni centar Maj-

ke Terezije, koji lagano svijetli kao uljaniča. Premda skučenog prostora, s manjom crkvom, bez adekvatnih pastoralnih prostora, oci Karmelićani hrane Bogom ovaj prostor, održavaju ovo malo stado gospodnje brineći se za svaku malu ovčicu.

Vrijeme čini svoje, populacija raste, ali prostora i dalje nema. Pastoralni zahtjevi su sve veći i posla na njivi Gospodnjoj ima sve više. U ovo današnje vrijeme u kojem su se živi na sekunde, u kojem se do večeri zaboravlja sve, u kojem se vapi za snom i mirom, niče tiko, lagano, samoza-tajno jedna mala ruža u Karmelskom ruženjaku. Miris ruže je neznatan, trnja na njoj ima, Sunce je grije, Gospodin je ljubi, Majka Terezija bdi nad njom, a dragi Otac Vjenceslav okopava iz Raja svoju posljednju Ružu koju je zasadio u Splitu.

Pogađate! Radi se o Karmelskom svjetovnom redu osnovanom 2011. godine u Splitu. Naša zajednica broji 35 osoba koji su položili prve privremene zavjete, njih još 15 koji će ih položiti do kraja godine i 11 novih aspiranata. Oko šezdesetak malih karmelskih cvjetića raste, pupa i cvjeta u Splitu, na Kamenu. Ovi mali cvjetići posijani su rukom oca Vjenceslava.

Vrijeme će pokazati svoje, nebesa nas podržavaju. U Splitu Sunca ima koliko želiš, suše kod nas nema, sve biološke i nebeske predispozicije su tu i stoga tako oduševljeno vam kličemo:

KARMEL CVJETA!!!

San o mom Karmelu

Često se zapitam kamo sam se zaputio? Što sam ja? Tko sam? Koja je svrha moga postojanja? Kakva je moja obitelj? I mnoga pitanja slična ovima, opterećuju moju glavu, ponekad mi ni noću ne daju mira.

Kako to da ima neko mjesto koje se zove Karmel, kako to da su na stotine Karmela presaćeni po cijelome svijetu i da u njima cvjeta ono nešto što me toliko vuče iz ovoga svijeta?

Pitam se, sada već s odmakom, kako li sam „uvučen“ u Karmel.? Jel moglo biti nešto drugo što me privlači, zašto baš Karmel?

Dok smo bili djeca u noninoj kući, bila je soba koju smo zvali „stara“ jer ju je još majka tako zvala, a dobila je imao po tome što je i njihova nona spavala u toj sobi. Na zidu je visjela jedna mala starinska slika, debljeg tamnosmeđeg okvira, a na slici sv. Mala Terezija. Tek naoko lijepa slikica, ništa posebno, pomalo antikna. Ali svaku večer prije spavanja s majkom smo molili onu najljepšu molitvicu sve djece, naravno uz - Ađele čuvaru mili...., a to je - Terezijo Mala ponizno te molim ti Isusu kaži da ga puno volim - .

Danas kada se ovoga sjetim prođe me jeza, jer premda nesvesno ta Mala Terezija još onda, davnih 70tih i 80tih godina prošlog stoljeća, čuvala me i pratila, nebili me dovela u Karmel. Nikada nisam prestao moliti molitvicu koju me majka naučila i što je još bitnije moja djeca je mole svaku večer. Nek to traje dok god bude živio itko iz moje obitelji, - Dao Bog da bude tako!

Čudan je moj put do Karmela bio, neobične morske struje su me pratile i vodile.

Negdje 2000. godine bio sam na odsluženju vojnog roka. Premda oduvijek praktični vjernik, aktivni član župne zajednice, pjevač, svirač, čitač, ministrant, uvjek uz oltar, godine su tražile nešto više od sladunjavih kolačića koje jedu djeca. Čudan je potez moje male sestrice Terezije. Zamislite u vojsci, kada su rijetki koji misle na crkvu ili Boga, ja upoznam dva prekrasna momka, jednog fetivog splitskog FRAMAŠA, i jednog Gospa dubrovačkog – oduševljenog Isusovcima. Sjeli smo si među-

sobo na prvu. Gospar mi je ponudio da pročitam nešto što mu je najdraže što je ikada pročitao, a to su tri knjižice s mislima sv. Male Terezije: Ljubiti sve do smrti iz Ljubavi, Neizreciva nježnost, Oči i srce.

Bio sam preneražen, Terezijica me preplavljalica, ona me obuzela, oduzela, odnijela u Karmel. Toliko sam čekao, skoro 20-ak godina da bi započela moja avantura u Karmelu. Ah ta Mala Terzija! Bila je odgovor na sve šta sam tražio. Međutim dogodilo se nešto što me je ponovno progonio i nije mi dalo mira.

Novo pitanje, kako to da je Ona s 24 godine dosegla punina Raja na zemlji i prešla u Raj na Nebu, a ja njen vršnjak jedem kolačice? I nema ni „S“ od svetosti u mome životu. Novo razočarenje koje nuka na potragu, na odgovore, na istraživanje. Ali trebati će pričekati. Mora još štošta toga sazrijeti da bi se moglo ubrati i pojesti. Karmel je čekao.

Završio sam faks, završila je vojska, zaposlio sam se, oženio se, dobio djecu i sve uobičajeno i prilično normalno. Ništa spektakularno ništa dramatično. Možda pomalo dosadno i monotono. U međuvremenu sam kupio one tri knjižice da ih imam kod kuće. Nemam pojma koliko sam ih puta pročitao, skroz su potcrteane i s napomenama sa strane. I kako to obično biva Terezijica me pozvala da kupim knjigu „Povijest jedne duše“. Došlo je vrijeme za malo tvrdju hranu. Naravno i ova me knjiga oduševila, toliko zainteresirala za Karmel da sam sada počeo intezivnu potragu za MOJIM Karmelom.

Međutim, nema ga nigdje. Nova pitanja, nove sumnje, novi problemi. Što će ja u Karmelu s klauzurnim sestrarama? Osim toga u braku sam, imam djecu, ne mogu sve ostaviti i obući habit, zabititi se u Raj na zemlji – tako sam u svojoj glavi opisao sam sebi Karmel. Čudo tehnike, Internet, odveo me u Remete na stranicu braće karmelićana. Surfao sam i pronašao oca Vjenceslava Miheteca, zaduženog za Svjetovni red. Kopao sam i dalje, našao adresu i krenulo je prvo pismo. Dugo bi trajalo kad bih prepričavao našu korespondenciju, ali kako vi koji poznajete oca Vjenceslava

znote koliko je on jednostavan i neposredan, nakon tog prvog pisma u roku od para dana došao je odmah odgovor.

Bio sam iznenađen, čak šokiran, vjerujete mi nisam očekivao uopće da mi itko odgovri na pismo. Došle su brošure, Ustanove, ukratko o Svjetovnom redu i naravno krenulo je odmah drugo pismo. Tisuću pitanja? Ponovno? U Splitu nema zajednice, ima je samo u Zagrebu, što je to izdvojeni član? To nije ono što tražim? Nisam bio zadovoljan. Eto me na vratima Karmela, a ponovno ne mogu ući! Moja nestrljivost je kulminirala, iza koje je došlo razočarenje.

Usljedio je period šutnje. Ali Terezijica, kako je od milja zovem ili Sestrica, nije mirovala. Ona me držala u Karmelu. Kroz „Povijest jedne duše“ zaintrigirala me za „Zamak duše“. Kupio sam je odmah kao ovisnik. Počeo sam je čitati, ali moja nagašala narav je ta koja me tjeraj u vijek pred rudu. Ne ide to baš tako lako, bila mi je prevelik zalogaj. Jeo sam velike zalogaje, a hrana me gušila, nije prodirala u želudac. Kako je Terezijica citirala i Ivana od Križa kupio sam i „Tamnu noć“. Ona mi je sjela. Nju sam mogao prožvakati. Vrijeme šutnje se nastavilo dalje. Karmel je spavao u mojim mislima i željama.

Usljedilo je i jedno javljanje oca Vjenceslava oko Božića koji je prelistavajući korespondenciju pronašao moja pisma pa je uz čestitke za Božić htio vidjeti tinja li još Karmel u meni. Naravno da je odgovor bio potvrđan. Usljedila su još dva pisma.

Ovo mi je bilo ohrabrenje, nekako bar taj nepoznati **Karmnelićanin** misli na mene tamо daleko u Zagrebu. Ponovno sam uzeo „Zamak duše“. E sada je prošao. Prožvakao sam ga i on mene. I Terezijica je učinila drugi korak poslala me na obuku nikome drugome nego svojoj majci i to Velikoj Tereziji Avilskoj. Istim žarom oduševljenja kojim mi je Terezijica davala kolačice na svom Malom putu, tim žarom me Orlovska diva Terezija Avilska osvajala u svojoj filozofiji u svome „Samo Bog dostaje“. Karmel mi je bio tako bliz, a tako daleko. Uranjao sam u njega nesvesno, on me preuzeo, moje misli bile su u Kemelu,

sestrica i majka su bile tu u svakom trenutku. Ali, Bože! Gdje je moj Karmel?

Sada smo se već primakli 2010. godini. Dogodio se ključni momemnt. Zvoni telefon, ushićeno prepoznam broj sa-mostana u Remetama. „Hvaljen Isus, otac Vjenceslav je! – čujem iz slušalice. „Najveće Oče“ – odvartim, i navijem se baš po onu našu **dalmatinsku**, tako da čovjek nije mogao doći do riječi.

„Jeste li u subotu u Splitu“ – zapita me, i nastavi „Dolazim na Kamen kod oca Branka u posjet jer smo odlučili osnovati red u Splitu. Bilo bi mi draga da i vi dođete, evo sada napokon možete pristupiti redu kako ste i željeli!“ – Muk! Suze teku niz obraze! On dolazi, Karmel dolazi, otac Vjenceslav dolazi. Ja sam bi van sebe. Toli-ko čekanja, skoro 25 godina!

Susret se održao, otac Vjenceslav me ne poznaće, gleda u masu i govori, predavanje završava, ja ustajem i drhtavim koracima prilazim: „Oče“ – prižam ruku i predstavljam se „. Ja sam Josip!“ „Dođi u sakristiju, Tako te želim čuti“

U sakristiji stisak, onaj blagi i zagonetni pogled koji osvaja, riječi utjehe i ohrabreњa, očinska pažnja i mudro vodstvo.

Moje godine lutanja su nestale. Karmel mi je otvorio vrata. Ušao sam tamo k onome za koga znam da me Ljubi, k Onemo koji je jedini dostatan. Svjetovni red je osnovan, postoji već tri godine, tu u Splitu. Moj Karmel!

Zašto baš karmel, tako sam započeo ovo promišljanje!? Pa zato što je u karmelu Živi Bog. U tišini karmelske šutnje, nalazi se Ilijin lahor, u molitvi i druženju sa zajednicom upijam okuse neba ovdje na zemlji. Kličem punih grudi Moj Karmel, Moja Terezijica, Moja Terezija i Moj otac Vjenceslav.

Kasnije sam saznao od braće iz zagrebačke zajednice da su ga oni od milja zvali Slavek. Pa na kraju dragi moj Slavek, molim te vodi nas i dalje, sad si još moćniji, ti si u nebeskom Jeruzalemu i od tamo puno lakše možeš voditi ovaj rascvali vrt, tvojom rukom zasađen. Hvala ti na svemu!

*Brat Josip od Milosrđa Božjega i
Dobroga Pastira*

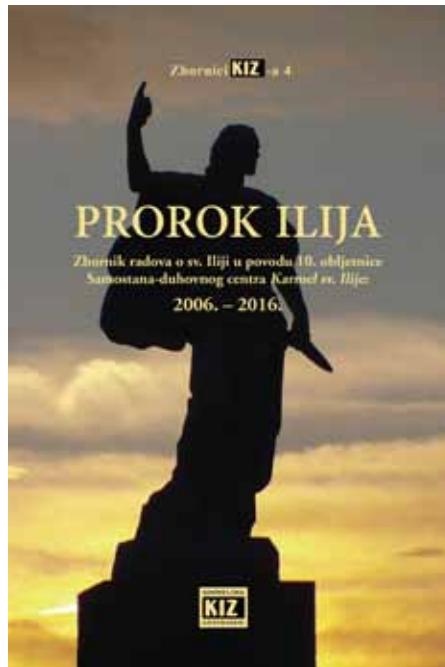
NOVOOBJAVLJENO U KARMELSKIM IZDANJIMA

»PROROK ILIJA - ZBORNIK
RADOVA O SV. ILIJI U POVODU
10. OBLJETNICE SAMOSTANA-
DUHOVNOG CENTRA
KARMEL SV. ILIJE: 2006. – 2016.«

Karmelska izdanja su, uoči blagdana sv. Ilike, 20. srpnja 2016., u svom nizu »Zbornici KIZ-a«, br. 4, tiskala novu knjigu pod naslovom: »Prorok Ilija - Zbornik radova o sv. Iliju u povodu 10. obljetnice Samostana-duhovnog centra Karmel sv. Ilike: 2006. – 2016.«

Biblijski lik proroka Ilike u radovima i prinosima Zbornika istražili su i predstavili Božo Lujić, Mato Zovkić, Ivan Bodrožić, Vanda Kraft Soić, Dragan Radić, Jasmina Domaš, Muhamed Fazlović, Zvonko Martić, Ljerka Dulibić, Éliane Pirot, Srećko Rimac, Jure Zečević i Terezija Kalinić. Autori proroku Iliju pristupaju pod vidom svojih različitih vlastitih znanstvenih i stručnih kompetencija te na taj način multidisciplinarno osvjetljuju iznimno dojmljiv lik sv. Ilike, patrona crkve, karmeličanskog samostana i duhovnog centra u Zidinama na Buškom jezeru.

Već pri prvome pogledu na sadržaj Zbornika uočava se ekumenska i međureligijska dimenzija, jer je prorok Ilija sagledavan i iz katoličke, i iz pravoslavne i iz židovske i iz islamske perspektive, a i sami autori, kako u Predgovoru ističe Uredništvo, dolaze iz svih tih vjerskih za-

jednica, što dodatno pridonosi autentičnosti, objektivnosti i cjelovitosti pristupa proroku Ilijii. Zbornik sadrži i niz molitvi, liturgijskih i drugih tekstova u čast sv. Ilijii te zbog svega toga predstavlja najcjelovitije i jedinstveno djelo ilijanske tematike na hrvatskom govornom području. Zbornik ima sažetke i ključne riječi također i na engleskom jeziku, u prijevodu Jakova Ku-harića. Premda radovi najčešćim dijelom slijede znanstvenu metodologiju, bez po-teškoća, tečno i sa zanimanjem moći će ih čitati i širi čitateljski slojevi.

Zbornik je uredio Jure Zečević, Uredničko vijeće Zbornika čine Srećko Rimac, Zvonko Martić i Jure Zečević, a suizdavač je i Samostan-duhovni cen-

tar Karmel sv. Ilike. Ukupno ima 248 stranica, a cijena mu je 150 kuna. (Jure Zečević) tel.: 01/6537140, mob. 0997221806, tel./fax: 01/6538621. +

VJENCESLAV MIHETEC: »DUŠA REMETSKOG ROMARA«

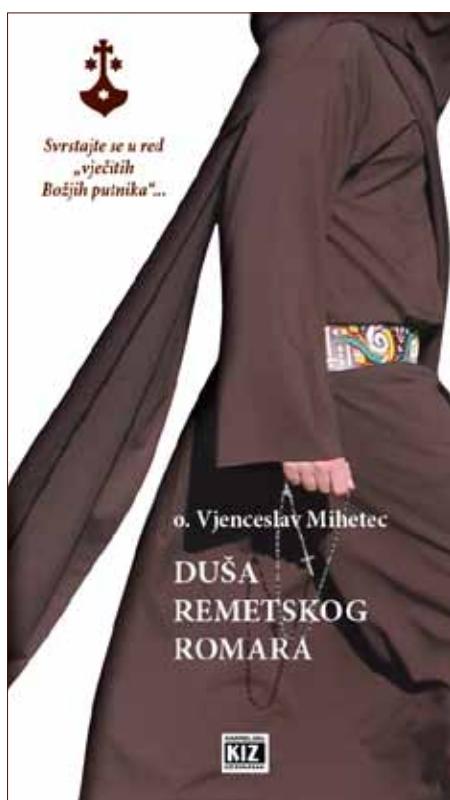
Nakon što je KIZ već za života o. Vjenceslava Miheteca tiskao dvije njegove knjige koje su u potpunosti raspačane, sada je, također u nizu »Duhovne meditacije«, br. 43, objavio i treću njegovu knjigu pod naslovom »Duša remetskog romara«.

Iz pisane ostavštine o. Vjenceslava tekstove je izabrala i knjigu uredila s. Teodora Živković, poglavarica Svjetovnog reda (OCDS). Posebnost ove knjige jest u tome što je Urednica nastojala probrati i u ovoj knjizi predstaviti »najkajkavskije« tekstove o. Vjenceslava te se stoga na kraju Knjige nalazi i »Kratki Rječnik zagrebačkog Prigorja«, kojeg je radi lakšeg razumevanja nekajkavskih čitatelja pripremio Domagoj Novosel. Članovi uredništva Knjige su Senka Blažeković, Zdenka Broz, Domagoj Novosel, Dario Tokić, Jure Zečević i Teodora Živković. Lek-

»ŠKAPULAR BL. DJEVICE MARIJE OD GORE KARAMELA – ZNAK KRŠĆANSKE VJERE I ZALAGANJA PO UZORU NA MARIJU«

Uz knjige KIZ povremeno tiska i preklopnike (letke) karmelskog i duhovnog sadržaja kojima je za cilj promicati karmelsku duhovnost i pobožnost. Tako je u lipnju ove 2016. godine iznova pripremljen i objavljen novi četverolisni tematski preklopnik o »smeđem karmelskom škapularu« koji sadrži sve bitne informacije o toj pobožnosti i njenom prakticiranju na autentični način, u suvremenom kontekstu. Preklopnik je tiskan u više od 30.000 primjeraka i može se besplatno uzeti u samostanima i crkvama karmelićanki i karmelićana hrvatskog govornog područja.« +

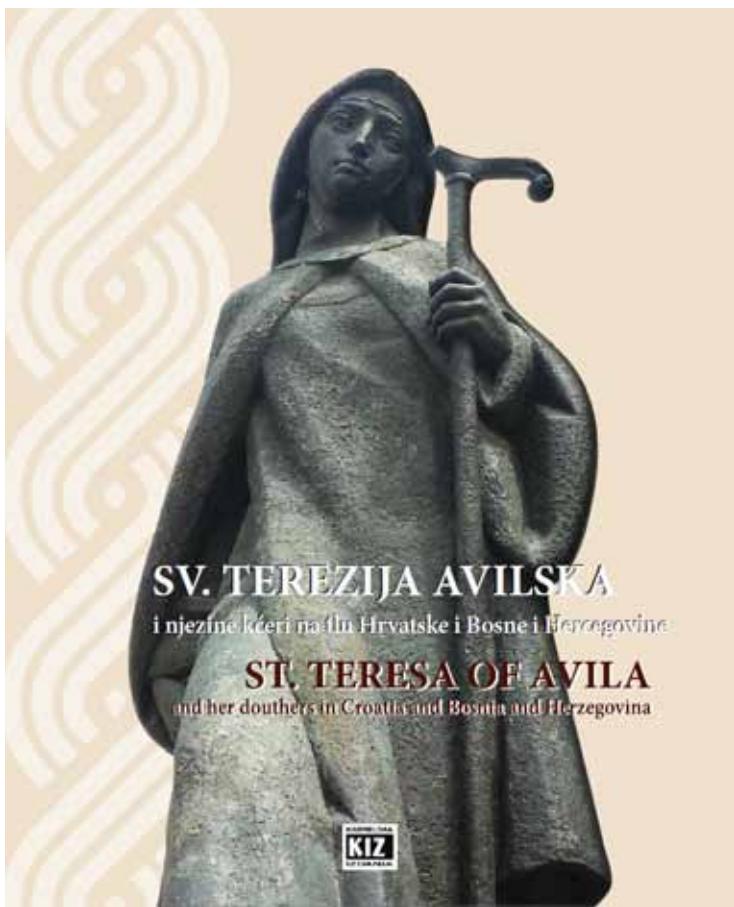

turu štokavskih dijelova teksta načinila je Katica Majdandžić-Stupac, a kajkavskih Domagoj Novosel. Korekturu je izvršila Spomenka Jurić, a oblikovanje i grafičku pripremu Senka Blažeković. Za fotografije su skrbili Vlatko Gmaz, Damir Poljančić i Dario Tokić. Nakon Predgovora kojeg je napisao Željko Tanjić, Rektor Hrvatskog katoličkog Sveučilišta, tekstovi o. Vjenceslavu su grupirani u tri tematske cjeline: »Liepe naše Prigorje«, »Naša hodočašća i Prošecije« i »Sveci pri nami«. Knjizi su pridodani i životopis o. Vjence-slava kojeg je sastavio o. Jure Zečević te pogovor iz pera Tanje Baran. Knjiga ima ukupno 268 stranica i prodaje se po cijeni od 50 kuna. (Jure Zečević) +

»SV. TEREZIJA AVILSKA I NJEZINE KĆERI NA TLU HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE«

Knjiga objavljena u nizu »Monografije KIZ-a«, br. 3, pod naslovom »Sv. Terezija Avilska i njezine kćeri na tlu Hrvatske i Bosne i Hercegovine« monumentalna je monografija publicirana u povodu jubileja 500. obljetnice rođenja sv. Terezije Avilske te riječju i slikom prikazuje nastanak i razvoj ženske grane Karmela u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. U nizu kraćih radova na hrvatskom i engleskom jeziku autori, hrvatske karmeličanke i karmeličani (OCD), s. M. Gabrijela Batelja, s. Ilijana Terezija Cvetnić, s. M. Petra Fišter, s. M. Bonita Kovačić, s. M. Jelena Lipić, o.

Tadej Perica, o.
Jure Zečević te
s. Tea Živković
(OCDS), sažeto,
jasno, istovremeno
i stručno i tečno,
čitljivim jezikom
dojmljivo predstavljaju put
Karmela od Terezijine Španjolske do Hrvatske i BiH, od Terezijinog 16. stoljeća do našeg današnjeg aktualnog trenutka u 21. stoljeću. Na kraju se nalazi i »Kronologija života sv. Terezije Avilske«. Monografija je rezultat suradnje samostana karmeličanki obuhvaćenih Udrugom »Blaženi Alojzije Stepinac« bosonogih karmeličanki u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini:

Brezovica, Kloštar-Ivanić, Breznica Đakovačka, Marija Bistrica i Sarajevo. Uredile su je s. M. Jelena Lipić i s. M. Bonita Kovačić. Lekturu i korekturu hrvatskog teksta načinila je Ivana Vrtič, teološku lekturu karmeličanin o. Zdenko Križić, a sve tekstove na engleski je preveo Marijan Tokić. Obradu slika i grafičko uređenje vršno, skladno i privlačno je uredila Senka Blažeković.

Sa svojih ukupno 180 stranica velikog formata (245 x 300 mm) na najkvalitetnijem papiru, Monografija je sadržajno iznimno bogata, s kvalitetnim tekstualnim i dokumentarno-fotografskim prilozima, ukusno je opremljena i dizajnirana, te će ju čitatelj listati i čitati uživajući i diveći se. Bez pretjerivanja se smije reći da hrvatske klauzurne karmeličanke - a s njima i KIZ kao izdavač - smiju biti ponosne na ovakvo reprezentativno djelo, dostoјno Velikog jubileja 500. obljetnice rođenja svoje karmelske obnoviteljice i utemeljiteljice sv. Terezije Avilske. Osobito je vrijedno hvalje što, zahvaljujući prijevodu na engleski, Monografija može biti dostupna i čitljiva praktično po cijelom svijetu.

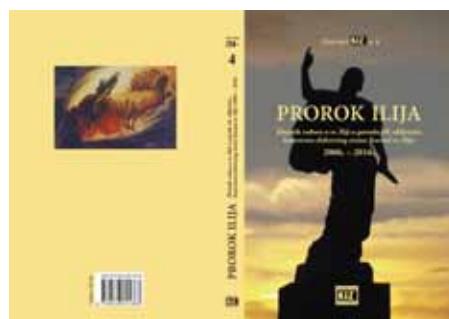
Budući da se ovakvo djelo stvara jednom u pola tisućje te da je povezano sa, za sestarske mogućnosti prevelikim finansijskim troškovima, na kraju Monografije se nalazi i popis dobročinitelja koji su svojim novčanim prilozima potpomogli izdanje: njima je upućena iskrena riječ zahvale, jer su omogućili da prodajna cijena Monografije unatoč visokoj kvaliteti izrade, ipak ne bude previsoka.

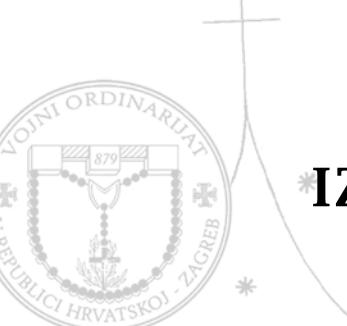
Osobno držim da je ova Monografija ženskoj grani bosonogog Karmela u Hrvatskoj primjeren spomen o politisučljetnom jubileju sv. Terezije, da je Bogu na čast i da svakom dobromamjernom čitatelu može biti na duhovni rast.

Knjiga se može naručiti ili nabaviti u svim samostanima klauzurnih karmeličanki u Hrvatskoj i BiH (Brezovica, Kloštar Ivanić, Breznica Đakovačka, Marija Bistrica i Sarajevo), u samostanu karmeličana u Remetama i katoličkim knjižarama u Hrvatskoj. (Jure Zečević)+

Ovdje navedene kao i sve druge knjige Karmelskih izdanja, mogu se nabaviti ili naručiti na sljedećim adresama i telefonskim brojevima:

KARMELSKA IZDANJA
– DISTRIBUCIJA,
SAMOSTAN KRALJICE KARMELA,
Brezovička cesta 90/A, p.p. 7,
HR-10257 BREZOVICA,
e-mail: kiz.distribucija@karmel.hr,
tel.: 01/6537140, mob. 099/7221806,
tel./fax: 01/6538 621,
pri čemu svim trima sastavnicama
KIZ-a, karmelskom svjetovnom redu i
studentima Sustavnog studija duhovnosti
i Teologije posvećenog života pripada
popust od 30%.

IZ VOJNOG ORDINARIJATA

ZBOR “ADVOCATA CROATIAE” U VOJARNI PUKOVNIKA MARKA ŽIVKOVIĆA

I ove godine, 29. travnja, katolički zbor mladih “Advocata Croatiae” (Zagovornica Hrvatske) iz Remeta u kaplici sv. Petra i Pavla u 91. zrakoplovnoj bazi održali su prigodni uskrsni koncert s vjerskim pjesmama. Ovo je bio deseti, jubilarni put kako zbor mladih s Remeta nastupa u HRZ i PZO.

U kapelici u Vojarni pukovnika Marka Živkovića koncertu su nazočili vjernici iz Zapovjedništva HRZ i PZO, bojne ZMIN i 91. zrakoplovne baze, pukovnije veze, te djelatnici ostalih postrojbi koje su smještene u bazi.

Zbor je izveo deset skladbi vjerskog sadržaja nakon čega im je zahvalio i pozvao na daljnju suradnju brigadir Miroslav Kovač, načelnik stožera HRZ-a i PZO-a.+

HODOČAŠĆE VOJNE KAPELANIJE “SV. PETAR I PAVAO” U REMETE

Ratna škola “Ban Josip Jelačić” danas je, 18. ožujka 2016., u Zaprešiću obilježila blagdan svetog Josipa, zaštitnika Ratne škole. Svečanosti su nazočili zamjenik ministra obrane RH Tomislav Ivić, načelnik

Glavnog stožera OS RH general pukovnik Mirko Šundov, polaznici aktualnog 18. naraštaja i prethodnih naraštaja Ratne škole, predstavnici Grada Zaprešića te ostali vojni i civilni dužnosnici. U Novim Dvorima u kapelici sv. Josipa služena je sveta misa koju je predvodio generalni vikar Vojnog ordinarijata prof. dr. sc. Jakov Mamić. +

PREDAVANJE O NASILJU U OBITELJI

Na inicijativu zapovjednika Bojne za nuklearno-biološko-kemijsku obranu (Bojna NBKO) Hrvatske kopnene vojske bojnika Maria Fintića za sve pripadnike ove postrojbe održano je predavanje o temi: “Nasilje u obitelji” u ponедjeljak 27. lipnja. Predavanje je održao vojni kapelan o. Viktor Grbeša u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu.

Uvodeći u temu, predavač se osvrnuo se susrete s ljudima u svome duhovnom i pastoralom djelovanju, a potom je govorio o nasilju u obitelji što je posljedica razaranja kako odnosa među članovima obitelji, tako i šire zajednice. Samo kvalitetnom (nenasilnom) komunikacijom moguće je sprječiti sve oblike nasilja (psihičkog, fizičkog, seksualnog, ekonomskog...). Dajući praktične upute kako što bolje izražavati poštovanje i ljubav prema svojim bližnjima, o. Viktor je na kraju predavanja još jednom podsjetio sve nazočne da u svim svojim potrebama uvijek mogu računati na stručnu pomoć u vojnoj kapelaniji. +

KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA

MISA ZAHVALNICA I DRUŽENJE U REMETAMA

„Isus je pun iznenađenja. Dopustite Mu da vas iznenadi“, zaključio je duhovnik škole, o. Dario Tokić, na kraju homilije tijekom Mise zahvalnice za proteklu školsku godinu služene 5. lipnja u Crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Remetama. Da je Isus uistinu pun iznenađenja, pokazala je i protekla školska godina u kojoj su se nizali uspjesi naših učenika, kako u obrazovnom, tako i u odgojnog pogledu. Radost zbog uspješne školske godine podijelili smo i na druženju učenika, roditelja, učitelja i ostalih djelatnika naše škole koje je uslijedilo nakon Mise.

Na samoj Misi, uz pomoć učenika, o. Dario Tokić je na zanimljiv način uprizorio riječi današnjeg evanđelja te ga tako približio i urezao u srca onih najmanjih.

Osim radosnog sudjelovanja u uprizorenju Isusova oživljavanja umrlog mladića, učenici su i kroz pjesmu, sviranje glazbenih instrumenata te čitanje molitve vjernika učinili ovo misno slavlje još svečanijim i radosnijim.

Okrijepljeni duhovnom hranom, nastavili smo druženje u okruženju samostana uz pripremljenu hranu i piće, a potom je uslijedio i zabavno-natjecateljski program koji su i ove godine osmisili profesori naše škole. Kroz različite igre, obitelji naših sadašnjih, ali i bivših učenika skupljali su ne samo bodove na svojim natjecateljskim listićima nego i osmijehe na dječjim licima i uspomene u srcima cijele obitelji. Nakon skupljenih bodova iz svih pripremljenih igara, bili smo spremni proglašiti ovogodišnje pobjednike: obitelj Orebovec za osvojeno prvo mjesto te obitelji Lovrić i Ružić koje su se okitile našom današnjom „srebrnom medaljom“. Ravnatelj, o. Vinko Mamić, u ime škole spomenutim je obiteljima uručio i prigodne nagrade.

Zagrljeni sunčevim zrakama tijekom

druženja, nebo nas je ispratilo uz pokoju kapljicu kiše i poruku „vidimo se iduće (školske) godine“.+

POSJET STUDENATA S FLORIDE NAŠOJ ŠKOLI

Dana 13. svibnja 2016. godine u posjet učenicima i profesorima naše Prve katoličke osnovne škole u Gradu Zagrebu došli su studenti s Floride u Sjedinjenim Američkim Državama i predstavili nam svoj fakultet – Rollings College.

Ovo su dojmovi učenika:

Održali su nam vrlo zanimljivo predavanje o svojoj školi te o načinu rada i života studenata u njoj, kao i o pravilima kojih se moraju pridržavati tijekom školovanja. Također su nam predstavili i znameniti Nacionalni park Everglades. Isto tako govorili su i o zanimljivostima i

znamenitostima Floride, kao i o biljkama i životinjama koje тамо obitavaju. Cijelo predavanje održano je na engleskom jeziku. Unatoč tomu što veliki broj naših učenika njime odlično vlada i onima skromnijeg znanja, omogućeno je praćenje predavanja jer ga je simultano prevodila profesorica koja je našim gostima bila u pratnji. Zanimljivosti predavanja pridonio je i čitav niz iznimno kvalitetnih fotografija. Iako je predavanje trajalo gotovo dva školska sata, predavači su uspjeli u odličnoj atmosferi zadržati pozornost svih prisutnih do samoga kraja. Njihovo nas je predavanje oduševilo te čemo ga zasigurno pamtitи kao vrlo lijepi doživljaj.

Domagoj Gračner, 5. razred

Florida se čini kao dobro mjesto za život, ali i za školovanje. Razgovarajući sa studentima saznali smo da se prije pisanja ispita mora potpisati neka vrsta dokumenta u kojoj prisežu kako neće prepisivat te kako korištenje mobitela nije zabranjeno na nastavi, no da sve zapravo ovisi o njima i ponašanju s mobitelom. Isto tako sa-

znali smo i da je vrijeme uvijek vedro i sunčano te da se na određeni dan, koji je posebno topao i sunčan, u dvorište sveučilišta iznosi kip lisice koja označava slobodan dan, točnije nastava je otkazana i studenti su slobodni te nisu obavezni ostati u području sveučilišta. Saznali smo nešto i o flori i fauni Floride – specifična je po krokodilima i aligatorima. Meni se osobno Florida čini kao lijepo, toplo i mirno područje koje je dobro za život, školovanje i osnivanje obitelji.

Manuela Novak, 6.razred

Gosti, osim što su nas pobliže upoznali s američkim školskim sustavom te nas informirali o mogućnostima dobivanja stipendija u SAD-u, također su nas pobliže upoznali i sa studentskim životom i brojnim prednostima života u tzv. kamпусima. Istdobro su nas upoznali i s prirodnim ljepotama i obilježjima Floride. Iako na engleskom jeziku, s lakoćom smo pratili zanimljivo i poučno izlaganje američkih studenata. Veliki je broj naših

učenika oduševljen predavanjem pokazao znatan interes za nastavkom školovanja u SAD-u.

Sofi Galli, 7.razred

Naši gosti pričali su o svojim običajima na fakultetu, svom obrazovnom sustavu i naveli nekoliko zanimljivosti. Njihove ocjene nisu brojevi nego slova A (5), B (4), C (3), D (2) i F (1), a mogu dobiti i A+ ili A-, B+ ili B- itd. Jedan od njihovih običaja na fakultetu je „The fox day“ kada, jednom godišnje iznenada stave kip lisice ispred fakulteta i to im je znak da im je nastava otkazana na cijeli dan te mogu posjetiti npr. Disney world ili neki drugi zabavni park. Spomenuli su svoje doživljaje manifestacije „The fox day“ i što su sve posjetili na taj dan. Svaki fakultet ima svoju maskotu i jedna od učenica, a nama predavačica, u navijačkom je timu gdje predstavlja svoj fakultet koji nudi brojne aktivnosti. Svidjelo mi se i bilo mi je zanimljivo slušati kako je to živjeti i školovati se na Floridi.

Marija Runac, 8. razred +

TEOLOGIJA POSVEĆENOG ŽIVOTA

TREĆA AKADEMSKA GODINA STUDIJA “TEOLOGIJE POSVEĆENOG ŽIVOTA”

Poštovane i drage sestre i braćo karmelske obitelji i čitatelji Karmelskog vjesnika, želimo vas izvijestiti o radu i aktualnim zbivanjima na studiju Teologije posvećenog života (TPŽ).

Dana 21. svibnja 2016. završila su predavanja, a 7. srpnja bio je posljednji ispitni termin u trećoj akademskoj godini, 2015./2016., studija TPŽ-a koji je 2013. godine, na poticaj Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavarova i poglavarica, osnovala Hrvatska karmelska provincija sv. oca Josipa.

U drugu studijsku generaciju upisano je 40 polaznika: 1 redovnik, 35 redovnika i 4 laikinje (3 su članice Karmelskog svjetovnog reda), od kojih je troje – zbog zdravstvenog stanja i prioritetsnih obveza u svojim redovničkim zajednicama – bilo prisiljeno odustati od daljnog pohađanja studija. Redovitost sudjelovanja na predavanjima, kao i interes i osobni doprinos polaznika, zaslužuje ocjenu izvrstan. Istu ocjenu zavrijedili su i nastavnici, koji su se ne samo svojom stručnom kvalificiranošću i kompetentnošću nego i pripremom za nastavu, redovitim održavanjem nastave, audio-vizualno i dijaloški postavljenim

predavanjima, svesrdno zalagali da se studij TPŽ-a odvija na najvišoj razini.

Studentima je, za osobni rad i rad u skupinama, bila raspoloživa knjižnična građa u zajedničkoj čitaonici Sustavnog studija duhovnosti (SSD-a) i TPŽ-a, a imali su i mogćnost posudbe oko 2000 naslova kojima raspolaže studijska knjižnica. Knjižničnu građu bilo im je moguće i električki pretraživati te rezervirati raspoložive knjige. Sa željom da se studentima – posebno onima koji imaju problem s korištenjem Interneta - olakša pregled i pretraživanje dostupne literature, napravljen je i katalog, prema abecednom redu autora. Tijekom radnih vikenda imali su i mogućnost nabave svih objavljenih knjiga Karmelskih izdanja.

U nastojanju da uvjeti pohađanja TPŽ-a udovoljavaju sigurnosnim standardima i budu što kvalitetniji TPŽ je financirao uređenje pristupne staze do zgrade u kojoj se odvija studij.

U okviru kolegija Posvećeni život u istočnim Crkvama, na poziv predmetnog nastavnika, istovremeno i predstojnika studija TPŽ-a, prof. dr. sc. o. Jure Zečevića, predavanje na temu: „Muško i žensko monaštvo u istočnim Crkvama“ održao je mitropolit zagrebačko-ljubljanski doc. dr. sc. Porfirije Perić, 19. ožujka 2016., u velikoj dvorani samostana karmelićana, u Remetama. Studentima TPŽ-a su se na tom predavanju pridružili i studenti SSD-a, svećenici i braća karmelićani te članovi Karmelskog svjetovnog reda i drugi zainteresirani Zagrepčani. Predavač je prvo ukratko iznio presjek povijesti monaštva.

Najveći dio izlaganja posvetio je načinu života monaha u konkretnoj svakodneviči, kao i poteškoćama s kojima se najčešće suočava monah, odnosno monahinja, te savjetima kako, unatoč protivštinama koje neminovno nailaze, duhovno rasti i ostvariti svoje zvanje.

Osobito radostan, za TPŽ zapravo povjesni događaj, zbio se 20. svibnja 2016. jer je toga dana dodijeljena prva diploma na

studiju Teologije posvećenog života. Čast prvoga diplomiranog studenta TPŽ-a pripada redovnicici s. Senassou Adeline Houffon iz Benina u Africi, članici Hrvatske provincije Družbe Marijinih sestara čudotvorne medaljice. Čestitamo prvo-diplomiranoj studentici, a svim sadašnjim studenticama i studentima želimo da čim prije dođu do istog cilja.+

*Snježana Foršek, OCD (Tajnica) i
o. Jure Zečević, OCD (Predstojnik)*

SUSTAVNI STUDIJ DUHOVNOSTI

OTAJSTVO MUČENIŠTVA U OZRAČJU JUBILEJA MILOSRĐA

U subotu 30. travnja 2016. održan je hodočasnički studijsko-kulturalni dan Sustavnog studija duhovnosti s temom Otajstvo mučeništva u ozračju Jubileja Milosrđa. Odredišta su bila Karlovac, Boričevac, izvor rijeke Une i Udbina.

Otajstvo Milosrđa pokazalo se učinkovitim ključem za oslobađajući pogled na osobne i narodne žrtve. Osobito je predavanje mladog apsolventa povijesti Filipa Đekića pridonijelo usredotočenosti na prvotnost Evangelijskog u odnosu prema naciji. A Evangelijske, koje je prije svega snaga Milosrđa, ne umanjuje dragocjnost svake žrtve prinesene za slobodu i pravednost, kao ni potrebu nastojanja oko spoznaje i promicanja istine, već u odnosu prema toj žrtvi pridonosi iscjeljenjem, oproštenjem i pomirenjem, za što se tijekom dana često molilo. Kršćanski ideal je svjedočanstvo za Isusa Krista koje se ne boji i krajnjeg očitovanja u daru vlastita života, i to u ljubavi prema neprijateljima. U tom milosnom ozračju slobodno prihvaćena žrtva postaje mučeništvom, kao izvor posvećenja i plodnosti. U tom milosnom ozračju i mučna i sputavajuća iskustva prošlosti mogu postati izvorišta nove snage i plodnosti za pojedince i za narode, poput rana Uskrsloga Gospodina iz kojega nas blagoslovila Njegovo Milosrđe.+

PUTOPIS

Eto nas opet na putu, aktualni i bivši studenti remetskoga Sustavnog studija duhovnosti, mala putujuća Crkva pod stijegom s likom Milosrdnog Krista, predvođeni stjegonošom, predstojnikom studija o. Draženom Marijom, na dan uoči sv. Josipa radnika.

Dok je Jutarnja molitva iz Časoslova još bila u tijeku, stigosmo u Karlovac. U Nacionalnom svetištu sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske, radosno i raširenh ruku dočekuje nas naš prvi domaćin – rektor Svetišta mons. Antun Sente ml.. Nasuprot kišovitim danima prije i poslije danas smo blagoslovljeni smo uistinu vedrim, modrim i sunčanim nebom, ali i „po pravo“ svetom vodom prilikom ulaska u Svetište kroz vrata Milosrđa. Na taj način naime mons. Sente dočekuje sve Josipove hodočasnike.

Citiravši tekstove sv. Terezije Avilske o sv. Josipu, mons. Sente izložio nam je povijesne prilike u kojima je nastalo Svetište, navodeći za to zasluzne osobe, osobito mons. Marijana Radanovića. Posebno je istaknuo dobrobiti koje su ljudi osjetili i doživjeli u današnje vrijeme preporučujući se u molitve i tražeći zagovor sv. Josipa. Nakon molitve desetice Josipove krunice rektor nam je ukazao na relikviju sv. Leopolda Bogdana Mandića, dio desne ruke u posebno lijepo izrađenom relikvijaru koji je stigao iz riznice Zagrebačke katedrale u Svetište na dva dana. To je bio dar sv. Ivana Pavla II. kardinalu Kuhariću prilikom Papinog pohoda našoj domovini 1994. godine.

Obilazimo oko Josipova kipa s dječakom Isusom, još jedna molitva, zajednička fotografija za uspomenu, a u Svetište

već dolazi druga hodočasnička skupina. Nakon okrjepe u hodočasničkom domu, nastavljamo putovanje.

*O Josipe sakriven, skroman
Proživio si zemni vijek,
Al ljupkost Ti si Isusovu
I Marijinu gledo vijek.
Sin Boga živog kao Dijete
Na najvišu Te digo čast
Počivajući na Tvojem srcu
I nad sobom Ti dajuć vlast.
(Sv. Terezija od Djeteta Isusa, Svetomu
Josipu)*

Tijekom vožnje prema Boričevcu, o odnosu prema povjesnim žrtvama i povijesti tog mučeničkog mjesta kazuje nam Filip Đekić, student povijesti na Katoličkom sveučilištu.

Uslijedio je kratki duhovni nagovor o. Dražena nakon kojega je bilo lako u šutnji uteuti u dubinu tišine svoga srca:

Drama ljudske povijesti: s jedne strane Božja želja da vodi pojedince i narode i s druge strane ljudske želje zaražene zlom koje izopćuju plan Božje providnosti – ta drama se nije prestala odvijati od prvog pada čovjekova do danas. Gdje sam ja u toj drami? Na čijoj sam ja strani? Nosim rane kao čovjek, pojedinac, kao član svoje obitelji, svoga naroda, nosim rane i u nekoj mjeri sam žrtva, ali ako iskreno ispitam savjest, ako zađem dublje, moram priznati da su i drugi bili žrtve moga ponašanja, mog načina razmišljanja, mojih odluka i djela. Koji su izlazi? Koja su rješenja takvih dramatičnih stanja pojedinca i naroda?

Mi želimo razmatrati Kristov poziv na ljubav, na opruštanje, želimo gledati na svijet očima Krista koji ga je došao spasiti od zla, od mržnje, od podjela, od osveta, od ratova, koji nas je svojom Krvlju došao otupiti od toga ropstva.

Stoga pokušajmo staviti našu osobni i narodnu povijest pred Krista Milosrdnoga, uskrsloga Spasitelja koji je s nama zato što smo okupljeni u Njegovo ime. Naime dovoljno je da dvoje ili troje budu okupljeni u Njegovo ime i On je tu. Ima nas puno više

nego dvoje ili troje za koje duboko vjerujem da ste tu u Njegovo ime, ne samo u svoje ime ili želje za putovanjem ili odmorom, nego u Isusovo ime, da pred Njega, koji je među nama stavimo svoju dramu, stavimo svoje borbe između Božjeg idealja i naših idola, ideologija i da Ga molimo da učini naša srca po svome srcu, da nam daruje Duha opruštanja, građenja mostova, zajedništva, ljubavi i požrtvovnosti, spremnosti i da pretrpimo, a da ne vraćamo jednakom mjerom.

Molimo ga također da daruje vječni mir onima koji su žrtve bilo kojih ideologija, osobito onima koji su najpotrebniji Njegova milosrđa.

Trudimo se biti u unutarnjem dijalogu s Gospodinom, vraćati misao, osjećaj, pogled srca na Njega, primati od Njega ono što nam daje i Njemu darivati same sebe.

Neka Duh Sveti vodi ovo sveto vrijeme šutnje, naše nutarne potrebne i pozitivne borbe, molitvene borbe kojima je Krist raspeti i uskrsli osigurao pobjedu. Neka Blažena Djevica Marija bđije nad ovim našim razmatranjem.

Moram nažalost priznati kako prije ovoga putovanja nisam čula za Boričevac, kao ni za stradanja hrvatskog stanovništva tога kraja. A opet, tako poznat „scenarij“, upravo kao Zrin u Sisačkoj biskupiji. Čak se i spomen na žrtve obilježava okupljanjem potomaka pobijenog i prognanog stanovništva i svetom misom istoga dana, na Malu Gospu.

Crkvica Rodenja Blažene Djevice Marije, unatoč razaranjima kroz povijest odolijeva vremenu. Posebno nas raduje kad vidimo da je u tijeku njena obnova.

Nakon zajedničke molitve krećemo prema Donjoj Suvaji, na izvor rijeke Une, te čudesne modro-zelene rijeke, jedne, jedine, jedinstvene – kako to značenje njezina imena priziva. *Premda svud tama vlada,*

*Znam izvor-vodu s vječnog vodopada.
Taj vječni izvor skriven je u sjeni
Al, premda tama vlada,
Znam dobro gdje ključa u meni.*
(sv. Ivan od Križa, Izvor)

U zrcalu rijeke ogleda se ljepota njenog Stvoritelja. Kroz olistane grane probiju se zrake sunca, miris mahovine, crvene zemlje, čist zrak puni pluća... Netko u osami, drugi pak u dobrom prijateljskom društvu, odmaramo na vrelu Une.

Nakon ne preduge vožnje, eto nas u srcu Like, Udbina, stari naziv bijaše joj Krbava.

Prije obilaska Crkve hrvatskih mučenika, objedujemo u restoranu „Robert“ i to domaću, izvrsnu hranu, nemametljivi a više nego uslužni i pažljivi prema hodoča-

snicima. Ogladnjeli smo, zahtjevan je taj duhovni život.

U udbinskom svetištu nas toplo i s osmijehom dočekuje mons. Tomislav Rogić, župnik i čuvar svetišta, u njegovoj pratinji razgledamo svetište i iz njegovog kazivanja doznajemo kada i kako je građena crkva, kojim sredstvima, zašto je posvećena upravo hrvatskim mučenicima, zatim o

tragičnom ishodu bitke na Krbavskom polju 1493. godine, razlozima poraza hrvatske vojske i zastrašujućem broju od 10000 poginulih ratnika koji su se borili protiv Osmanlija. Sve je to tu, upravo na ovom mjestu. Glava se sama prigiba, ruke, same od sebe sklapaju na molitvu... U središtu crkve je replika Višeslavove krstionice, zid iznad oltara urešen predivnim plitkim reljefom Kuzme Kovačića. Prozorima crkve vitraj nije potreban, u svako doba dana, od zore do sutona, preko mrkle noći, nebo nam daruje drugačiju sliku. Nakon obilaska spomen parka, dnevne kapelice i muzeja, kao pripravu za svetu Misu imamo mogućnost sudjelovati u pobožnosti križnoga puta koji počinje kod crkve sv. Marka Groba a završava kod ulaza u muzej svetišta, ili pak klanjati se Presvetom Oltarskom Sakramantu u crkvi.

Većina nas je krenula za križem.

*Premda se u bitkama stjegonoša ne bori,
ne prestaje se izlagati opasnosti, a u svojoj
se nutrini jamačno bori više od svih ostalih;
jer budući da nosi zastavu, ne može se braniti i ne smije je ispustiti iz ruku pa makar
ga sasjekli na komade.*

Tako i kontemplativne osobe moraju nositi uzdignutu zastavu poniznosti i podnosići sve udarce koje im zadaju, a da ne zadaju nijednoga, jer njihova je služba trpjeli kao Krist, visoko nositi križ, ne ispuštati ga iz ruku zbog opasnosti u kojima se nadu, niti pokazati slabosti u trpljenju; zbog toga im se daje tako časna služba.

(Sv. Terezija Avilska, Put 8,5)

U sutor, zvona udbinske crkve pozivaju nas na euharistijsko slavlje.

*I vječni ovaj izvor skrit ostaje,
I premda svud tama vlada,
U život kruhu nama život daje.*

*Izvore živi, živa željo moja,
Premda svud tama vlada,
U život kruhu ja te vidim sada.
(sv. Ivan od Križa, Izvor)*

Pričest primamo pod obje prilike, klečeći i u tom trenutku klanjamo se Kristu Pobjedniku, u zahvalnom spomenu na sve stradalnike naše povijesti i živoj molitvi za dar ljubavi koja je veća od svakog neprijateljstva, za ljubav koja je zahvalna i na progonima jer „učenik nije veći od Učitelja“.

I što drugo reći na kraju ovako prelijepog sadržajnog dana zajedništva nego: Ljubljena smo djeca Božja, no *nismo mi Njega izabrali, On je odabrao nas*. I nemojmo zaboraviti kao što je istaknuo o. Dražen: *On je nama prisutan, a pitanje je da li smo mi Njemu prisutni?*

A za početak, s osmjehom na licu, pružimo svjedočanstvo ljubavi onome tko nam je najbliži. Do sljedećeg susreta!

Antonija Tomazinić

DODATCI

KANONIZACIJA BL. ELIZABETE OD TROJSTVA

U nedjelju, 16. listopada ove godine bit će kanonizirano petoro blaženika za koje je 20. lipnja u Apostolskoj palači u Vatikanu održan javni redovni konzistorij, kojim je predsjedao papa Franjo.

Svetima će biti proglašen Salomone Ledercq, mučenik iz zajednice Braće kršćanskih školâ, Manuel González García, biskup Palencie, utemeljitelj Euharistijske obnoviteljske unije i Družbe Euharistijskih misionarki iz Nazareta, zatim svećenici Lodovico Pavoni, utemeljitelj Družbe Sinova Marije Bezgrješne, i Alfonso Maria Fusco, utemeljitelj Družbe sestara Svetoga Ivana Krstitelja, te redovnica Elizabeta od Trojstva, iz Reda bosonogih karmeličanki. (Vatikanski radio).+

MEDITACIJE

Božanska šutnja

Ima jedna druga šutnja koju duša ne može proizvesti svojim vlastitim djelovanjem, nego je u njoj proizvodi sam Bog, ako mu ona ostane uvijek vjerna. Ta je šutnja jedan od najuzvišenijih plodova Duha Svetoga – „Božanska šutnja“ – u nacrtu svetog Ivana od Križa. Snaga se više ne raspršuje u potrazi za stvarima. Duša zna samo za Boga. To je jedinstvo.

„Ovo lijepo nutarnje jedinstvo prijeko je potrebno duši koja hoće živjeti životom blaženika, to jest životom jednostavnih bića, duhova. Čini mi se da je Učitelj na to mislio kad je govorio Magdaleni o onom „a jedno je potrebno“ (Lk 10,42). Kako li je to velika svetica dobro razumjela! Oko njezine duše, prosvijetljeno svjetlom vjere, prepoznalo je svog Boga pod plaštjem čovječanstva i u šutnji, u sabranosti, ona je dobro slušala riječi koje joj je govorio. Ona je mogla pjevati: „Život mi je u pogibelji neprestanoj, ali tvog zakona ja ne zaboravljam“ (Ps 118,109), a također i ovu malu riječ: „Ne znati, ne biti svjestan!“ (Pj 6,11). Jest, ona nije znala više ni za što, osim za Njega. Mogli su dizati buku oko nje, uz nemirivati se oko nje: „Ne znati, ne biti svjestan!“. Mogli su je optuživati: „Ne znati, ne biti svjestan!“. Ni njena čast, kao ni vanjske stvari ne mogu je izvući iz svete šutnje. To se događa s dušom koja je ušla u tvrđavu svete sabranosti. Oko njezine duše, otvoreno utjecaju svjetlosti vjere, ot-

kriva da je Bog u njoj nazočan, da živi u njoj. Ona mu pak, sa svoje strane, ostaje nazočna u krasnoj jednostavnosti, žečeći da ju On brižljivo i ljubomorno čuva.

Onda mogu naići uznemirivanja izvana, oluje iznutra. Mogu dirnuti u njezinu čast: „Ne znati, ne biti svjestan!“. Bog se može sakriti, može joj učiniti nevidljivom svoju milost: „Ne znati, ne biti svjestan!“, i još može reći sa svetim Pavlom: „Štovиše, čak sve gubitkom smatram zbog onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom smatram: da Krista steknem“ (Fil 3,8). Tada je Učitelj slobodan, sloboden da se pretoči, da se daje po svojoj mjeri, i duša tako pojednostavljena, ujedinjena, postaje prijestolje Nepromjenjivoga, jer jedinstvo je prijestolje Presvetog Trojstva“.

Sveti Ivan od Križa spominje na jednom mjestu šutnju Presvetog Trojstva: „Bog Otac ima samo jednu riječ, svoju Riječ. On ju izgovara u vječitoj šutnji.“ U toj je šutnji sestra Elizabeta od Trojstva pronašla uzorak za svoju šutnju: „Neka u duši nastane duboka šutnja, odjek one šutnje koja se pjeva u Presvetom Trojstvu.“

Preobražajno sjedinjenje uvodi u ovu Božju šutnju.

U duši sve šuti. Nema više ništa zemaljskog, nema druge svjetlosti osim svjetlosti Riječi, nema druge ljubavi osim Ljubavi vječne. Duša poprima božanski način života. Njen život nadvisuje i vlada s velike visine nad uznemiravanjima stvorenoga, sudjeluje u životu Nepromjenjivoga, prema rijećima sestre Elizabete: „Nepomična i mirna, kao da već boravi u vječnosti.“

Svojim posebnim dodirom, jednim od svojih najtajnijih dodira, Duh Sveti uzdiga je njen život u nepromjenjivo i šutljivo Trojstvo. Duša živi od Boga, na Božji način, sva je prešla u Njega. To se ovdje na zemlji događa još po vjeri, ali po jednom od najuzvišenijih učinaka dara Mudrosti. Ona čuje samo još Vječnu Riječ i Nadi-

sanje ljubavi. Sav svemir za nju kao da ne postoji. Na ovom je stupnju šutnja duši najviše utočište pred otajstvom Boga. „O toj punoj, dubokoj šutnji govorio je David kad je uskliknuo: „Šutnja je tebi pohvala.“ Jest, to je najljepša pohvala jer ona se vječno pjeva u krilu mirnoga Trojstva.“

Božji je način života uzorak kreposti za dušu koja je došla na takve vrhunce. Zaboravljujući sebe i odrekavši se svega, sestra Elizabeta od Trojstva uzdignula se u zadnjim danima svoga života do te točke da traži svoj ideal šutnje i samoće u krilu Božjem. „Budite savršeni kao što je savršen vaš Otac nebeski.“ (Mt 5,48). „Sveti Dionizije veli da je Bog veliki samotnik. Moj Učitelj od mene traži da naslijedujem ovo savršenstvo, da ga častim time što sam velika samotnica. Božansko biće živi u vječnoj, neizmjernoj samoći. Ono nikada ne izlazi iz nje, premda se zanima za potrebe svojih stvorova, jer ono nikada ne izlazi iz Samoga Sebe i upravo je ta samoća njegovo božanstvo.“

„Kako me ništa ne bi izvuklo iz te lijepo nutarnje šutnje, uvijek moraju ostati isti uvjeti, ista osamljenost, ista odijeljenost, isto odreknuće. Ako moje želje, moji strahovi, moje radosti, moje boli, ako svi pokreti koji proizlaze iz ovih nabrojenih

strasti ne budu savršeno upravljeni prema Bogu, ja neću biti osamljena. Bit će u meni buka. Potrebno je, dakle, smirenje, san osjetila, jedinstvo bića. „Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni: zaboravi svoj narod i dom oca svog!“ (Ps 44,11) i Kralja će očarati tvoja ljepota. Čini mi se da je ovo poziv na šutnju. Čuj,... prisluhni, prikloni uho. No da uzmognemo slušati, treba zaboraviti kuću svog oca, to jest sve ono što spada u naravni život, na onaj život o kojem govori sveti Pavao: „Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjesna djela, živjet ćete“ (Rim 8,13). Čini mi se da je teže zaboraviti svoj narod, jer taj je narod cijeli ovaj svijet koji je dio nas samih. To su osjećajnost, uspomene, dojmovi..., jednom riječju – to je naš „ja“. Treba ga zaboraviti, napustiti. I kad duša završi taj prijelom, kad se svega toga osloboodi, Kralja očarava njezina ljepota, jer ljepota Božja je jedinstvo.“

„Kad Stvoritelj vidi lijepu šutnju koja kraljuje u njegovu stvoru, kad ga promatra sva sabrana u njegovoј nutarnjoj samoći, očarava ga njegova ljepota. On ga prenosi u beskrajnu, neizmjernu šutnju, na ono prostrano mjesto o kojemu pjeva Prorok, a to je zapravo On sam.“

Ova najviša šutnja smješta dušu u samu šutnju Presvetog Trojstva.

U uvišenom pokretu, koji zaključuje njenu molitvu, ona se utječe toj šutnji da se već ovdje na zemlji izgubi u Mirnom i Nepromjenjivom Trojstvu:

„O moj Bože, Trojstvo, kome se klanjam,
pomozi mi da posve zaboravim sebe,
kako bih se nepomično i mirno nastanila u Tebi,
kao da mi duša već boravi u vječnosti.
Neka ništa ne pomuti moj mir,
niti me uspije izvući iz tebe, o moj Nepromjenjivi,
nego neka me svaki čas sve to više une-
se u dubinu Tvojeg Otajstva...
...O moja Trojice, moje Sve,
moje Blaženstvo, beskrajna Samočo,
Neizmjernosti u kojoj se gubim,

Vama se predajem kao plijen.
Zakopajte se u meni,
da se ja zakopam u Vama,
dok ne podem u Vašem svjetlu proma-
trati bezdan Vaše uzvišenosti.“ +

Mali katekizam Božje nazočnosti

Dva pisma posebno pokazuju postupke koje je koristila sama sestra Elizabeta od Presvetog Trojstva, kao i njenu psihologiju u vezi s ovom tajnom božanske nazočnosti od koje se sastojao čitav njezin život. Prvo je pismo uputila jednoj djevojčici, neobično nadarenoj, ali s prkosnim temperamentom od kojega je trpjela njena okolina. Sestra Elizabeta nastupa s posve majčinskom nježnošću: „Jest, ja se molim za tebe i čuvam te u svojoj duši, posve blizu dragoga Boga, u onom malom posve intimnom svetištu gdje ga nalazim sva-koga časa, po danu i po noći. Ja nisam nikada sama. Uvijek je uza me moj Krist. On se moli u meni i ja se molim s Njim. Ti me žalostиš, draga moja. Vidim da si zbilja nesretna, ali si tome sama kriva, vjeruj mi. Budi mirna.“

Ne mislim da si „čvrknuta“, nego si nervozna i odviše razdražena, a kad si takva, onda i drugi trpe zbog tebe. Oh, kad bih te mogla naučiti tajnu sreće, kao što je mene naučio dragi Bog. Ti veliš da ja nemam ni briga, ni trpljenja. Istina je, ja sam vrlo sretna, no kad bi ti znala kako čovjek može biti isto tako sretan i u protivštinama. Treba uvijek gledati na dragoga Boga. Ispočetka se moramo naprezati, kad osjećamo da sve vrije u nama.

No, malo po malo, strpljivošću i pomoću Božjom možemo se nadvladati. Moraš sebi u svojoj duši izgraditi malu čeliju, kao što sam to ja učinila. Misli na to da je ondje dragi Bog i zalazit ćeš u nju povremeno. Kad budeš uznemirena, živčana, kad budeš nesretna, brzo u nju pobjegni i povjeri sve to Učitelju.

Kad bi ga imalo poznavala, molitva ti ne bi bila dosadna. Za mene je ona počivanje i odmor. Jednostavno dolazimo k Onome koga ljubimo. Ostajemo u Njegovoj blizini, poput djeteta u naruču majke i puštamo srcu da ono govori. Ti si tako rado sjedila posve blizu mene i povjerljivo mi govorila o sebi. Tako treba ići k Njemu. Kad bi samo znala kako On sve dobro razumije! Kad bi to razumjela, ne bi više trpjela. To je tajna Karmela. Život jedne karmeličanke odvija se u zajednici s Bogom od jutra do večeri i od večeri do jutra. Kako bi ovde bilo prazno da On ne ispunja naše čelije i hodnike. No mi Ga vi-

dimo u svemu, jer Ga nosimo u sebi i naš je život nebo započeto na zemlji.“

Drugo je pismo poslala svojoj majci. Nije običavala postupati naglo ni s osobama, ni s događajima. Nije bila nemarna, ali je znala čekati Božji čas. Nakon krize, tijekom koje je skoro umrla, mogla je potpuno ući u dušu svoje majke, kako bi i nju sada odgojila. Prigodom jednog posjeta, za koji je mislila da će biti posljednji, srce majke i kćeri dosegle su takav stupanj zajedništva, intimnosti, na kojem oni koji se ljube osjećaju da će uskoro sve muke svršiti. Sestra Elizabeta je to iskoristila da svoju, toliko ljubljenu, majku uputi u tajnu svog unutarnjeg života. To je za njih bila polazna točka novog, posve božanskog oblika prijateljstva, pod Božjim okom. Sutradan po ovom razgovoru uputila joj je pismo koje je kao pravi mali katekizam Božje nazočnosti.

„Onaj koji me ljubi, čuvat će moju riječ, pa će i Otac moj ljubiti njega, i k njemu

ćemo doći i kod njega se nastaniti“ (Iv 14,23). Draga moja majčice, započinjem svoje pismo jednom izjavom. Vidiš, ja sam te toliko ljubila, no od našeg posljednjeg sastanka, ta se ljubav još podvostručila. Tako mi je bilo ugodno izliti svoju dušu u dušu svoje majčice i osjećati da je ona posve istog mišljenja. Čini mi se da te ne ljubim samo kao dijete najbolju majku, nego i kao majka svoje dijete. Ja sam mala majčica tvoje duše, pristaješ na to, zar ne? Sada smo u duhovnim vježbama za Duhove. Ja još više od drugih, odi-jeljena od svega, u svom dragom malom skrovištu, u nutrini. Molim se Duhu Svetom da ti objavi onu nazočnost Božju u tebi, o kojoj sam ti govorila. Pregledala sam za tebe neke knjige koje o tome go-vore, no želim s tobom govoriti prije nego ti ih dadem.

Moraš vjerovati mojoj nauci jer ona nije moja. Ako čitaš Evandelje po svetom Ivanu, vidjet ćeš da Učitelj svaki čas naglašava ovu zapovijed: „Ostanite u meni i ja u vama“ (Iv 15,4). I također lijepa misao, koja se nalazi na početku mog pisma, u kojoj nam veli da „budemo u društvu s Presvetim Trojstvom“. Ta je riječ tako mila i jednostavna. Dosta je, kako veli sveti Pavao, dosta je vjerovati: „Bog je duh“ (Iv 4,24) i mi mu se približavamo po vjeri. Misli na to da je tvoja duša „hram Boga živoga“ (2 Kor 6,16). I to ti veli sveti Pavao.

Svakog časa po danu i po noći Tri Božanske Osobe borave u tebi. Ti ne posjeduješ sveto čovještvo, kao kada se pričestiš, ali je u tvojoj duši Božanstvo, ona bitnost kojoj se klanjaju blaženici na nebu. Kada to znamo, onda je to vrlo di-vna intimnost: nikada više nismo sami. Ako radije voliš misliti da je dragi Bog kraj tebe, nego li u tebi, radi onako kako ti je milije. Glavno je da živiš s Njim. Ne zaboravljam služiti se s mojom „spravicom“. Izradila sam je s toliko ljubavi, baš za tebe. I još se nadam da obavljaš ona tri raz-matranja od pet minuta u mome malom svetištu. Misli na to da si s Njim i vladaj se kao prema biću koje ljubiš. To je tako jed-nostavno: ne treba tu lijepih misli, dosta je otvoriti srce“.

+

S molitvom u iskustvo istine

„Uvijek čujemo kako je molitva dobra, a i prema Konstitucijama moramo je imati toliko sati, no ne razjašnjava nam se više od onoga što same možemo, a o Gospodnjim učincima u duši malo se kaže.“ (1 M 2, 7) U ovomu se jasno očituje poveznica molitve i novoga života. Nov život jest život koji Bog čini u nama; on je Gospodnji učinak u duši.

Značajna povjesna činjenica, iz koje se dobro razabire teologija molitve kod svezte Terezije, jest da usporedno s ulaskom u novi život, do Terezije stižu Augustinove Ispovijesti, događaj za koji drži da je sam „Gospodin zapovjedio, jer ih nisam iskala niti sam ih ranije vidjela. Ja sam jako privržena svetom Augustinu [...] zato što je bio grješnik.“ I nastavlja: „Kod sveta-ca koje je Gospodin, pošto su bili takvi, vratio k sebi, nalazila sam puno utjehe, misleći da će kod njih pronaći pomoć i, kao što je Gospodin oprostio njima, da bi to mogao učiniti i meni. Međutim, jedna me je stvar obeshrabrilala, kako sam rekla, a to je da njih Gospodin bijaše pozvao samo jedanput, i nisu ponovno padali, a kod mene to bijaše toliko puta da me je to mučilo. No razmišljajući o ljubavi kojom me je ljubio, ponovno bih se ohrabrla, jer u njegovo milosrđe nikada nisam gubila pouzdanje, a u sebe jesam puno puta.“

Iako je živjela moralno ispravno, Terezija se prepoznaće u Augustinovim Ispovijestima. „Kako sam počela čitati Ispovijesti, čini mi se da sam sebe vidjela tam. Često sam se počela prepriučivati ovomu slavnom svecu. Kada sam stigla do njegova obraćenja i pročitala kako je čuo onaj glas u vrtu (Ispovijesti, knj. VIII., pogl. 12.) učini mi se da ga je Gospodin uputio upravo meni, tako je to osjetilo moje srce.“ (Moj život, 9, 8.) Ta činjenica jasno pokazuje da za Tereziju grijeh nije samo moralna kategorija. Daleko i od najmanjega legalističkog stava prema grijehu, ona će jasno reći „kako nam veća šteta može doći od jednoga la-

kog grijeha negoli od cijelog pakla skupa“ (Moj život, 25, 19.). Stoga se čitav dinamizam molitve i čitav krščanski život temelji na obraćenju, stvarnosti koja je ključna i u najvećim stupnjevima mističnih iskustava: „Nema tako uzvišena stanja u molitvi da mnogo puta ne bi bilo potrebno vratiti se na početak. Promatranje grijeha i vlastite samospoznaje na ovomu putu molitve jest kruh s kojim se moraju jesti sva jela.“ (Moj život, 13, 15.) Ukratko: obraćenje je proces koji traje cijeli život.

Ovim dolazimo do pitanja odnosa molitve i istine. Molitva za Tereziju nije isto što i puno riječi, „jer ako koja ne pazi na to s kim razgovara i što traži, te na to tko je onaj koji traži i od koga traži, ja to ne nazivam molitvom, ma koliko micala usnama“ (1 M 1, 7).

Terezijina molitva jest po strukturi osobna. Ona je susret “dvaju tko” (dos quienes): tko Boga i tko čovjeka. Zato je ključno – piše Terezija sestrama San Josea u Avili – “da pogledate s kim razgovarate i tko ste vi” (Put k savršenosti, 22, 1.). Ovo jasno pokazuje da prava molitva zahtjeva biti u istini: u istini o Bogu koja je objavljena u Isusu Kristu, te u istini o sebi samima, svojoj povijesti, često obilježenoj trpljenjima, grijesima... Bog koji se objavljava

ljuje u Isusu Kristu “istina je sama po sebi. Bez početka je i bez kraja, pa sve ostale istine ovise o toj istini, kao i sve ostale ljubavi o toj ljubavi te sve ostale veličine o toj veličini” (Moj život, 40, 4.).

Iz ovoga je razvidno da biti u istini ovisi o odnosu s Bogom. Drugim riječima, što smo više jedno-s-Bogom, više razumijemo sebe, svoju povijest. Uz ovo je povezana „vrlo odlučna odlučnost“ – kako je Terezija naziva – potrebna da se čovjek odupre svemu što ga odvaja od Boga, posebno od davla i zavodljivosti svijeta, kako bi mogao biti u savršenoj intimnosti s Bogom. „Znam reći da je to jedan od najmučnijih života što mi se čini da se može zamisliti; niti sam uživala Boga niti sam imala zadovoljstva u svijetu. Kad bih se našla u zadovoljstvima ovoga svijeta, čim bih se sjetila koliko dugujem Bogu, bijaše mi mučno. Kad bih bivala s Bogom, uzne-mirivale su me sklonosti prema svijetu. To je tako mučan rat, da ne znam kako sam ga mjesec dana mogla podnosit, a kamoli tolike godine. Ipak jasno vidim veliko milosrđe što mi ga je udijelio Gospodin: kada sam se već trebala baviti svijetom, da imam srčanosti baviti se molitvom.“ (Moj život, 8, 2.) +

Izvor: Karmel Marija Bistrica

O lažnom miru

Razmišljati ćemo sa sv. Terezijom Avilskom o lažnom miru koji može biti đavolska prevara. Nadamo se da će Vam ove misli prikoristiti za vaš duhovni život.

“Bog nas oslobođio od mnogo vrsti mira, što ga uživaju svjetovnjaci. Ne dao Bog, da ga ikad okusimo, jer vodi u vječni rat. Kada koji svjetovnjak živi veoma mirno usred teških grijeha i tako je spokojan u svojim opačinama, te ga ni u čemu ne grize savjest, već ste čitale, taj je mir znak, da su zloduh i on prijatelji. Dok takvi žive, neće zloduh ratovati s njima, jer bi se obratili donekle k Bogu, ne iz ljubavi prema Njemu, budući da su zločestii, nego stoga, da umaknu ratu. No oni, što se tako obrate, neće dugo ustrajati u njegovoj službi. Čim naime zloduh to opazi, opet uzbudi u njima želju, da udovolje svojim sklonostima, pa se opet vrate u njegovo prijateljstvo, dok ih napokon dovede dotle, te im pokaže, kako je onaj mir bio lažan. O

takvima mi ne treba ni govoriti. Neka oni tamo uživaju takav mir. Ufam se u Gospodina, među vama se neće naći toliko zlo. No zloduh bi mogao početi s drugim mirom u sitnicama, pa se moramo bojati, kćeri, dok živimo.

Kad redovnica počne mlitaviti u stvarima, što se čine malene same po sebi, pa u toj mlitavosti ustraje dugo, a ne grize je savjest, to je loši mir, te je tako može nečastivi povući u tisuću zala. Takav je (na primjer) prestupak Ustanove, koji po sebi još nije grijeh, ili nemar za ono, što zapovijeda poglavar, ako i nije zloban prestupak. Ta poglavar je napokon namjesnik Božji, pa je vazda dobro, da ga slušamo i da pazimo na ono, što on hoće, jer smo zato došle. Ima mnogo takvih stvaraca, što se same po sebi ne čine grijehom, a napokon su ipak pogreške, a i bit će ih, jer smo jadnici. Ne kažem, da ih neće biti. Ja kažem, neka se samo pokaju oni, što ih počine, i neka upoznaju, da su pogriješili. Inače bi se, kako rekoh, mogao zloduh tome veseliti i malo po malo dovesti dušu do toga, te ne mari za takve malenkosti. Ja vam kažem, kćeri, kad (zloduh) dosegne dotle, nije malo do-

bio, jer se bojim, da će poći i dalje. Zato se za ljubav Božju svojski čuvajte. U ovom životu mora biti borbi, jer uz toliko neprijatelja ne možemo prekrižiti ruku, već se moramo vazda starati te paziti, kako živimo iznutra i izvana.

Ako vam Gospodin i daje u molitvi mislosti i ono, o čemu ću govoriti poslije, jer vas uvjeravam, da ćete i nakon toga imati tisuću zaprečica, tisuću prigodica, nešto bezbržno prestupite, a drugo ne učinite dobro, pa eto unutarnjega nemira i napasti. Ne kažem, da će to biti uvijek ili veoma obično. To je vrlo velika milost Gospodnja. Tako napreduje duša. Ne možemo ovdje biti anđeli, jer nije takva naša narav. Zato me ne uzinemiruje duša, kad je vidim u prevelikim napastima. Ako je u nje ljubav i strah Našega Gospodina, znam, izići će s velikim dobitkom. A vidim li, da je vazda mirna i bez ikakve borbe (kao što sam se na neke namjerila), sve ako i vidim, da ne vrijeda Gospodina, svagda sam u strahu, pa se ne mogu nikad primiriti. Takve duše kušam i napastujem ja sama, ako to već ne radi zloduh, da vide, što su. Malo ih nađoh. No moguće je, da Gospodin dovede dušu do visokoga motrenja.

Postupak je raznovrstan. Te su duše obično pune unutarnje radosti, ako i ne znaju toga, držim, i vidim, kad iščezne ta radost, da se gdjekad bore same sa sobom, ali rijetko. Ja ne zavidim ovim dušama, jer sam to (njihovo stanje) ponovo promatraла. I vidim, da mnogo više napreduju one duše, koje se tako bore, sve ako i ne obavljaju toliko unutarnje molitve osim onom, što se tiče savršenosti, koliko možemo ovdje upoznati. Izuzimljemo duše, koje su se mnoga godina tako borile, te se toliko okoristile i umrvile. Budući da su već umrle svijetu, daje im Naš Gospodin obično mir, ali ne tako, da ne osjećaju pogreške, što je učine, i da se radi nje veoma ne rastuze.“ +

NAJAVE

Redovite sjednice Provincijalnog savjeta:

1. 10. 9. (10.00h) – Graz
2. 3. 12. (10.00h) – Sombor

Duhovne vježbe HKP-e

Od 21. kolovoza (nedjelja, večera) do 26. kolovoza (petak, objed) na Buškom jezeru.

Voditelj: fra Ivan Dugandžić

Od 26. rujna (ponedjeljak, objed) do 30. rujna (petak, objed) u Krku.

Voditelj: o. Danijel Čolo.

Oblačenje, prvi zavjeti, svečani zavjeti

- 4. rujna u Somboru postulanti će obući redovničko odijelo i nastaviti novicijat u Grazu.

- 8. rujna na blagdan Rođenja Marijina, braća novaci položit će prve zavjete u Grazu.

- 15. listopada na blagdan sv. Majke Terezije u Remetama pod sv. misom u 11h svečane zavjete položiti će: br. Tiho od Kraljice Mira, Radan, br. Ante od Gospe van Grada, Škugor i br. Mario od sv. Mihaela Arkandela, Kralj

Kanonizacija bl. Elizabete od Presvetog Trojstva - 16. listopada

Susret časne braće HKP-e

Od 18. listopada (utorak) u 8.00 h do 21. listopada (petak, objed) u Somboru. Voditelj će biti o. Anto Knežević.

Susret provincijala Europe

Od 7. do 10. studenog u Linzu (Austrija).

Beatifikacija S.B. Marije Eugena od Djeteta Isusa - 19. studenoga u Avignonu

Sabor Provincije

Od 21. studenog (ponedjeljak) poslijepodne do 24. studenog (četvrtak) u samostanu sv. Ilike. +

